Έτος Ζ'

Τεύχος 146ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Οἱ σκοποὶ καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ Ε.Λ.Α.Σ., ἀπὸ τὸ περιοδικὸν La Voiy Internationale de la Resistance, Φεβρουαρίου 1959, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ. Ντζιώρα 7079

ΕΥΓΟΝΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ

Περὶ τῆς εὐγονικῆς καὶ τῆς κληρονομικότητος τῶν ψυχικῶν νοσημάτων, ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου Καθηγητοῦ Ψυχιατρικῆς καὶ Νευρολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κ. Κωνσταντινίδη 7086

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ὑγειονομικὰ προβλήματα ἐκ τῶν ἀτομικῶν ἐκρήξεων. Μέτρα ἀμύνης καὶ ἀντιμετωπίσεως τούτων, ὑπὸ Ὑγειονομικοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Κ. Τεοπούλου 7091

ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ἡ Ἀστυνομία ἔναντι τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ P. Villotorte Ἀστυνόμου τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας τῆς Γαλλίας, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Κανελλοπούλου (συνέχεια καὶ τέλος) 7097

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι κατὰ τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα 7100

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ Ἐγκληματολογικὴ Ἀστυνομία εἰς τὴν Χιλήν, ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ τῶν Ἐργαστηρίων τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σαντιάγου - Χιλῆς 7104

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ἡ σωστὴ παρεία, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ἀν. Σύφαντου 7109

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Μία ἐπιτυχημένη ἐκδρομὴ τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Λ. Στρατίκη 7111

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου κ. Ι. Ράϊκου (συνέχεια) 7114

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 7117

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

«Περὶ συστάσεως Κέντρων Μετεκπαιδεύσεως Ἀστυνομικῶν» 7120

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

«Περὶ καθαριότητος ἑστιατορίων, γαλακτοπωλείων, ζαχαροπλαστείων, καφενείων, καὶ πάσης φύσεως καταστημάτων τροφίμων» 7122

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7125

Σημείωσις: Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὴς περίοδο τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ», λόγω πληθώρας ὕλης θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 146ΟΝ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Ε.Α.Μ. ΚΑΙ Ε.Λ.Α.Σ.

Ἀπὸ τὸ περιοδικὸν La Voix Internationale de la Resistance, Φεβρουαρίου 1959, κατὰ μετάφρ. Ὑπαστυν. Α' κ. **ΔΗΜ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

Ἡ Ἐπιθεώρησις «Ressistance Unie» (τεῦχος Ἰανουαρίου 1958) δημοσιεύει ἀρθρίδιον, καθ' ὃ ἡ μόνη δράσασα ἐν Ἑλλάδι ὀργάνωσις ἐναντίον τῶν κατακτητῶν, κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς ἦτο το Ε.Α.Μ. καὶ ὁ στρατός του ὁ Ε.Λ.Α.Σ. Τὸ περιοδικὸν «La Voix Internationale de la Resistance» (τεῦχος Φεβρουαρίου 1959 σελ. 6 ἐπ.) γράφει τὰ ἑξῆς περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῆς δράσεως ἐν γένει τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ Ε.Λ.Α.Σ., εἰς ἀπάντησιν καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιεύσεως ταύτης.

Ἰδοὺ αἱ ἀποδείξεις !!!

Τί θέλει νὰ ἀγνοήσῃ ἡ Ὁμοσδονδία Διεθνοῦς Ἀντιστάσεως (Ο.Δ.Α.) περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιστάσεως.

Ὁ Στρατηγὸς Ζέρβας καταγγέλλει (ἐκθέτει) τὰς ἐνεργείας τῶν παρτιζάνων ἀνταρτῶν τῆς κομμουνιστικῆς ἀντιστάσεως ἐν Ἑλλάδι.

«Τὸ «Λαϊκὸν Μέτωπον» (Ε.Λ.Α.Σ.—Ε.Α.Μ.) δὲν ἐπεδίωκε παρὰ ἕνα μόνον »σκοπόν : «τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, πρὸς βλάβην τοῦ »ἀγῶνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν».

Τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκθέσεως τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν Μυριδάκη «Μάχαι τῆς φυλῆς», Ζαλοκώστα «Χρονικὰ τῆς σκλαβιᾶς», Χρυσοχόου «Κατοχὴ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ» καὶ Mayer Woodhowse, Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ συνδέσμου παρὰ ταῖς δυνάμεσι ἀντιστάσεως τῆς κατεχομένης Ἑλλάδος.

Α' Ἡ κομμουνιστικὴ τακτικὴ τοῦ Ε.Α.Μ.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ε.Α.Μ.

Ἡ δυναμικὴ ἐπίθεσις τῶν κομμουνιστῶν ἐν Ἑλλάδι σκοπὸν εἶχε τὴν σταθεροποίησιν τοῦ Ε.Α.Μ. Οἱ ἀγῶνες διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, δὲν ἀπετέλουν διὰ τὸ Ἐθνικὸν Κομμουνιστικὸν Κέντρον, εἰ μὴ τὸ μέσον πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Προσεπάθησε σταθερῶς καὶ μὲ πεῖσμα νὰ μονοπωλήσῃ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπελευ-

θέρωσιν, ἐπιζητοῦν τὸν ἐξοβελισμὸν οἱουδήποτε, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων του. Ἡ σύνθεσίς του καὶ ἡ ὀργάνωσίς του εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς τομεῖς, πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικούς, τοῦ ἠγγυῶντο μίαν αὐστηρὰν καὶ ἀπόλυτον ἐπιδοκιμασίαν, τῶν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἀκολουθουμένων ἀρχῶν.

Ἡ σύνθεσις τῆς Κεντρικῆς του Ἐπιτροπῆς.

Περιελάμβανε (ἡ Κ.Ε.) τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸν ἐν Ἀθήναις Γραμματέα τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κρυφίου καὶ παρανόμου Κ.Κ.Ε. τῆς Συνδικαλιστικῆς Κινήσεως καὶ δυναμικὰς προσωπικότητας (στελέχη), ἐκλεγομένας ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ σύνθεσις τῶν στρατιωτικῶν του μονάδων.

Ὁ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς μὲ δύο ἄλλους φανατικοὺς κομμουνιστάς: Ὁ εἷς ἦτο ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν προπαγάνδαν καὶ τὸν ἐπισιτισμόν, ὁ ἄλλος ἦτο ἐπιφορτισμένος νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν πληθυσμόν, μὲ σκοπὸν τὴν ἐπιτυχίαν πολιτικῶν ὠφελημάτων, ὑπὲρ τοῦ λαϊκοῦ μετώπου.

Βοηθητικαὶ (ἐξυπηρετικαὶ) ὀργανώσεις τοῦ Ε.Α.Μ.

Βοηθητικαὶ ὀργανώσεις τοῦ Ε.Α.Μ., εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν, ὡς ἡ Ο.Π.Λ.Α. (Ὀργάνωσις Προστασίας Λαϊκοῦ Ἀγῶνος), ἡ Ε.Α. (Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη) καὶ ἡ Ε.Π.Ο.Ν. (Πατριωτικὴ Ἑλληνικὴ Ὀργάνωσις Νέων) συνέβαλλον ἐπίσης εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ του αὐτοῦ σκοποῦ τὸ Ε.Α.Μ. ὤφειλε πρωτίστως νὰ διατηρήσῃ ἀκεραίας τὰς δυνάμεις του, διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ταύτας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀπελευθερώσεως. Κατέβαλε φροντίδας διατηρήσεώς των, ἀποφεῦγον πᾶσαν σπουδαίαν ἐνέργειαν ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἃς ἐξηναγκάζετο πρὸς τοῦτο, ὡς ἔπραξεν εἰς τὸν Γοργοπόταμον, ὑπὸ τὴν πίεσιν ἀξιωματικῶν τῆς συμμαχικῆς ἀποστολῆς.

Β' Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Ε.Α.Μ. ἐστρέφοντο κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιστάσεως.

1. Κατὰ τὸ 1942 ἡ πρώτη ἐπίθεσις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. (Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ, Στρατιωτικῆς Ὀργανώσεως τοῦ Ε.Α.Μ.) ἐναντίον τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα τελουσῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἔλαβε χώραν ἀνεπιτυχῶς τὴν 27 Δεκεμβρίου 1942, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Τζουμέρκων.

2. Κατὰ τὸ 1943 μία ἀπόπειρα διοργανώσεως Ἐθνικῶν Σωμάτων ὑπὸ τοῦ Σαράφη ἀπέτυχε καὶ ὁ Σαράφης ἠναγκάσθη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ Ε.Α.Μ. Τὸν Ἰανουάριον ὁ Σαράφης συνήντησε τὸν Κωστόπουλον εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Τρικάλων. Συνεφώνησε μετ' αὐτοῦ τὴν διοργάνωσιν ἐθνικοῦ ἀνταρτοπολέμου, τὸν πυρῆνα τοῦ ὁποίου θ' ἀπετέλουν δυνάμεις τοῦ Κωστοπούλου.

Τὸν Φεβρουάριον ὁ ἴδιος ὁ Σαράφης συνηντήθη μετὰ τοῦ Ζέρβα διὰ νὰ συντονίσῃ μετ' αὐτοῦ τὴν δρᾶσιν τοῦ κλεφτοπολέμου (ἀνταρτοπολέμου). Ἡ Θεσσαλία ἐξουσιάζετο ἀπὸ τὸν Σαράφην, ἡ Ἤπειρος ἀπὸ τὸν Ζέρβαν καὶ ἡ Παρνασσὶς ἀπὸ τὸν Ψαρρόν.

Κατὰ τὸ τέλος Φεβρουαρίου, ὁ συνεργάτης τοῦ Κωστοπούλου Λοχαγὸς Ἀντωνόπουλος, ἐφυλακίσθη. Οἱ Σαράφης καὶ Κωστόπουλος ὑπεχρεώθησαν νὰ ἔλθουν εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὸ Ε.Α.Μ., τὸ ὁποῖον τοὺς προσκάλεσεν εἰς μίαν συγκέντρωσιν διὰ συζητήσεις. Οὕτω ἐπροδώθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν. Ὁ Σαράφης ὑπετάχθη καὶ προσεχώρησε εἰς τὸ Ε.Α.Μ., τὴν 2 Ἀπριλίου 1943. Τοῦ ἔδωσαν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποταγῆς του τὴν στρατιωτικὴν ἡγεσίαν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

3. Ὁ Συνταγματάρχης Ψαρρὸς διωργάνωσε, κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1942, ἀνταρτικὰς ὁμάδας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παρνασσίδος. Τὴν 15 Ἰανουαρίου 1943, ὁ Ἄρης Βελουχιώτης (Ε.Λ.Α.Σ.) ἐπέτυχε, δολίως, νὰ διαλύσῃ πλησίον τοῦ Μαυρολι-

θαρίου, τὴν ὁμάδα Τζαβάρα—Ἀργυρίδη, ἀνήκουσαν εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ψαρροῦ καὶ ἐθανάτωσε τὸ πλεῖστον τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, ἀφοῦ τοὺς ἐβασάνισε φρικτῶς. Τὴν 13 Μαΐου, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἐπιτεύξεως μιᾶς καλυτέρας συνεργασίας, ὁ ἴδιος ὁ Βελουχιώτης ἐξηπάτησε ἄλλας ὁμάδας, ἀνηκούσας εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ψαρροῦ καὶ ἠξίωσε τὴν διάλυσιν τοῦ Συντάγματος, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ τελευταίου. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀδελφοκτόνου πολέμου ὁ Συνταγματάρχης Ψαρρὸς ὑπεχώρησε. Πλήν, κατόπιν, ἀνασυνέταξε τὰς δυνάμεις του, τὸν μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1943. Ἀλλ' ὁ Ε.Λ.Α.Σ. τοῦ ἐπετέθη ἐκ νέου τὴν 23 Ἰουνίου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ταράτσας (χωρίον Λευκαδίτι), ἀφοῦ τοῦ ἐζήτησε τελεσιγραφικῶς, μίαν νέαν διάλυσιν. Παρὰ τὰς ὑπερτέρας δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἡ ἐπίθεσις κατ' ἀρχὴν ἀπεκρούσθη. Ἀλλ' ὁ Ψαρρὸς, στερούμενος Βρεταννικῶν ἀποθεμάτων εἰς ὅπλα καὶ ἐφόδια, ἅτινα ἐζήτησεν, ἠναγκάσθη τελικῶς νὰ ὑποκύψῃ καὶ νὰ δεχθῇ μίαν δευτέραν διάλυσιν τῶν δυνάμεών του. Μερικοὺς μῆνας ἀργότερον κατώρθωσε διὰ τρίτην φορὰν νὰ διοργανώσῃ δυνάμεις ἀντιστάσεως. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. τότε, τοῦ ἐπετέθη ἐκ νέου, ὁ Ψαρρὸς ἐδολοφονήθη καὶ αἱ δυνάμεις του διελύθησαν.

4. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1942 καὶ διαρκοῦντος τοῦ α' ἑξαμήνου τοῦ 1943 τὸ Ε.Α.Μ., ἐξηκολούθει τὴν ἰδίαν πάντοτε τακτικὴν, τὴν τῆς διαλύσεως διὰ παντὸς τρόπου δηλαδὴ, τῶν ἄλλων ἀπελευθερωτικῶν κινημάτων. Εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἄρτης, ἔδρων τμήματα τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ., ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. προσεπάθησε δι' ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων καὶ ἐνεδρῶν νὰ διαλύσῃ ταύτας, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυχε. Αἱ δυνάμεις τοῦ Ζέρβα, μαχόμεναι ἐναντίον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἐμάχοντο ἐκ παραλλήλου καὶ ἐναντίον τῶν στρατευμάτων κατοχῆς. Οὕτω πως λοιπὸν μέχρι τοῦ Ἰουνίου - Ἰουλίου 1943, ὅτε προπαρεσκευάζετο ἡ ἀποβίβασις εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ Ζέρβας ἔδρα ἐναντίον τῶν Χιτλερικῶν στρατευμάτων. Προεκάλει μεταξὺ τῶν ἄλλων «σαμποτὰζ» κατὰ μῆκος τῆς μεγάλης ἀρτηρίας Ἀγρινίου—Ἄρτης—Ἰωαννίνων, μέχρι τῶν Ἀλβανικῶν συνόρων, ἀπασχολῶν οὕτω ἐχθρικὰς δυνάμεις, καὶ θέτων αὐτὰς ἐκτὸς μάχης.

5. Ἡ Βρεταννικὴ ἀποστολὴ εἰργάζετο διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μία συμφωνία μεταξὺ τῶν ἀπελευθερωτικῶν δυνάμεων. Αἱ προσπάθειαί της, χρονολογούμεναι ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1943, ἐπέτυχον, τοὐλάχιστον φαινομενικῶς, τὴν 5 Ἰουλίου 1943. Μία συμφωνία, ὑπογραφεῖσα κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τροποποιηθεῖσα εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τοῦ Ε.Α.Μ. ἐγένετο πράγματι, ἀλλὰ παρεβιάσθη ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ. ,ὅταν διεπιστώθησαν ἀντιρρήσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀνταρτῶν.

Αἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. ηὐξάνοντο ἀκαταπαύστως. Αἱ τοπικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἤπειρον, Θεσσαλίαν, Παρνασσίδα κ.λ.π., ἀπεδύκνυον τὴν συμπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἠδύνατο νὰ προμηθεύεται, μετὰ τὴν ὑπογραφεῖσαν ἀνακωχὴν ἐν Ἰταλίᾳ, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1943, σημαντικὰς ποσότητας ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἀπέκτησε τὸ ἀπαραίτητον γόητρον, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀρχικοῦ του σκοποῦ: τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀπόφασις νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. ἐλήφθη, ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ., μετὰ τὴν ἄφιξιν, εἰς Περτούλι, τοῦ Σιάντου, ὅστις συνειργάσθη μετὰ τῶν Βελουχιώτη καὶ Σαμαρνιώτη (Ε.Λ.Α.Σ.). Αὕτη ἔλαβε χώραν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Σαράφη, παρ' ὅ,τι αὐτὸς ἦτο ἀνώτατος στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὅστις εὑρίσκετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς γνῶσιν τοῦ ὁποίου αἱ ἀποφάσεις περιῆλθον πολὺ ἀργότερον.

Ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα ἔλαβε χώραν, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1943. Αὕτη ἐκινήθη ἐκ τριῶν κατευθύνσεων· ἐκ τοῦ Βορρᾶ (Ἤπειρος), ἐκ Νότου (Αἰτωλοακαρνανία) καὶ ἐξ Ἀνατολῶν (Μεσημβρινὴ Πίνδος). Αἱ τρεῖς αὐταὶ δυνάμεις, ἐξ 7500 ἀνδρῶν περίπου, «ἐξεχύθησαν» πρὸς τὴν περιοχὴν Θεοδώριανα-Νεράϊδα, ὅπου εἶχε τὸ στρατηγεῖον του ὁ Στρατηγὸς

Ζέρβας. Ἀπὸ τῆς 7ης μέχρι τῆς 17ης Ὀκτωβρίου ὁ Ε.Δ.Ε.Σ. ἀντεμετώπιζε τὴν ἐπίθεσιν τῶν δυνάμεων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ παρενέβησαν προσβάλλοντες τὰς δυνάμεις τοῦ Ζέρβα εἰς τὴν περιφέρειάν του, κινηθέντες πρὸς τοῦτο ἐκ τριῶν σημείων· τοῦ Μετσόβου, τῆς Ἄρτης καὶ τοῦ Ἀγρινίου. Ὁ Ζέρβας ἐπέτυχε τὴν 17ην Ὀκτωβρίου νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν Ἄρην Βελουχιώτην, διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς μάχης μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν δυνάμεων ἐναντίον τοῦ Χιτλερικοῦ στρατοῦ. Ὁ «Ἐλασίτης» ἀρχηγὸς Κόζακας ἀπήντησε, παρόντος τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη «ὁ ἐχθρός, δι' ἡμᾶς, εἶναι ὁ Ζέρβας καὶ ὄχι οἱ Γερμανοί...»

Παρὰ τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκοντο, αἱ δυνάμεις τοῦ Ζέρβα, κατευθυνόμεναι ὑπὸ τὴν προσωπικήν του ἀρχηγίαν, κατώρθωσεν νὰ διασπάσουν τὸν κλοιὸν καὶ νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Λάκκας Σουλίου. Ὁ ἄμεσος σκοπὸς τοῦ Ε.Α.Μ. ἀπέτυχε· κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Τεχεράνης τὴν 28 Νοεμβρίου 1943, ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς συμμαχικαὶ δυνάμεις, τόσον αἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ὅσον καὶ αἱ τοιαῦται τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ.

Τὴν 19 Δεκεμβρίου 1943, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς συμμαχικῆς ἀποστολῆς, πρὸς ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων, αἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον καταβάλει προσπαθείας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν θέσεών των. Ἡ ἀνακωχὴ ἐγένετο τὴν 4 Φεβρουαρίου 1944 καὶ ἡ συμφωνία τῆς Πλάκας, ἥτις τὴν ἐπεκύρωσεν, ὑπεγράφη τὴν 29 Φεβρουαρίου.

6. Κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον τὸ Ε.Α.Μ. ἐπεδίωξε τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἐδάφους, ἐν ὄψει τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταλήψεως τῆς ἐξουσίας, ἐν Ἑλλάδι. Τὴν 11 Μαρτίου συνεκρότησε (συνέστησε) ἓν εἶδος Κυβερνήσεως (Π.Ε.Ε.Α.), χωρὶς ἐν τούτοις νὰ συμμετέχουν εἰς αὐτὴν ἐκπρόσωποι τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ.

7. Ἡ συμμαχικὴ ἐξ ἄλλου ἀποστολὴ προητοίμασεν, ἀπὸ μέρους της, μίαν διάσκεψιν τῶν ἀπελευθερωτικῶν δυνάμεων, ἥτις ἔδει νὰ συνέλθῃ εἰς τὰ Κούστενα. Αὕτη οὐδέποτε ἔλαβε χώραν. Σημειωτέον, ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἐπικολούθησεν, ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ, ἡ δολοφονία τοῦ Ψαρροῦ, δολοφονία, ἥτις συνετάραξε τὴν Ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην.

8. Εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁ Ε.Λ.Α.Σ., κατέβαλε, καθ' ὅμοιον τρόπον, πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐξουδετέρωσιν, πάσης κινήσεως ἀντιστάσεως, μὴ ἐλεγχομένης ὑπ' αὐτοῦ. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του αὐτοῦ, τὸ λαϊκὸν Κομμουνιστικὸν Μέτωπον, συνειργάσθη μὲ τοὺς Βουλγάρους, συμμάχους τῶν Γερμανῶν. Οἱ Συνταγματάρχαι Πορτῆς καὶ Μάντζιος, ἀρχηγοὶ ἀξιολόγων δυνάμεων ἀντιστάσεως, εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἰς σύσκεψιν ἐπὶ τῇ προόψει προπαρασκευῆς ἑνὸς σχεδίου κοινῆς ἐνεργείας, ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ δύο ἄνδρες μετέβησαν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως, ἐφυλακίσθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν τὴν 13 Ἀπριλίου 1943.

Αἱ δυνάμεις τοῦ Πενταλόφου, καθ' ὅμοιον καὶ αὐταὶ τρόπον, προσεβλήθησαν ὑπούλως ὑπὸ τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἀλγερινόν, ὁ δὲ Ὑπολοχαγὸς Συριδόπουλος ἐφονεύθη. Τὴν 3 καὶ 4 Ἀπριλίου 1943, αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κίζα Μπαζάκ ("Ελληνες ἐξ Εὐξείνου Πόντου, ὀνόματι Κυριάκου Παπαδοπούλου) καὶ τοῦ Λοχαγοῦ Γκουλκουντζῆ ἐκτυπήθησαν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., διασκορπισθεῖσαι.

Τὴν 12 Ἰουλίου 1943, ὅτε ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς εἰσήρχετο εἰς τὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Γερμανῶν καὶ ἀνελάμβανε τὴν ἀσφάλειαν τῆς περιοχῆς ταύτης, ἔκλεισε καὶ ὑπεγράφη μεταξὺ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἀφ' ἑτέρου, μία συμφωνία, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς «Ἀνεξαρτήτου Αὐτονόμου Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας» (ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σασιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν τῶν Βαλκανίων), περιλαμβανούσης ὅλην τὴν Μακεδονίαν.

9. Εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀπὸ τοῦ 1943—1944 ὁ Π.Α.Ο., ἑτέρα αὐθεντικὴ ὀρ-

γάνωσις ἀντιστάσεως, ἀποτελουμένη ἐν πολλοῖς ἀπὸ ἀξιωματικοὺς τῆς Θεσσαλονίκης ἐξετέλεσεν, ἐξ αἰτίας ἑνὸς ἀνεπαρκοῦς ὁπλισμοῦ της, πράξεις λυπηρὰς δι' ἀνταρτοπόλεμον, εἰς Νιγρίταν, Κιλκίς, Γιαννιτσά, Ἔδεσσαν, Βέρροιαν, Πτολεμαΐδα, Πιέρρια, Βέρμιον καὶ Πάϊκον. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἔσπευσε νὰ ἐνισχύσῃ τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην καὶ χωρὶς διοταγμὸν, ἐν ὄψει ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐλέγχου τῆς Μακεδονίας, ἐπρομηθεύθη ὅπλα ἀπὸ τὸν Βουλγαρικὸν Στρατὸν καὶ συνεμάχησε μὲ τὴν S. N.O.F. (Ἀπελευθερωτικὴν Βουλγαρικὴν Ὀργάνωσιν τύπου Ε.Α.Μ.). Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1943, αἱ δυνάμεις τοῦ Π.Α.Ο. ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ. νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς διαλύσεώς των ἢ τῆς εἰσόδου των (ἐντάξεώς των) εἰς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. Αἱ δυνάμεις, αἵτινες ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐκβιαστικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, ἐδέχθησαν ἐπίθεσιν. Παρὰ τὴν συμφωνίαν, τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου συνδέσμου Egs, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ περιοχὴ τῶν Πιερρίων ἔδει νὰ κυριαρχῆται ὑπὸ τῆς δυνάμεων τοῦ Π.Α.Ο., ὁ Ε.Λ.Α.Σ. παρέμεινεν ἐκεῖ καὶ ἐξηκολούθει τὴν μάχην του κατὰ τοῦ Κίζα-Μπαζάκ. Ὅλαι αἱ ἀπόπειραι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἀπέτυχον. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ., ἐνισχυόμενος σταθερῶς, προσέβαλλεν ἀδιακόπως τὰς δυνάμεις τοῦ Π.Α.Ο. καὶ τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ., εἰς Κιλκὶς-Μπέλλες. Ἐπετέθη αἰφνιδιαστικῶς ἐναντίον τῶν κατεχόντων τὴν μεταξὺ Μπέλλες—Χαλκιδικῆς περιοχὴν commandos ἀντιστάσεως, ἵνα ἐπιτυγχάνῃ τὸν ὑπὸ τῶν Βρεταννικῶν Ἀεροπλάνων ἐφοδιασμὸν του, δι' ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων ἐν γένει. Οἱ Π.Α.Ο. καὶ Ε.Δ.Ε.Σ. οὕτω, εὑρίσκοντο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1943 μεταξὺ δύο πυρῶν, ἤτοι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τῶν Γερμανῶν, εἰς τὸν Χαρτιάτην καὶ τὴν Χαλκιδικήν. Περαιτέρω, αἱ δυνάμεις Π.Α.Ο.—Ε.Δ.Ε.Σ., μὴ τροφοδοτούμεναι ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν ἀεροπλάνων, ἔλαβον τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸ Μπέλλες, μαχόμενοι ἐναντίον τοῦ Βουλγαρικοῦ Συντάγματος τοῦ Λαχανᾶ. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἐνέσπειρε τὸν τρόμον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Κιλκίς, φονεύων πάντα, ὅστις δὲν ἦτο μὲ τὸ μέρος του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Venker, ἐμέτρησεν 700 πτώματα Ἑλλήνων εἰς τὴν Ποντοκερασιὰν (Βορειοανατολικῶς τοῦ Κιλκίς). Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ὁ Ἀρχηγὸς Τσαοὺς Ἀντὼν (Φωστερίδης) ἐπέτυχε, παρὰ ταῦτα, νὰ διατηρήσῃ τὰς δυνάμεις του. Ἠλευθέρωσε τὸν Ἄγγλον Muller ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ ἐδέχθη ἐνισχύσεις ἐκ μέρους τῶν Ἄγγλων. Ἠγωνίσθη μὲ πίστιν ἐναντίον τῶν τε Βουλγάρων καὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1944, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. δὲν ἠσχολεῖτο, εἰ μὴ μὲ πράξεις ἐπουσιώδους σημασίας, ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Αἱ ἐνέργειαί του αὐταὶ εἶχον ὡς μόνον ἀποτέλεσμα, τὴν καταστροφήν, ἐκ λόγων ἀντεκδικήσεων, πολυαρίθμων χωρίων. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. οὐδέποτε ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ. Κύριον μέλημά του ὑπῆρξε ἡ ἐξόντωσις τῶν πατριωτικῶν δυνάμεων ἀντιστάσεως, αἵτινες δὲν ἐδέχοντο τὴν ἰδεολογίαν του καὶ τὰς κατευθύνσεις του. Ὁ Βουλγαρικὸς Στρατός, ἐγκαταλείπων τὴ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, οὐδόλως ἠνωχλήθη ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεώς του, ἀπὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου μέχρι τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1944, συναπεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ σπουδαῖα λάφυρα.

10. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἀντέδρασε μὲ λύσσαν ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ., εἰς τὴν Μακεδονίαν, προσβάλλων ἀκαταπαύστως ἀπὸ τοῦ 1943 τὰς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Συνταγματάρχου Καλογιάννη (Κομνηνοῦ) δυνάμεως, εἰς τὸν τομέα τοῦ Κιλκίς καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1943, τὰς διευθυνομένας ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου Ἀγραφιώτου, εἰς τὸν τομέα Πιερρίων καὶ Σκύδρας, δυνάμεις.

11. Αἱ δυνάμεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, μαχόμεναι ἐν Μακεδονίᾳ ἐναντίον τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ, προσέκρουον καὶ εἰς τὴν ἀντίστασιν τῶν ὁμάδων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., αἵτινες ἐπετέθησαν κατ' αὐτῶν τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1944, ἐνισχυθεῖσαι καὶ ἀπὸ Βουλγαρικὰς μονάδας. Αἱ ἐνέργειαι αὗται τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπελευθέρωσιν ἑνὸς Βουλγαρικοῦ λόχου, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίστασις εἶχε περικυκλώσει εἰς τὴν γέφυραν Τοξοτῶν.

12. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα συμφωνία, τῇ μεσολαβήσει τοῦ Ἄγγλου Συνταγ-

ματάρχου Muller, μὲ τὰς Βουλγαρικὰς δυνάμεις, καθ' ἣν προεβλέπετο, ὅτι δυνάμεις τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ.,ὑπὸ τοὺς Σφέτσιον καὶ Φωστερίδην, θὰ ἀνελάμβανον τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, δὲν ἐτηρήθη, παρεμβάσει τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἠχμαλώτησε δολίως τὸν 'Αντισυνταγματάρχην Β. 'Αβδελᾶν, ὅστις ἐθανατώθη τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1944. 'Απὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1944, δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἀνέλαβον διαφόρους πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, στρεφομένας ἐναντίον τοῦ 26ου Συντάγματος τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. καὶ ἐναντίον τοῦ Φωστερίδη. Ἕνεκα τούτου αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἀντιστάσεως ἐφαίνοντο ὅτι ὑπεχώρουν, μὲ ἐπιτυχίαν ἄλλως τε, μέχρι τῆς 5 'Οκτωβρίου 1944, ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἔλαβε διαταγὴν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν 'Ανατολικὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην.

13. Τέλος, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ὑπέγραψεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μὲ τοὺς Γερμανούς, συμφωνίαν καταπαύσεως πάσης στρατιωτικῆς δράσεως, μεταξὺ τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων καὶ τῶν τοιούτων τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Δι' αὐτῆς προεβλέπετο, ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν θὰ ὑφίσταντο καμμίαν παρενόχλησιν, κατὰ τὴν ὀπισθοχώρησίν των. Τὴν 23 'Οκτωβρίου 1944, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἐνισχυθεὶς ἔτι περισσότερον, ὑπεχρέωσε τὸν Στρατηγὸν Παπαγεωργίου, ὀνομασθέντα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καΐρου Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Θεσσαλονίκης, νὰ παραιτηθῇ. Οὕτως, ὁ Ε.Λ.Α.Σ. παρέμεινε τὴν 27 'Οκτωβρίου 1944, μόνος κύριος τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπ' ὅπου ἐξεδιώχθη ἀργότερον, ἀπὸ τὸν 'Ελληνικὸν στρατόν.

14. Εἰς τὴν Πελοπόννησον αἱ αὐταὶ μέθοδοι πανουργίας καὶ τρομοκρατίας ἠκολουθήσαν ἀπὸ τὸν Ε.Λ.Α.Σ., ὄργανον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ελλάδος. Περὶ τὰ μέσα τοῦ 'Ιουλίου 1943, οἱ Ἄγγλοι παρ' ὅ,τι ἦσαν ἀπολύτως πεπεισμένοι, ὅτι τὸ Ε.Α.Μ. εἰργάζετο διὰ τὸν κομμουνισμόν, δὲν διέκοψαν ἐν τούτοις τὸν ἐφοδιασμόν των εἰς ὅπλα, διὰ τῆς ἀεροπορικῆς ὁδοῦ. 'Αλλ' αἱ ἐνισχύσεις αὗται, παρὰ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις, δὲν διετίθεντο εἰς τὰς διαφόρους μονάδας ἀντιστάσεως, ἀλλ' ἐχρησιμοποιοῦντο, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

'Ο Στρατηγὸς Ζέρβας ἔστειλεν εἰς τὴν Πελοπόννησον τὸν 'Αντισυνταγματάρχην Γ. Γεωργίου, ὅστις, εἰς τὰς ἀρχὰς Μαΐου 1943, ἔλαβε μίαν ἀποστολὴν ὅπλων, ἐνῷ ὁ Ε.Λ.Α.Σ. ἔλαβε πολλάς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἰς τὸν 'Ερύμανθον, Γορτυνίαν, Ταΰγετον, Πάρνωνα καὶ 'Αχαΐαν ὥπλισαν ἀνὰ 500 ἄνδρας ἑκάστη, οὕτω δὲ ἐνισχυθεῖσαι, ἐπεχείρησαν νὰ ἐκμηδενίσουν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις ἀντιστάσεως. 'Ο Ταγματάρχης Μαρινᾶκος, ἀρχηγὸς μιᾶς ὁμάδος 50 ἀξιωματικῶν, ἐδολοφονήθη. 'Ο 'Υπολοχαγὸς Σῖμος, κομιστὴς χρημάτων, προοριζομένων διὰ τὸν Ε.Δ.Ε.Σ. (Γεωργίου) ἠχμαλωτίσθη, ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. 'Εθνικαὶ δυνάμεις συνεκροτήθησαν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μαΐου 1943 εἰς τὸν 'Ερύμανθον, Λεβίδι, Μαλινοῦ, Πάρνωνα καὶ Τριφυλίαν, ἀλλὰ δὲν ἐλάμβανον τὰς κατὰ τὸν μῆνα 'Ιούνιον ἀποστελλομένας διὰ τοῦ ἀέρος, ἐνισχύσεις. Βρεταννικαὶ ἀποστολαὶ καὶ ἐξ Αἰγύπτου Ἕλληνες ἀλεξιπτωτισταί, κατελθόντες εἰς περιοχὴν ἐλεγχομένην ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ., παρημποδίσθησαν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις ἀντιστάσεως, ἐξαιρέσει ἑνὸς 'Ανθυπασπιστοῦ, ὅστις κατώρθωσε νὰ προλάβῃ τὸν 'Αντισυνταγματάρχην Γεωργίου. Μία ἀξιόλογος ἀπόπειρα τοῦ Λοχαγοῦ Πανουσοπούλου, νὰ συγκροτήσῃ ἀνταρτικὴν ὁμάδα ἀπέτυχεν ἐπίσης. Τραυματισθεὶς ὁ ἐν λόγῳ Λοχαγὸς εἰς μάχην στρεφομένην ἐναντίον τῶν Γερμανῶν, ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ δὲν ἀπελύθη, παρὰ πολὺ ἀργότερον, τῇ ἀξιώσει τοῦ πληθυσμοῦ.

'Ο Ε.Λ.Α.Σ. προσέβαλεν αἰφνιδιαστικῶς καὶ διεσκόρπισε τὴν δύναμιν τοῦ Βρεττάκου, φονεύσας τὸν Λοχαγὸν Σακελλαρίου.

Οἱ ἐπιζήσαντες συνεκεντρώθησαν ὑπὸ τὸν 'Αντισυνταγματάρχην Γεωργίου, ὅστις εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Συνταγματάρχην Γιαννόπουλον.'Ο τελευταῖος οὗτος, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ., ὑπέγραψε συμφωνίαν συνεργασίας, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας αἱ δυνάμεις του διεσκορπίσθησαν εἰς μικρὰς ὁμάδας, ἐντὸς τῶν μονάδων τῶν «ἐλασιτῶν», ὑποστᾶσαι οὕτω ἓν εἶδος ἐκμηδενίσεως.

Ὁ Πελοπίδας, τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ συμφωνίαν κοινῆς δράσεως, ὁμοίαν μὲ ἐκείνην, ἥτις ὑπεγράφη ἀπὸ τὸν Ζέρβαν καὶ τὸν Ε.Λ.Α.Σ., κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1943, διὰ τὴν Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα. Ὁ Καραχάλιος ὠργάνωσε ἀνταρτοπέλεμον εἰς Τριφυλίαν, ὤφειλεν ὅμως ν' ἀντισταθῇ ἐναντίον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., εἰς Λυκόχι, Εὐρύταν καὶ Ταΰγετον. Ἀνέμενεν ἐνισχύσεις ἀπὸ ἀέρος, ἀλλ' οἱ κομμουνισταί, ἔχοντες γνῶσιν τοῦ πράγματος, κατέλαβον, ἐκ τῶν προτέρων τὰς τοποθεσίας των. Ἐπηκολούθησε μάχη. Ὁ Καραχάλιος ἐτραυματίσθη καὶ ἠχλαλωτίσθη. Ἀκολούθως ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., μετὰ ἀπὸ φρικτὰ βάσανα, ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τοῦ Λοχαγοῦ Οἰκονομοπούλου. Ὁ Βρεττὸς καὶ 23 ἀντάρται ἐξετελέσθησαν καὶ οὗτοι, ἀπὸ τὸν Καραμούζην, ἀξιωματικὸν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Τέλος, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κορινθίας, αἱ δυνάμεις Προκοπίου διελύθησαν, περὶ τὸ τέλος τοῦ 1943, κατόπιν ἀδιακόπου πιέσεως τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

15. Φαινομενικῶς τὸ Ε.Α.Μ. ἐνεφανίσθη, διαρκούσης τῆς διασκέψεως τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐπανερχόμενον εἰς τὰ νόμιμα πλαίσια διακυβερνήσεως. Ὑπέγραψεν, ὑποκριτικῶς, τὴν συμφωνίαν τῆς Καζέρτας, τῆς 20 Νοεμβρίου 1944, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας, ὅλαι αἱ ἀπελευθερωτικαὶ δυνάμεις ὑπήχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως ὁ Ε.Λ.Α.Σ. δὲν υἱοθέτησε τὴν γραμμὴν αὐτήν, ἐναντιωθεὶς ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. τοῦ Ζέρβα. Ἡ ἀλήθεια πάντως εἶναι, ὅτι ὁ ἀντικειμενικός του σκοπὸς οὐδέποτε ἐλησμονήθη. Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατηγοῦ Σπηλιωτοπούλου Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀθηνῶν. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ, καθ' ἣν αἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἔδει νὰ παραμείνουν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἐφάνη συνεπής. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅταν τὸν Ὀκτώβριον 1944, ἔλαβον χώραν ἀψιμαχίαι μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἐπιχειρήσαντος νὰ εἰδύσῃ εἰς τὸ Κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν 18 Ὀκτωβρίου ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου, ἀφιχθεῖσα εἰς Ἀθήνας, ἀπεφάσισε τὴν συγκρότησιν ἑνὸς νέου στρατοῦ καὶ τὴν ἀποστράτευσιν τῶν ἀνταρτῶν. Τὰ μέλη τῆς Π.Ε.Ε.Α., ἅτινα συμμετεῖχον τῆς Κυβερνήσεως ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, ἀξιοῦντα τὴν κατάργησιν τοῦ ὅρου, καθ' ὃν ἔδει νὰ παραδοθοῦν ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν τὰ ὅπλα των.

Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἀποστράτευσιν καὶ ἠξίωσε τὴν διάλυσιν τῆς Ταξιαρχίας τοῦ Ρίμινι, ἐνῷ ὁ Ζέρβας συνεμορφώθη πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν 2 Δεκεμβρίου τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐξαιρέσει τῶν μελῶν τῆς Π.Ε.Ε.Α., ὑπέγραψε τὴν διαταγὴν διαλύσεως τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. Τὴν πρωΐαν τῆς 3 Δεκεμβρίου 1944, τὸ Ε.Α.Μ. ἐπανεστάτησε καὶ ἐπεδίωξε νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἀπεκρούσθη καὶ τελικῶς διελύθη. (Ἡ ἦττα τῆς ἐπιθέσεως ταύτης τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν ὠφείλετο κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ὄγκος τῶν δυνάμεών του—8 Μεραρχίαι—εὑρίσκοντο εἰς τὴν Ἤπειρον, ἵνα προσβάλῃ τὸν Ε.Δ.Ε.Σ. τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα).

16. Τὴν πρωΐαν τῆς 18 Δεκεμβρίου 1944 τὸ Ε.Α.Μ. ἐπετέθη δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του ἐναντίον τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ., εἰς τὴν Ἤπειρον. Μάχαι αἱματηραὶ διεξήχθησαν μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου 1944, καθ' ἣν τὰ πολεμοφόδια τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. ἐξηντλήθησαν. Ἡ αἰτουμένη ἐνίσχυσις ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Σκόμπυ δὲν ἐδόθη. Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως αἱ δυνάμεις τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. ὑπεχώρησαν πρὸς τὴν Πρέβεζαν, ἐκεῖθεν δὲ διεξεπεραιώθησαν εἰς Κέρκυραν. Ἀργότερον, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1945, συνεκροτήθη «Ἡ ταξιαρχία τῆς Ἠπείρου» μὲ ἄνδρας νέων κλάσεων τῶν ἀνταρτῶν τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ.

17. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βαρκίζης (12-2-45) τὸ σημαντικώτερον μέρος χρησιμοποιησίμων ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων ἐκρύβη ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς ἀποκρύφους ἀποθήκας καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1946 οἱ κομμουνισταὶ ἐξαπέλυσαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐν κῦμα καταστροφῆς, διὰ δυνάμεων ἐξ ἀτάκτων ἐπαναστατῶν. Ἐχρειάσθησαν προσπάθειαι καὶ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις τριῶν ὁ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΓΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου Καθηγητοῦ Ψυχιατρικῆς καὶ Νευρολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
κ. **ΚΩΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ**

Ἡ εὐγονικὴ εἶναι ὁ κλάδος τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς βιολογίας, ὅστις ἔχων ὡς βάσιν τὰς γνώσεις περὶ τῆς κληρονομικότητος (γενετικῆς) ὁμαλῶς τε καὶ παθολογικῆς μελετᾷ καὶ καθορίζει τὰ μέσα καὶ τὰς μεθόδους, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἀφ' ἑνὸς ἡ διατήρησις καὶ προαγωγὴ τῶν ὑγιῶν καὶ χρησίμων διὰ τὴν ζωὴν κληρονομικῶν καταβολῶν, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐμπόδισις δημιουργίας τῶν μειονεκτικῶν καὶ παθολογικῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διὰ τῆς κληρονομήσεως μεταβιβασθοῦν μὲν εἰς τοὺς ἀπογόνους αἱ ὑγιεῖς, μὴ μεταβιβασθοῦν δὲ αἱ παθολογικαί, ὥστε νὰ ἐξαλειφθοῦν καὶ ἐξαφανισθοῦν αὗται εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Ἡ εὐγονικὴ εἶναι κατ' οὐσίαν ὑγιεινὴ τῶν κληρονομικῶν καταβολῶν καὶ κατ' ἄλλον ὁρισμὸν ὑγιεινὴ τῆς φυλῆς.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῆς καθόλου ἐπιστημονικῆς ταύτης προσπαθείας, τῆς ὁποίας κύριον σημεῖον εἶναι ἡ παθολογία τῆς κληρονομικότητος, πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ἡ εὐγονικὴ διὰ τὰ νευρικά, κυρίως δὲ τὰ ψυχικὰ νοσήματα, περὶ τῶν ὁποίων (ψυχικῶν) ἔσεται ὁ λόγος ἐν συνεχείᾳ.

Πρὶν ἢ ἐκθέσω τὸ κύριον θέμα, κρίνω σκόπιμον νὰ ἀναφέρω εἰσαγωγικῶς δεδομένα τινά, ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται ἡ θεμελίωσις τῆς εὐγονικῆς εἰς τὸ νόημα τῆς ὑφῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ στηριχθῇ τὸ βάσιμον τῆς εὐγονικῆς προσπαθείας, δοθέντος ὅτι γνῶμαι, περὶ τῆς μικρᾶς πρακτικῆς ἀξίας τῆς εὐγονικῆς, ἰδίως δ' ἀντιρρήσεις περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῶν μέτρων ἐφαρμογῆς αὐτῆς δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι διατυπούμεναι.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δεδομένα εἶναι σχετικά, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὴν ὑπόστασιν καὶ ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὴν ἐξέλιξιν καὶ διαμόρφωσιν τῆς ἰατρικῆς κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν.

Ἐν πρώτοις ὡς πρὸς τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὡς συγκεκριμένον ἄτομον γεννᾶται καὶ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον εἰς ὡρισμένην χρονικὴν στιγμὴν καὶ εἰς ὡρισμένον τόπον. Τῆς γεννήσεώς του προηγήθησαν ἄπειραι γενεαί, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῶν ὁποίων γεννώμενος ἔλαβεν οὗτος βιολογικὰ στοιχεῖα κληρονομικῆς καταβολῆς, ἅτινα συνθέτουν καὶ διαμορφώνουν ὡρισμένον σωματικὸν καὶ ψυχικὸν τύπον (σωματικὰ γνωρίσματα, εὐφυΐαν, συναισθηματικότητα κ.τ.λ.).

Μετὰ τὴν γέννησίν του ὁ ἄνθρωπος ζῇ εἰς ἓν περιβάλλον, τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦν πρόσωπα, ἀντικείμενα καὶ γεγονότα καὶ τὸ ὁποῖον ἐπιδρᾷ ἐπ' αὐτοῦ καὶ καθορίζει τὴν ζωήν του.

Ἀναλυτικώτερον ἕκαστος ἄνθρωπος γεννᾶται εἰς ὡρισμένον τόπον καὶ χρόνον παρ' ὡρισμένων γονέων ἀνηκόντων εἰς ὡρισμένην φυλὴν καὶ ἐθνικότητα, ζῇ ὡς μικρὸν παιδίον μεθ' ὡρισμένων προσώπων, φοιτᾷ εἰς ὡρισμένον σχολεῖον, ζῇ ἐν πτωχείᾳ ἢ εὐμαρείᾳ, ὑφίσταται τὰς ἀτελείας καὶ τὰς παθήσεις τῶν γονέων του, τὴν ἤρεμον ἢ μὴ ἤρεμον ζωὴν αὐτῶν, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν γεγονότων, ἅτινα συμβαίνουν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον π.χ. τοῦ θανάτου τοῦ πατρός, τῆς μητρός του, ἢ εἰς τὴν πατρίδα του ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομόν του. Ὡς βλέπομεν, πρὸ μὲν

λοκλήρων ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1946 μέχρι τοῦ 1949, ὅτε ἡ Ἑλλὰς ὑπέστη νέας θυσίας καὶ νέας καταστροφάς, ἵνα ἀναγκασθῇ τὸ Κ.Κ.Ε., μετὰ ἀπὸ μίαν συντριπτικὴν ἦτταν κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον-Σεπτέμβριον 1949, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν σκοπόν του νὰ σφετερισθῇ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων.

τῆς γεννήσεώς του συμμετέχει εἰς τὴν βιολογικὴν σύστασιν τῶν προγόνων του, μετὰ δὲ τὴν γέννησίν του εἰς τὰς καταστάσεις καὶ γεγονότα τοῦ περιβάλλοντος. Τὰ πρὸ τῆς γεννήσεως καὶ μετὰ τὴν γέννησιν συλλήβδην γεγονότα ταῦτα, πολλαπλᾶ, πολυειδῆ καὶ ἀλληλοεμπλεκόμενα καθορίζουν τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

Εἶναι ὅμως ἄξιον σημειώσεως, ὅτι πάντα ταῦτα συμβαίνουν χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἔχῃ θελήσει αὐτά, νὰ ἔχῃ συμβάλλει εἰς ταῦτα καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ μεταβάλῃ τί ἐξ αὐτῶν. Ὁ ἄνθρωπος δηλαδὴ γεννώμενος δὲν δύναται νὰ καθορίσῃ ἐξ ἰδίων οὔτε ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ποίων γονέων θὰ προέλθῃ οὔτε εἰς ποῖον τόπον καὶ κατὰ τίνα χρόνον θὰ γεννηθῇ, οὔτε πῶς καὶ μετὰ ποίων προσώπων θὰ ζήσῃ κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν κ.ο.κ. Οὕτω ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἀρχήν της καὶ τὴν ρίζαν της πέραν τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἐγὼ νὰ καθορίσῃ ταύτην ἐξ ἰδίων, ἡ δ' ἐμφάνισίς του εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι τί τὸ μοιραῖον δι' αὐτόν. Τὰ βιολογικὰ στοιχεῖα τῆς ὑποστάσεώς του καὶ οἱ ὅροι ζωῆς, ὑφ' οὓς δέον νὰ ζήσῃ κατὰ τὴν πρώτην παιδικὴν ἡλικίαν, ἀποτελοῦν δι' αὐτόν, ὡς λέγομεν, ἓν ἀναπότρεπτον βιολογικὸν μοιραῖον καὶ ἓν ἀναπότρεπτον ἱστορικὸν μοιραῖον καὶ συνιστοῦν ὡς γεγονότα, τὰ ὁποῖα, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, συμβαίνουν ἅπαξ, δὲν ἐπαναλαμβάνονται καὶ δὲν ἀνταλλάσσονται μὲ ἄλλο τί, τὸ ὑπόβαθρον τῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ ὑπαρξιστικὴ φιλοσοφία ὀνομάζει ὕπαρξιν (ὑπονοοῦσα ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ὡρισμένον τόπον καὶ χρόνον). (1)

Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν πραγμάτων παρουσιάζεται ἀδυσώπητος καὶ ἄτεγκτος κατὰ τὴν παιδικὴν κατ' ἐξοχὴν ἡλικίαν, ἐπίσης τὴν νεαράν, ὁπότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπολύτως ὑποτεταγμένος εἰς τὰς ἐσωτερικάς του ἐπιταγὰς (ἔνστικτα κ.τ.λ.) καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις καὶ ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς ζωῆς του, εἶναι ὃν δέσμιον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν δυνάμεων, ἀνελεύθερον καὶ μὴ αὐτεξούσιον.

Ἡ δέσμευσις αὕτη καὶ ἀνελευθερία χαρακτηρίζουσαι τὴν ὕπαρξίν του κατὰ τὴν ἀρχικὴν περίοδον τῆς ζωῆς του δηλαδὴ τὴν παιδικὴν καὶ νεαράν, μειοῦνται σημαντικῶς κατὰ τὴν ὡριμον ἡλικίαν, ὁπότε ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ μεγάλου βαθμοῦ αὐτεξουσιότητα καὶ ἐλευθερίαν ἔναντι τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ δύναται νὰ διακανονίζῃ τὰ καθ' ἑαυτὸν μετὰ περισσῆς δυνατότητος ἐκλογῆς καὶ ἐλευθερίας καὶ νὰ ἐπιδρᾷ διαμορφωτικῶς ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος, ἀψύχου καὶ ἐμψύχου, ἐν ἄλλοις λόγοις δύναται νὰ ἐπιδρᾷ καὶ νὰ διαμορφώνῃ τὴν ἄψυχον φύσιν, νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ καταστάσεων καὶ πραγμάτων. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν προκεχωρημένην γεροντικὴν ἡλικίαν γίνεται καὶ πάλιν ἀνελεύθερος καὶ δέσμιος τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ἐν τοῖς προκειμένοις διαπιστοῦμεν δύο βασικὰ γεγονότα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν καὶ ὕπαρξιν. Τὸ ἓν συνίσταται εἰς τὴν ἀπόλυτον δέσμευσιν καὶ ἔλλειψιν αὐτεξουσιότητος τοῦ ἀτόμου, τὸ ἄλλο εἰς τὴν ἱκανότητα πρὸς αὐτεξουσιότητα καὶ ἐλευθέραν διάθεσιν, ἐπίσης εἰς τὴν ἱκανότητα διαμορφωτικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ ἀντίποδος τῆς ὑποταγῆς εἰς αὐτό.

Βάσει τοῦ δευτέρου τούτου γεγονότος τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐν ταὐτῷ ἰδιότητα τοῦ ἀνθρώπου, παρουσιάζεται ὁ ἄνθρωπος ὡς αὐτοδύναμον, αὐτενεργοῦν καὶ αὐτοδιατιθέμενον ὄν. Ἐπὶ τῆς ἰδιότητος ταύτης βασίζεται ἡ προσπάθεια αὐτοῦ νὰ καθορίζῃ ἐξ ἰδίων καὶ διαμορφώνῃ τὴν ζωήν του, νὰ βελτιώνῃ ταύτην, νὰ διακανονίζῃ, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὰς σχέσεις του μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐξ αὐτῆς ἀπορρέει γενικῶς τὸ γεγονός, ὅτι δύναται νὰ δρᾷ διαμορφωτικῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ νὰ καθορίζῃ οὕτω κατά τινα τρόπον τὸ μέλλον ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων του.

1. Αἱ διαπιστώσεις αὗται τῆς ὑπαρξιακῆς φιλοσοφίας εἶναι ἀναμφιβόλως βάσιμοι καὶ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ πράγματα.

Ἡ εὐγονικὴ κρινομένη κατὰ τὸ πρῶτον γεγονός, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς τὴν μοῖραν του, οὐδεμίαν ἔχει βάσιν καὶ δυνατότητα ὑπάρξεως, κατὰ τὸ ἕτερον ὅμως, ὅτι εἶναι σχετικῶς ἐλεύθερος νὰ διαμορφώνῃ ἑαυτὸν καὶ τὸ περιβάλλον του, ἀποκτᾷ προϋπόθεσιν ὑπάρξεως καὶ δυνατότητα ἐφαρμογῆς. Εἰς τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο βασίζεται ἡ συνόλη προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐπιστημονικὴ κυρίως καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ ἡ ἰατρική, νὰ διαμορφώνῃ τὴν ζωήν του ἐπὶ τὰ βελτίω ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον καὶ νὰ ἐπιδρᾷ διαμορφωτικῶς ἐπὶ τῶν μελλουσῶν γενεῶν, ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ ἐπιδρᾷ εὐγονικῶς.

Ταῦτα σχετικῶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὑπάρξεως καὶ ὑποστάσεως αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἰατρικῆς, δι' ἣν ἀνωτέρω εἶπον, ὅτι θὰ ἀναφέρω τινὰ εἰσαγωγικῶς, ἔχω νὰ ὑπομνήσω, ὅτι ἡ ἰατρικὴ κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν της ἐξέλιξιν ἦτο, ὡς γνωστόν, ἀρχικῶς ἰατρικὴ τοῦ κυττάρου (κυτταροπαθολογία) εἶτα ἐγένετο ἰατρικὴ τοῦ ὀργάνου (παθολογία τῶν ὀργάνων-π.χ. καρδιολογία, οὐρολογία, νευρολογία) ἐν συνεχείᾳ δὲ κατέστη ἰατρικὴ τοῦ ἀτόμου ὡς ἐνιαίας ψυχοφυσικῆς ἑνότητος (παθολογία τοῦ ἀτόμου, ὑγιεινὴ τοῦ ἀτόμου κ.ο.κ.). Περαιτέρω προσέλαβε τὸν χαρακτῆρα τῆς κοινωνικῆς ἰατρικῆς, τῶν νόσων τῶν ἐξεταζομένων ἐν προκειμένῳ ὡς νόσων τῆς ὁλότητος, τῆς μερίμνης καὶ τῆς θεραπείας ἀναφερομένης εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον (παθολογία τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ὑγιεινὴ καὶ θεραπεία αὐτοῦ μὲ ἐπὶ μέρους ἰατρικὴν τῆς παιδικῆς καθόλου ἡλικίας, σχολικὴν ἰατρικήν, ἰατρικὴν ἐργασίας κ.ο.κ.). Ἡ τοιαύτη κοινωνικὴ ἰατρικὴ ἀναφέρεται εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀτόμων ὡρισμένης χώρας.

Εἰς ἔτι ἀνώτερον ἐπίπεδον διαμόρφωσις τῆς ἰατρικῆς εἶναι ἡ ἰατρικὴ μεγάλου συνόλου ἀτόμων περιλαμβάνοντος πολλὰς χώρας π.χ. τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὁλότητα. Ὡς γνωστὸν τὰ ἰατρικὰ προβλήματα μιᾶς ἠπείρου π.χ. τῆς Εὐρωπαϊκῆς, εἶναι διάφορα τῶν τῶν προβλημάτων μιᾶς ἄλλης π.χ. τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀφρικαὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχομεν ἀπόχρωσιν ἰατρικῆς διὰ τὰς Ἀμερικανικὰς χώρας, τὰς Ἀσιατικάς, τὰς Εὐρωπαϊκὰς κ.ο.κ. καὶ κατ' ἰδίαν ὀργάνωσιν ἰατρικῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, τῶν Ἀμερικανικῶν χωρῶν κ.ο.κ.

Ἐν τέλει εἰς ἀνωτέραν ἔτι βαθμίδα ἔχει διαμορφωθῇ ἡ παγκόσμιος ἰατρική, ἥτις περιλαμβάνει ἁπάσας τὰς χώρας τῆς γῆς καὶ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὰ ἰατρικὰ προβλήματα τῆς συνόλης ἀνθρωπότητος, δηλαδὴ μὲ τὰ διεθνῆ καὶ παγκόσμια προβλήματα ὑγιεινῆς προφυλάξεως, προνοίας, θεραπείας. Σχετικαὶ πρὸς τὴν παγκόσμιον ἰατρικὴν εἶναι αἱ διεθνεῖς ὀργανώσεις. Π.χ. ἡ παγκόσμιος ὀργάνωσις ὑγείας, ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρός, τὰ διεθνῆ συνέδρια πρὸς συζήτησιν τῶν ἰδιοτύπων ἰατρικῶν προβλημάτων ὅλων τῶν χωρῶν.

Εἰς ἑκάστην τῶν μνημονευθεισῶν βαθμίδων ἰατρικῆς διαμορφώσεως ἐμπεριέχονται τὰ προβλήματα τῆς προηγουμένης π.χ. ἡ νόσος φυματίωσις εἶναι πρόβλημα τῆς κυτταρικῆς ἰατρικῆς, τῆς ἰατρικῆς τοῦ ὀργάνου, τῆς τοῦ ἀτόμου, τῆς τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, τῆς ἠπειρωτικῆς ἰατρικῆς, τῆς παγκοσμίου ἰατρικῆς. Ἡ ἰατρικὴ ἐξειλίχθη διὰ μέσου τῶν διαφόρων τούτων βαθμίδων, αἵτινες, ὡς φαίνεται, ἀντιστοιχοῦν εἰς διαφόρους ἐξελικτικὰς βαθίδας καὶ μορφὰς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Εἰς τὰς τελευταίας βαθμίδας τῆς ἰατρικῆς διαμορφώσεως ἔλαβεν ἰδιάζουσαν θέσιν ἡ εὐγονικὴ ἐπιστήμη. Αὕτη ὑπῆρχεν ἤδη ἐν σπέρματι εἰς τὴν ἰατρικὴν τοῦ ἀτόμου, ἐγένετο ὅμως ἐπιτακτικωτέρα ἐν τῇ κοινωνικῇ ἰατρικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς βαθμίδεσι τῆς ἰατρικῆς—ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τῆς συνόλης ἰατρικῆς προσπαθείας, τοὐτέστι τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν χρησίμων διὰ τὴν ζωὴν ἰδιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἀποφυγῆς καὶ ἐξοβελίσεως τῶν μειονεκτικοτήτων αὐτοῦ. Οὕτω ἐνετάχθη εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἰατρικῆς προσπαθείας ὑπὸ τὴν λίαν εὐρεῖαν ἔννοιαν τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεών της, ἡ δὲ ἀνάγκη καὶ δυνατότης ὑπάρξεως αὐτῆς δικαιολογεῖται ἀπὸ τὸ κρατοῦν ἰατρικὸν πνεῦμα καὶ τὴν οἵαν ἐξετέθη διαμόρφωσιν

ἰατρικῆς τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς. Ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι δυνάμεθα σήμερον νὰ κατευθύνωμεν τὰ ποικίλα ἰατρικὰ προβλήματα π.χ. τὸ τῆς φυματιώσεως, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δυνάμεθα καὶ θὰ δυνηθῶμεν ἔτι μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι, ἐφ' ὅσον πλουτίσωμεν τὰς περὶ εὐγονίας γνώσεις ἡμῶν, νὰ κατευθύνωμεν τὰς εὐγονικάς μας προσπαθείας, ὥστε καὶ διὰ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιολογίας καὶ ἰατρικῆς νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ἀπαισιόδοξος ἀντίληψις. Ἄλλως τε ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης καθόλου ἐπιδρῶμεν διαμορφωτικῶς ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τῆς φυσιολογίας καὶ βιολογίας γνωρίζομεν τὸ εἶδος τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων ἐν συνόλῳ ἐπιδροῦν ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ τῶν κληρονομικῶν καταβολῶν (γονιδίων), ἀσκοῦμεν ἤδη διὰ τῆς καθόλου ἰατοικῆς προσπαθείας παραλλήλως καὶ ἀθελήτως εὐγονικήν.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ ἴδωμεν τὰ τῆς εὐγονικῆς σχετικῶς πρὸς τὰς ψυχικὰς νόσους, ἡ ὁποία, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἶναι ὁ σημαντικώτερος τομεὺς τῆς εὐγονικῆς καθόλου καὶ βασίζεται εἰς τὴν ψυχιατρικὴν κληρονομολογίαν, ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν κληρονομικότητα τῶν ψυχικῶν νόσων.

Ἡ ψυχιατρικὴ κληρονομία ἐμπεριέχεται εἰς τὴν γενετικὴν καθόλου (τὴν κληρονομολογίαν τοῦ ἀνθρώπου) καὶ εἶναι κατ' οὐσίαν σωματικὴ παθολογία, δηλαδὴ παθολογία ἐξ ἠλλοιωμένης κληρονομικῆς καταβολῆς.

Ὀφείλει νὰ λεχθῇ, ὅτι κατὰ τὰ σήμερον περὶ τῶν κληρονομικῶν ψυχικῶν νόσων πρεσβευόμενα, οὐ μόνον ἡ παθολογικὴ καταβολὴ (ὁ γονιδιότυπος), ἀλλὰ καὶ ἡ παράλληλος ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντος ὡς ἄμεσος αἰτία δημιουργοῦν καὶ φέρουν εἰς φῶς τὴν κληρονομικὴν ψυχικὴν νόσον. Ἐκεῖνο δ' ὅπερ κληρονομεῖται εἶναι ἡ καταβολὴ καὶ οὐχὶ ἡ νοσηρὰ ἐκδήλωσις, δηλαδὴ ἡ νόσος. Αὕτη (δηλαδὴ ἡ νόσος) εἶναι προϊὸν τῆς συνεργασίας τῆς καταβολῆς καὶ τοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀξίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον, ὡς ἀμέσου ἢ ἐκλυούσης αἰτίας, ἐπιβάλλει εὐγονικὴν ἀντίληψιν ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν, δηλαδὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν οὐ μόνον λήψεως μέτρων, ὥστε νὰ μὴ κληρονομῆται ὁ μειονεκτικὸς γονιδιότυπος, ἀλλὰ καὶ μέτρων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν δυσμενῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεωνε ὥστε νὰ μὴ ἐκδηλωθῇ ὡς νόσος ἡ μειονεκτικὴ καταβολή. Εἰδικῶς διὰ τὴν ψυχιατρικὴν εὐγονικὴν ἡ τοιαύτη ἀντίληψις ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι οὕτω πως δὲν θεωροῦμεν τὴν κληρονομικὴν ψυχικὴν νόσον ὡς κάτι ἀναπόφευκτον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μόνον διὰ στενῶν εὐγονικῶν μέσων π.χ. διὰ τῆς μὴ δημιουργίας ἀπογόνων, ἀλλὰ ὡς κάτι τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει γενικωτέραν ὑγιεινὴν προφύλαξιν, ὥστε νὰ μὴν ἀναφανῇ ὡς νόσος ἡ τυχὸν μειονεκτικὴ καταβολὴ ἢ νὰ μὴ βλαθῇ ἡ ὁμαλὴ καὶ ὑγιὴς καταβολή, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ μεταλλαγὴ (Mutatio) (χημικὴ καὶ μοριακὴ μεταβολὴ) ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐκφυλισμοῦ τοῦ γονιδιοτύπου (γονιδίων ἢ γονυλλίων). Γνωρίζομεν ἄλλωστε, ὅτι τὸ κληρονομούμενον εἶναι τὸ προϊὸν τῆς μεταλλαγῆς, ὁ ἠλλοιωμένος γονιδιότυπος. Τότε ἔχομεν οὐσιαστικὴν καὶ πραγματικῶς κληρονομικὴν ἐπιβάρυνσιν, τὴν ὕπαρξιν τῆς ὁποίας ὑποπτευόμεθα ἔτι μᾶλλον, ὅταν καὶ ὁ φαινότυπος εἶναι ἀνώμαλος.

Ποῖαι ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις ἐπιφέρουν μεταβολὰς τοῦ γονιδιοτύπου ὑπὸ θετικὴν ἢ ἀρνητικὴν ἔννοιαν δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς. Δεχόμεθα ὅμως γενικῶς, ὅτι τὸ κλῖμα, τὸ ἔδαφος, ἡ διατροφή, τὸ εἶδος τῆς ζωῆς καθόλου ἀποτελοῦν δυνάμεις, αἵτινες εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὸν γονιδιότυπον καὶ ὅτι δυσμενεῖς ὅροι τοῦ περιβάλλοντος δύνανται νὰ ἀλλοιώσουν τοῦτον, ὥστε νὰ προκύψῃ μειονεκτικότης αὐτοῦ καὶ δημιουργία κληρονομικῶν νόσων.

Ἡ εὐγονικὴ παρέβλεπε μέχρι τοῦτε τὴν ἀξίαν τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων καὶ ἔστρεφε τὸ βλέμμα της πρὸς τὸν ἤδη βεβλαμμένον γονιδιότυπον, τοῦ ὁποίου προσεπάθη, διὰ τῶν λεγομένων εὐγονικῶν μέσων, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μεταβίβασιν εἰς τοὺς ἀπογόνους. Ἀλλὰ πέραν τῆς μεταβιβάσεως τοῦ μειονεκτικοῦ γονιδιοτύπου, σημαντικώτερα εἶναι ἡ πρόληψις δημιουργίας τοιούτου γονιδιοτύπου διὰ τῆς μὴ ἐπιδράσεως

ἐξωτερικῶν φθοροποιῶν καὶ παθογόνων παραγόντων. Ἄλλως τε, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, τὸ ποσοστὸν πιθανότητος ἐκδηλώσεως εἰς νόσον μειονεκτικῆς τινος καταβολῆς ἐξαρτᾶται καὶ ρυθμίζεται καὶ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων. Οὕτω αἱ θεωρούμεναι ὡς κληρονομικαὶ παθήσεις χάνουσι τὴν φοβερὰν σημασίαν των, ὡς δῆθεν μοιραῖαι νόσοι καὶ δύνανται νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς εὐγονικῆς, εὐγονικῆς ὅμως ὑπὸ λίαν εὐρεῖαν ἔννοιαν.

Ἡ εὐγονικὴ τῶν ψυχικῶν νόσων ἔχει ὡς σκοπόν, ὡς ἡ εὐγονικὴ καθόλου, ἐξ ἑνὸς τὴν προφύλαξιν τῆς ὑγιοῦς κληρονομικῶς μάζης καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῆς εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, ἐξ ἑτέρου τὴν μὴ βλάβην καὶ φθορὰν αὐτῆς καὶ τὴν μὴ μεταβίβασιν ἠλλοιωμένης (παθολογικῆς) κληρονομικῆς καταβολῆς εἰς τοὺς ἀπογόνους.

Τὰ μέσα ἅτινα μεταχειρίζεται εἶναι θετικὰ καὶ ἀρνητικά.

Τὰ θετικὰ συνοψίζονται εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν κληρονομικῶς ὑγιῶν στοιχείων, τὴν προφύλαξιν καὶ προαγωγὴν τούτων.

Σχετικῶς πρὸς τὴν θετικὴν πλευρὰν δέον νὰ λεχθῇ, ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ αὐτόματος φυσικὴ ἐπιλογή, ἀλλ' ἐπιβάλλεται συνειδητὴ καὶ προδιαγεγραμμένη προσπάθεια βασιζομένη εἰς τὰ δεδομένα τῆς γενετικῆς (τῆς κληρονομολογίας). Ἐν τῷ προκειμένῳ προτεινόμενα συγκεκριμένα μέτρα εἶναι ἡ διευκόλυνσις τοῦ γάμου ὑγιῶν, ἡ βοήθεια καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ὑγιῶν ἀτόμων καὶ κληρονομικῶς ὑγιῶν οἰκογενειῶν μὲ πολλὰ τέκνα ψυχικῶς ὑγιᾶ, ἡ διαφώτισις περὶ τῆς εὐγονικῆς πρὸ τοῦ γάμου εἰς συμβουλευτικοὺς σταθμοὺς (σχετικαὶ εὐγονικαὶ ὀργανώσεις) ἡ διαρρύθμισις τῆς περὶ κληρονομίας νομοθεσίας εὐνοούσης τοὺς ὑγιεῖς, ἐν γένει δὲ μέριμνα ὑπὲρ τῶν ὑγιῶν. Ἡ εὐγονικὴ πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν οὗτοι τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης διὰ τοὺς ἀπογόνους καὶ νὰ μεριμνοῦν διὰ τὸ μέλλον αὐτῶν. Τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τύχην τῶν ἀπογόνων ὑπάρχει βεβαίως διάχυτον εἰς τὸν λαόν. Δέον ὅμως νὰ καταστῇ πλέον ἐνεργὸν καὶ συνειδητοποιημένον. Εἰς τοῦτο συμβάλλει ἡ περὶ εὐγονικῆς διαφώτισις καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ προσπάθεια καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Εὐγονικῆς Ἑταιρείας.

Τὰ ἀρνητικὰ μέτρα ἔγκεινται εἰς ἀποκλεισμὸν καὶ ἐξοβέλισιν τῶν παθολογικῶν καταβολῶν διὰ τῆς μὴ μεταβιβάσεως καὶ κληρονομήσεως τούτων εἰς τοὺς ἀπογόνους.

Ὡς πρὸς τὴν μὴ μεταβίβασιν τῶν παθολογικῶν καταβολῶν ὡς συγκεκριμένα μέτρα προτείνονται ἡ ἐμπόδισις τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν ἀποδεδειγμένως κληρονομικῶς ἐπιβεβαρημένων, ἡ ἀπαγόρευσις γάμου καὶ τεκνογονίας αὐτῶν, ἡ στείρωσις αὐτῶν, ἡ διακοπὴ ἐγκυμοσύνης διὰ λόγους κληρονομικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἡ ἐμπόδισις τῆς ἐγκυμοσύνης, ἡ ἀπομόνωσις βαρέως ψυχικῶς πασχόντων, ἀντικοινωνικῶν καὶ ἐγκληματικῶν ἀτόμων (περιορισμὸς αὐτῶν ἐν ἀσύλῳ ἢ φυλακῇ).

Ἐκ τῶν ἀρνητικῶν μέτρων εὐγονικῆς τὸ περισσότερον συζητηθὲν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ τεθὲν μέτρον εἶναι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν κληρονομικῶς ἐπιβεβαρημένων. Τούτου ἡ ἀξία ἀμφισβητεῖται πλήρως ὑπὸ πολλῶν. Σχετικῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν κατασταλάξει εἰς τὸ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ μέτρον δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογήν, ἀλλὰ κατὰ λίαν προσεκτικὸν τρόπον καὶ εἰς λίαν μικρὸν ἀριθμὸν περιπτώσεων. Ἰδίως δέον νὰ ἐντοπίζηται εἰς τὰς βαρείας περιπτώσεις. Ἡ γενίκευσις αὐτοῦ οὔτε ἐπιστημονικὴν βάσιν ἔχει οὔτε σκόπιμος εἶναι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὁλότητος ἑνὸς λαοῦ. Τοῦτο δέ, διότι οὔτε βέβαιον εἶναι, ὅτι εἰς νοσοῦντα τινὰ παθολογικός τις γονιδιότυπος θὰ μεταβιβασθῇ εἰς τοὺς ἀπογόνους, οὔτε ἀντιστρόφως περὶ ἑνὸς ὑγιοῦς ἀνθρώπου εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὰ τέκνα του τὰ ἐν αὐτῷ λανθανόντως διακείμενα μειονεκτικὰ γονίδια (γονύλλια). Ὁ ὑπερβολικὸς ἐν τῷ προκειμένῳ φόβος πολλῶν εὐγονιστῶν, ὅτι αἱ κληρονομικαὶ νόσοι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελέσουν κίνδυνον ἐκφυλίσεως καὶ ἐξαφανίσεως ἑνὸς λαοῦ, εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῇ εἰς σκέψεις περὶ μέτρων μὴ δικαιολογουμένων ἐπιστημονικῶς.

(Συνεχίζεται)

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΕΚΡΗΞΕΩΝ

—ΜΕΤΡΑ ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥΤΩΝ—

Ὑπὸ Ὑγειονομικοῦ Ἀστυνόμου Α'
κ. **ΚΩΝ/ΝΟΥ ΤΕΟΠΟΥΛΟΥ**

Μὲ τὸ πρόβλημα τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς χώρας συνδέεται ἀμέσως τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα διότι κατὰ ἓν τρόπον ἀποφασιστικὸν συμμετέχει εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ της. Καὶ εἶναι τοῦτο φυσικόν. Ἡ εὐρεῖα ἀποστολὴ τοῦ Σώματος ἐντὸς τῆς Ἐθνικῆς Κοινότητος περιλαμβάνει ἕνα σύνολον λειτουργικῶν ὑποχρεώσεων, πρὸς τὰς ὁποίας ἀμέσως συνάπτονται αἱ ποικίλαι κατὰ περιπτώσεις καὶ τόπους μορφαὶ ὀργανώσεως τῆς ἐν ὥρᾳ πολέμου ἀμύνης καὶ προστασίας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

Ὁ θεσμὸς τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης, ἐν τῇ πράξει τῆς ἐφαρμογῆς του, κυρίως ἀπὸ τοῦ τελευταίου Παγκοσμίου Πολέμου, κατέδειξε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς λειτουργίας του, εἰς ἄμεσα ἀποτελέσματα κρισίμου σπουδαιότητος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τύχην τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἐν ὥραις ἐχθρικῶν ἀεροπορικῶν ἐπιθέσεων. Εἶναι δὲ κοινὴ πλέον συνείδησις, ὅτι ἡ ἀποτελεσματικὴ τούτου προστασία, εἰς τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖ μόνον ἡ ἔγκαιρος καὶ καλὴ ὀργάνωσις συνιστᾷ καὶ τὸν ἀποφαστιστικὸν παράγοντα εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ ἠθικοῦ τῶν μετόπισθεν καὶ τὴν ἀξίαν ἀκόμη ἐξάρσεως τούτου, μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων σκοπῶν τῆς πολεμικῆς ἀμύνης τοῦ Ἔνθους.

Εἰς τὰς συγχρόνους μορφὰς τοῦ πολέμου, ἀπέκτησε σημασίαν ἴσην πρὸς τὰς καλλιτέρας δυνατότητας διεξαγωγῆς του, τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τῶν ἀμάχων, εἰς ἐπίδειξιν εὐψυχίας κατὰ τῶν ἀμέσων πλέον καὶ ἐναντίον αὐτοῦ ἐπιθέσεων τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀντοχῆς εἰς τὰς ἐν γένει κακουχίας καὶ στερήσεις.

Ὁ ἀτομικὸς πόλεμος, ὡς μέσον καθολικῆς πλέον ἐπιθέσεως καὶ καταστροφῆς, ἔφερεν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, τὸ θέμα τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀμύνης τῶν πληθυσμῶν. Ἡ φοβερότης τῆς βόμβας ἀτόμου, ὡς πολεμικοῦ ὅπλου, ἦτο φυσικὸν νὰ προκαλέσῃ ἕνα εἶδος γενικοῦ πανικοῦ, μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ ἡ βαθμιαία ἐξοικείωσις πρὸς τὰς δυνατότητας ἀντιμετωπίσεώς του καὶ τὴν πρόβλεψιν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τούτων.

Αἱ παροῦσαι γραμμαί, θὰ δώσουν μίαν συνοπτικὴν εἰκόνα περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἀτομικοῦ πολέμου εἰς τὸν ἔμψυχον κόσμον, εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐρευνῶσαι τὰ ὑγειονομικὰ συνεπῶς ἐκ τούτου προβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτείνεται, ἀλλὰ καὶ περιορίζεται, λόγῳ εἰδικότητος, ἡ ἁρμοδιότης τοῦ γράφοντος. Εὔλογον δὲ εἶναι, ὅτι τὰ προβλήματα ταῦτα, εἶναι τὰ σοβαρότατα ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ ἀτομικὴ ἐπίθεσις, διότι συνδέονται ἀμέσως πρὸς αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ τὴν προστασίαν της.

*

Τὴν ἀτομικὴν βόμβαν, ὡς μέσον πολεμικόν, ἐχρησιμοποίησεν ὡς γνωστὸν πρώτη ἡ Ἀμερικὴ ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας, τὴν 6ην Αὐγούστου 1945. Τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἡμέραν, ἀτομοβόμβα ριφθεῖσα εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως Χιροσίμα, ἐξερράγη εἰς ὕψος 600 περίπου μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Τὴν ἔκρηξιν, συνοδευθεῖσαν ἀπὸ ἐκτυφλωτικὴν λάμψιν φωτὸς καὶ ἕνα ἔντονον κῦμα θερμότητος καυστικῆς, ἠκολούθησεν ἐπίσης βίαιον ὠστικὸν κῦμα, ἐκ τοῦ ὁποίου, αἱ κτιριακαὶ καὶ ἄλλαι καταστροφαί, ἐκάλυψαν ἀπόστασιν δύο περίπου μιλλίων ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκρήξεως.

Τέσσαρα εἶναι τὰ φαινόμενα, τὰ ἐπακολουθοῦντα τὴν ἔκρηξιν ἀτομοβόμβας, ἅτινα καὶ συνιστοῦν τὰ φυσικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα: Ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία, τὸ ὠστικὸν κῦμα, ἡ ἄμεσος πυρηνικὴ ραδιενέργεια καὶ ἡ ἐπιβραδυνομένη ραδιενέργεια.

Προτοῦ ἀναπτυχθῶσιν αἱ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ συνέπειαι τούτων καὶ οἱ ἕως σήμερον τοὐλάχιστον, γνωστοὶ τρόποι δυνατῆς ἀντιμετωπίσεώς των, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πληθυσμοῦ ἄμεσον γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκρήξεως ἐκείνης, ἀνῆλθεν εἰς 70.000 νεκροὺς καὶ ἐξαφανισθέντας καὶ 70.000 ἐπίσης περίπου τραυματίας, ἤτοι ἐπλήγη ἀμέσως πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐκ 255.000 κατοίκων, πληθυσμοῦ τῆς πόλεως.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι, ἡ συγκεκριμένη εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν Προσωπικὸν τῆς πόλεως ἀναλογία ἀπωλειῶν, εἰς 260 ἰατροὺς ἐπὶ συνόλου 300 τοιούτων καὶ 1.800 νοσοκόμους ἐπὶ τοιούτου 2.400.

Βάσει τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν δεδομένων, ὑπολογίζεται γενικῶς, ὡς κατωτέρω, τὸ ποσοστὸν εἴδους προσβολῆς, ἑνὸς πληγέντος ἐξ ἀτομοβόμβας πληθυσμοῦ: Ἤτοι: Ἐπὶ ἀριθμοῦ θυμάτων 100.000

Περίπου: 20.000 ἄμεσοι νεκροί, 40.000 θύματα μὲ διαφόρους κακώσεις, ἔχοντα ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, 20.000 θύματα ἔχοντα ἀνάγκην παροχῆς ἀμέσων πρώτων βοηθειῶν, 20.000 ἄτομα, ἅτινα θὰ νοσήσουν κατὰ τὰς ἑπομένας ἑβδομάδας συνεπείᾳ προσβολῆς των ὑπὸ τῆς ραδιενεργείας.

Ἀποτελέσματα τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

1. Ἐκ τοῦ ὠστικοῦ κύματος κακώσεις.

Τὸ ὠστικὸν κῦμα ἀρχίζει ὡς ἕνα κοινὸν κῦμα ἐκρήξεως ἀέρος, ἀλλὰ καθὼς ἡ σφαῖρα πυρὸς ἐπεκτείνεται, θερμαίνει τὸν περιξ ἀέρα εἰς θερμοκρασίαν 1.000.000 περίπου βαθμῶν Κελσίου. Ὁ ἀὴρ οὗτος συνενούμενος μετὰ τοῦ ὠστικοῦ κύματος, λαμβάνει μορφὴν ἐπίπεδον, γνωστὴν ὡς μέτωπον κρούσεως. Τὸ ὠστικὸν κῦμα προκαλεῖ βλάβας ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ:

α) Κατ' ἄμεσον τρόπον. Κατ' αὐτὸν ἐπισυμβαίνουν: Διάρρηξις τυμπάνων τοῦ ὠτός, πνευμόνων, στομάχου, ἐντέρων, προκαλοῦσα ἐσωτερικὰς αἱμορραγίας καὶ ἐνίοτε ρῆξιν τῶν διατεταμένων ἐντέρων. Δὲν μᾶς ἀπασχολοῦν ταῦτα, διότι τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον θὰ ὑποστῇ τοιαύτας κακώσεις, θὰ πρέπει νὰ εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 300 μέτρων ἀπὸ τοῦ σημείου Μηδέν, ὁπότε ὅμως θὰ ἀποθάνῃ ἀμέσως ἐκ τῶν ἐγκαυμάτων.

β) Κατ' ἔμμεσον τρόπον. Τὰ παρατηρούμενα τραύματα εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν ἔχουσι τι τὸ ἰδιαίτερον. Προκαλοῦνται ἐκ τῆς ἐκσφενδονίσεως καὶ προσκρούσεως τοῦ σώματος ἐπὶ ἀμβλέων, εἴτε ὀξέων ἀντικειμένων, εἴτε ἐκ τῆς καταπλακώσεώς του ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τὰ ἐκσφενδονιζόμενα ὑλικά. Καίτοι δὲ παρατηρεῖται ποικιλία μορφῶν κακώσεως, μώλωπες, θλάσεις, κατάγματα, διαμπερῆ τραύματα κ.λ.π. τὸ μόνον ἐν τούτοις χαρακτηριστικὸν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων περιπτώσεων, ὅστις εἶναι μέγιστος μετὰ μίαν ἀτομικὴν ἔκρηξιν.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι αἱ ἀπώλειαι εἰς τοιούτου εἴδους θύματα, θὰ εἶναι μεγαλύτεραι ἐντὸς τῶν πόλεων, τοῦ ἀμάχου δηλονότι πληθυσμοῦ, παρὰ μεταξὺ τῶν μαχομένων εἰς ἀνοικτὸν πεδίον στρατιωτῶν.

2. Ἐκ τῆς θερμικῆς ἀκτινοβολίας ἀμέσως.

Ἐξ αὐτῆς προκαλοῦνται ἐγκαύματα, καλούμενα καὶ ἐγκαύματα λάμψεως ἢ προφίλ, διότι ἐμφανίζονται πάντοτε ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ σώματος, ἐκείνης δηλαδή, ἡ ὁποία ἐξετέθη εἰς τὴν θερμικὴν ἀκτινοβολίαν. Ἐνταῦθα εἶναι χρήσιμον νὰ σημειωθῶσιν ἰδιότητες τινὲς τῆς θερμικῆς ἀκτινοβολίας. Ὡς εἶναι εὐνόητον, αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς πυρίνης σφαίρας τῆς ἐκρήξεως καὶ διαρκεῖ, ἐφ' ὅσον εἶναι ὁρατὴ ἡ τελευταία. Πρακτικῶς ὅμως, τὰ 90 % τῆς τοιαύτης ἀκτινοβολίας ἐκπέμπονται κατὰ τὰ πρῶτα 3'' ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως. Εἶναι φανερόν, ὅτι τόσον μεγάλη ἐνέργεια ἐκπεμπομένη εἰς τόσον βραχὺ χρονικὸν διάστημα, προκαλεῖ σοβαρᾶς βλάβας εἰς

τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Ἡ θερμικὴ αὐτὴ ἀκτινοβολία, συνίσταται, ἐξ ὑπεριωδῶν, φωτεινῶν καὶ ὑπερύθρων ἀκτίνων. Τὰ ἐγκαύματα ὀφείλονται κυρίως εἰς τὰς ὑπερύθρους ἀκτῖνας. Ἀκολουθεῖ ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία, πάντοτε κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα ἐγκαύματα παρατηροῦνται ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ σώματος, δηλαδὴ τὴν ἐκτεθειμένην. Δὲν ἔχει διεισδυτικότητα καὶ τυχὸν συναντώμενα κωλύματα κατὰ τὴν διαδρομήν της, ἀνακόπτουν τὴν πορείαν της. Πρακτικὸν τούτου ἀποτέλεσμα, εἶναι ὅτι τὰ προκαλούμενα ἐγκαύματα δὲν ἐπεκτείνονται εἰς βάθος μεγαλύτερον τῶν 1—3 χιλιοστῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐκ τῶν φλογῶν τοιαῦτα, ἐπεκτεινόμενα καὶ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου.

Αἱ λευκαὶ ἐπιφάνειαι ἀνταναλκλοῦν τὴν ἀκτινοβολίαν. Συνεπῶς ὁ λευκὸς ρουχισμὸς προστατεύει τὸ ἄτομον. Οὕτω θὰ παρατηρήσωμεν ἐγκαύματα περισσότερον εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν τράχηλον καὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἀτόμου, εἰς ἀκάλυπτα δηλαδὴ μέρη τοῦ σώματος. Χαρακτηριστικὸν ἀκόμη τῶν ἐκ τῆς θερμικῆς ἀκτινοβολίας ἐγκαυμάτων, εἶναι ὅτι καίτοι δὲν ἐπεκτείνονται εἰς βάθος, ἐν τούτοις οἱ προσβληθέντες ὑπὸ ταύτης ἱστοὶ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας δηλονότι μέχρι τοῦ βάθους εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη ἐξικνεῖται, εἶναι τελείως κατεστραμμένοι.

3. Ἐγκαύματα συνεπεία φλογῶν, ἐξ ἀναφλέξεως διαφόρων ἀντικειμένων. Ἐμμέσως δηλ. ἐκ τῆς θερμικῆς ἀκτινοβολίας, ἢ ἄλλως.

Ταῦτα εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως, δὲν διαφέρουσι ποσῶς τῶν ἐκ συνήθων αἰτιῶν τοιούτων. Εἶναι καὶ ταῦτα διαφόρου βαθμοῦ, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ἐρυθρότητος τοῦ δέρματος, μέχρι καὶ τῆς ἀπανθρακώσεως τῶν ἱστῶν.

Μετὰ ἀτομικὴν ἐπίθεσιν, αἱ περιπτώσεις ἐγκαυμάτων θὰ εἶναι πολλαί. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία εἶναι ὁ κύριος πρόξενος τῶν ἀπωλειῶν. Εἰς τὴν Χιροσίμα παρετηρήθησαν 36.000 περιπτώσεις ἐγκαυμάτων.

Θεραπεία τῶν ἐγκαυμάτων (πρῶται βοήθειαι).

Ἡ καθ' αὐτὸ θεραπεία τῶν ἐγκαυμάτων λόγῳ τῆς σοβαρότητός των, θὰ εἶναι βεβαίως ἔργον τῶν ἰατρῶν. Θὰ ὑπάρξουν ὅμως καὶ περιπτώσεις παροχῆς ἀμέσων πρώτων βοηθειῶν. Οὕτω, τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον ὑπέστη ἐγκαύματα ἐκ λάμψεως, θὰ ὑποστῇ βεβαίως, ὡς προελέχθη, τοιαῦτα ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ σώματός του. Δέον διὰ τοῦτο νὰ κατακλιθῇ τὸ θῦμα ἐπὶ τοῦ ὑγειοῦς πλευροῦ, μὲ τὴν καεῖσαν ἐπιφάνειαν ἐκτεθειμένην εἰς τὸν ἀέραν ἄνευ ἐπιδέσεως. Φυσικὰ τὸ θῦμα θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νοσοκομειακῆς ἐν συνεχείᾳ περιθάλψεως. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ἐκ τοῦ προσβληθέντος δέρματος, πρέπει πρῶτον νὰ ἀφαιρῶνται τὰ χαλαρὰ καὶ ἐσχισμένα ἐνδύματα, ὡς καὶ τὰ δυνάμενα εὐκόλως νὰ ἀποσπασθοῦν ξένα σώματα, νὰ γίνεται ἐπάλειψις δι' εἰδικῆς ἀλοιβῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναπόθεσις ἐπὶ τοῦ δέρματος λεπτῆς γάζης, οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἐγκαύματος νὰ ἐπιτίθεται ξηρὸς βάμβαξ κ.λ.π. Ὁ βάμβαξ θὰ τοποθετηθῇ ὡς ἐξωτερικὸν στρῶμα ἐπιδέσεως καὶ θὰ περιτυλιχθῇ δι' ἐπιδέσμου ὁμοιομόρφου μετὰ μικρᾶς πιέσεως.

4. Ἐκ τῆς πυρινικῆς ραδιενεργείας βιολογικὰ ἀποτελέσματα.

Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πυρηνικῆς ραδιενεργείας, δώσαντα μάλιστα πολλάκις ἀφορμὰς καὶ εἰς παρανοήσεις ἢ πλάνας. Χρήσιμος εἶναι πάντως ἡ διαπίστωσις, ὅτι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, ἡ πυρηνικὴ ραδιενέργεια, δὲν εἶναι περισσότερον μυστηριώδης τῶν ἀτίνων Χ, μὲ τὴν μελέτην τῶν ὁποίων ἐξοικειοῦται ἕκαστος μαθητὴς εἰς τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς. Δύο εἶναι αἱ μορφαὶ πυρηνικῆς ἐνεργείας. Ἡ ἄμεσος, ἥτις ἐκλύεται κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἀτομικῆς βόμβας, καὶ ἡ ἐπιβραδυνομένη ἢ ὑπολειπομένη τοιαύτη.

Ἡ βλαπτικὴ ἐνέργεια τῆς ραδιενεργείας ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ὀφείλεται εἰς τὰς ἀκτινοβολίας α,β,γ, καὶ τὰ οὐδετερόνια (νετρόνια). Ἐὰν ἐκθέσωμεν

ὁλόκληρον ἢ μέγα μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ραδιενεργείας, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὰ ἄτομον θὰ παρουσιάσῃ εἰδικὴν ἀντίδρασιν, ἐκδηλουμένην δι' ὡρισμένων νοσηρῶν συμπτωμάτων, ὡς λεπτομερέστερον ἐν συνεχείᾳ θὰ ἀναπτυχθῇ. Τὴν παθολογικὴν ταύτην κατάστασιν, καλοῦμεν ὀξεῖαν ἐκ ραδιενεργείας νόσον, ἢ ραδιοπληξίαν.

Ἅπασαι αἱ παρατηρούμεναι βλάβαι, εἶναι ἀποτελέσματα τῆς φθορᾶς τῶν ἱστῶν, ἥτις ὀφείλεται εἰς ἰονισμὸν τῶν χημικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τοὺς διαφόρους ἱστοὺς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Αἱ βλάβαι αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς ἀμέσου ἢ ἀρχικῆς ἀκτινοβολίας, ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀκτίνων γ, καὶ τῶν οὐδετερονίων (ὀξὺς τύπος ἀλλοιώσεων).

Αἱ βλάβαι αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐπιβραδυνομένης τοιαύτης ἀκτινοβολίας, ὀφείλονται εἰς τὰ παράγωγα τῆς σχάσεως τῆς ἀτομικῆς βόμβας, εἰς τὸ μὴ σχασθὲν ὑλικὸν τῆς ἀτομικῆς βόμβας, εἰς τὴν ραδιενέργειαν ἥτις δημιουργεῖται ἐκ τῆς δράσεως τῶν οὐδετερονίων εἰς τινα στοιχεῖα τοῦ ἐδάφους καὶ τέλος εἰς τὸ ραδιενεργὸν νέφος (χρόνιος τύπος ἀλλοιώσεων).

Ἡ ραδιενέργεια μετρᾶται εἰς μονάδας R, τὸ ἀρχικὸν δηλ. γράμμα τοῦ ἀνακαλύψαντος τὰς ἀκτίνας X, σοφοῦ Γερμανοῦ Φυσικοῦ Ραίντγκεν.

Ἡ σοβαρότης τῶν διαταραχῶν καὶ βλαβῶν, εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀπορροφηθείσης ἐφ' ἅπαξ ποσότητος ραδιενεργείας καὶ τῆς ἐκτάσεως, ἣν προσέλαβεν ἡ προσβληθεῖσα ὑπ' αὐτῆς μοῖρα τοῦ σώματος, ἐκ τούτων ἐξαρτωμένη. Οὕτω πληθυσμός, εἰς ἀκτῖνα περὶ τὸ σημεῖον **μηδέν**, θὰ δεχθῇ κατὰ τὴν ἔκρηξιν, ἀκτινοβολίαν εἰς R, ὡς κατωτέρω, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως.

α) Εἰς τὸ σημεῖον **μηδὲν** 7.000 R
β) Εἰς ἀκτῖνα 600 μέτρων 4.000 R (θανατηφόροι δόσεις)
γ) Εἰς ἀπόστασιν 600-1.200 μέτρων 700 R
δ) Εἰς ἀπόστασιν 1.200-1.300 μέτρων 450 R (μέση θανατηφόρος δόσις)
ε) Εἰς ἀπόστασιν 1.500 μέτρων 100 R (ἐλαφρὰ ἐνοχλήματα εἰς ποσοστὸν 25%).
στ) Εἰς ἀπόστασιν 1.600 μέτρων 50 R (οὐδὲν σύμπτωμα).

α) Ὀξεῖα ἐκ ραδιενεργείας νόσος.

Ἡ λεπτομερὴς περιγραφὴ τῆς κλινικῆς εἰκόνος τῆς νόσου, ὡς καὶ τὰ ἐργαστηριακὰ εὑρήματα αὐτῆς, εἶναι θέμα τοῦ ἀποκλειστικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἰατρῶν. Εἶναι ἐν τούτοις λίαν πιθανόν, μετὰ μίαν ἀτομικὴν ἐπίθεσιν, ἐλλείψει ἐπιζώντος ἰατροῦ, νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ ἀναγνώρισις τῆς νόσου ἔκ τινων βασικῶν αὐτῆς συμπτωμάτων, ὧν διὰ τοῦτο χρήσιμος εἶναι ἡ ἐκ τῶν προτέρων γνῶσις. Οὕτω:

α'. Ἄτομα, ἅτινα θὰ δεχθοῦν ραδιενεργὸν ἀκτινοβολίαν χιλιάδων R, θὰ ἀποθάνουν ἀμέσως.

β'. Προσβολὴ ὅμως διὰ 600 R, ἔχει μὲν ὡς τελικὴν ἔκβασιν τὸν θάνατον, μὴ ἐπερχόμενον ὅμως ἀμέσως. Τὸ οὕτω προσβληθὲν ἄτομον, ἐντὸς 1 ἕως 3 ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσβολῆς, θὰ ἐμφανίσῃ ναυτίαν, ἐμέτους, διάρροιαν καὶ πτῶσιν τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως, συνεπῶς μετὰ μίαν ἐπίθεσιν, ἄτομα παρουσιάζοντα ἐμέτους ἄνευ καταφανοῦς ἀφορμῆς, θὰ ἀποστέλλωνται εἰς ἰατρὸν πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ κατάστασις αὕτη διαρκεῖ 1 ἕως 2 ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ εἶναι δυνατὸν νὰ παρατηρηθῇ τάσις πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ προσβληθέντος, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἐν γένει κακώσεων ἃς ὑπέστη τὸ θῦμα, ὡς π.χ. σοβαρῶν ἐγκαυμάτων κ.λ.π.

Παρὰ τὴν φαινομενικὴν ὅμως ταύτην βελτίωσιν, ἐπέρχεται ἐκ νέου ἐπιδείνωσις τῆς καταστάσεως τοῦ προσβληθέντος, ἐκδηλουμένη δι' ὑψηλοῦ πυρετοῦ, ταχυκαρδίας, διαρροίας, αἱμμοραγιῶν ἀπὸ τῶν οὔλων καὶ τοῦ δέρματος, ἐμμέτων κ.λ.π., τρεῖς δὲ ἑβδομάδας ἀπὸ τῆς προσβολῆς καὶ διὰ πτώσεως τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔχει ἐπέλθη ἤδη ὁ θάνατος.

Πάντως εἰς τὰς περιπτώσεις διαφυγῆς ἐκ τοῦ θανάτου, ὅσον περισσότερον ἔντονα εἶναι τὰ συμπτώματα τῶν ἀρχικῶν σταδίων τῆς νόσου, τόσον δυσκολώτερον εἶναι διὰ τὸ θῦμα νὰ συνέλθῃ. Ὁπωσδήποτε ἡ ἐκ τῆς νόσου ἀνάρρωσις εἶναι λίαν μακρὰ καὶ ἀπαιτεῖται διάστημα μεῖζον καὶ τοῦ ἑξαμήνου, διὰ τὴν πλήρη ἐνδεχομένως ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ προσβληθέντος.

Ἡ σοβαροτέρα εἰς τὸν ὀργανισμὸν συνέπεια ἐκ τῆς προσβολῆς του ὑπὸ τῆς ραδιενεργείας, εἶναι ἡ καταστροφὴ μεγάλου ἀριθμοῦ λευκῶν αἱμοσφαιρίων, τὰ ὁποῖα προστατεύουν τὸν φυσιολογικὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν μολύνσεων, ἡ ἐκ τῆς καταστροφῆς μεγάλου ἀριθμοῦ ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων ἀναιμία καὶ ἡ καταστροφὴ ἐπίσης μεγάλου ἀριθμοῦ αἱμοπεταλίων, ἄτινα προλαμβάνουν τὰς αὐτομάτους αἱμορραγίας. Οὗτος εἶναι ὁ λόγος, δι' ὃν οἱ ἐκ ραδιενεργείας πληγέντες, ἐμφανίζουν μειωμένην τὴν ἀντίστασιν ἔναντι τῶν νόσων.

Ἡ θεραπεία μιᾶς τόσον σοβαρᾶς νόσου εὔλογον εἶναι ὅτι θὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἰατρῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐξειδικευμένων τοιούτων εἰς τὰς ἐξ εἰδικῶν ὅπλων νόσους (ἀτομικῶν, χημικῶν, βιολογικῶν) καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν θὰ εἶναι πολύπλευρος. Τὴν βάσιν πάντως αὐτῆς, ἀποτελεῖ ἡ μετάγγισις πλήρους αἵματος, ὡς καὶ ἡ χορήγησις ἀντιβιοτικῶν (πενικελλίνης κ.λ.π.), πρὸς δὲ καὶ βιταμινῶν καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ περιπτώσεις φαρμάκων.

β) Ἀποτελέσματα βιολογικὰ ἐκ τῆς ἐπιβραδυνομένης ραδιενεργείας.

Κίνδυνον νὰ προσβληθῶσιν ἐκ ταύτης θὰ ἔχωσι μόνον τὰ ἄτομα τὰ εἰς μολυσμένην περιοχὴν ἐργαζόμενα, ἢ ἐντὸς αὐτῆς εἰσερχόμενα παρὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς περὶ τούτου διαταγάς. Κίνδυνος σοβαρῶν συνεπειῶν ἐκ τῆς ἐπιβραδυνομένης ραδιενεργείας, ὑφίσταται εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἢ εἰς χαμηλὸν ἀπ' αὐτοῦ ὕψος. Εἰς περιπτώσεις ἐκρήξεως ἀτομικῆς βόμβας ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα, δὲν παρατηρεῖται ἀξία λόγου ἀκτινεργὸς μόλυνσις. Ἐπὶ ἐκρήξεως τῆς βόμβας εἰς χαμηλὸν ὕψος, ἤτοι ἀπὸ 0-50 πόδας, ὁπότε ἐφάπτεται τοῦ ἐδάφους ἡ πυρίνη σφαῖρα, μειοῦται ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀμέσου ἀκτινοβολίας καὶ τῶν ἐγκαυμάτων, ἕνεκα τῆς προστασίας τῶν οἰκοδομῶν, ἡ ἐπιβραδυνομένη ὅμως ραδιενέργεια εἶναι λίαν ἐδικίνδυνος. Θέλει καταστήσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐκκενώσεως καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν πυρκαϊῶν, ἐπικίνδυνον. Ὁπωσδήποτε, πρέπει νὰ φέρωνται ἐνδυμασίαι, χειρόκτια καὶ ὑποδήματα καὶ νὰ ἀποφεύγεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ἐπαφὴ μὲ ὑλικά, ἄτινα ἐκπέμπουν ἀκτῖνας (β).

Αἱ προσωπίδες, αἵτινες ἐπίσης δέν νὰ φέρωνται, ἔχουσαι τὸν λόγον τῆς προστασίας ἀπὸ τῆς εἰσπνοῆς σωματιδίων (α), ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων μειώνει κάπως τὸν κίνδυνον καὶ τεμάχιον ὑφάσματος. Ἡ ἀπολύμανσις πάντως τοῦ σώματος ἐπιτυγχάνεται, ἐὰν τὸ ἄτομον πλυθῇ δι' ἀφθόνου ὕδατος καὶ σάπωνος.

5. Ἐσωτερικὴ ἀκτινοβολία.

Ἡ εἰσπνοὴ ἢ ἡ ἐπικάθισις ἐπὶ τῶν τραυμάτων, παραγώγων διασπάσεως πλουτωνίου ἢ οὐρανίου, ἐνέχει κίνδυνον ἀκτινοβολίας μὲ συνέπειαν τὴν νόσησιν. Ὁ κίνδυνος τῆς ἐσωτερικῆς ἀκτινοβολίας φέρεται ὅτι εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφευχθῇ εὐκόλως. Διὰ συνεχοῦς ἀκτινοβολίας εἰς τὴν θέσιν ἐπικαθίσεως τῶν ραδιενεργῶν σωμάτων, προκαλεῖται ἀνάπτυξις νεοπλασμάτων (ὄγκων). Τροφαὶ μὴ προστατευόμεναι εἰς μίαν μολυσμένην περιοχήν, δέον νὰ ἐξετάζωνται διὰ τῶν εἰδικῶν συσκευῶν ἀνιχνεύσεως ραδιενεργείας. Εἰς μετάλλινα δοχεῖα συντηρημένη τροφή, εἶναι κατάλληλος πρὸς χρῆσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕδωρ μολυνθείσης περιοχῆς, ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ ἐξετάζεται πρὸ τῆς χρήσεως. Ἀπαιτεῖται ὅμως τόση σημαντικὴ ποσότης ραδιενεργοῦ οὐσίας διὰ τὴν μόλυνσιν τῆς προμηθείας ὕδατος μιᾶς μεγαλουπόλεως, ὥστε ὅλως ἀπίθανος νὰ καθίσταται ὁ ἐξ αὐτῆς κίνδυνος μολύνσεως.

6. Ἕτερα ἀποτελέσματα τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως.

Φωτειναὶ ἀκτῖνες ἐκ τῆς λάμψεως τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως, προκαλοῦν τύφλωσιν προσωρινήν. Δὲν εἶναι ὅμως μόνιμος ἡ βλάβη καὶ παρέρχεται συνεπῶς μετὰ 15′ λεπτά. Τὸ ψυχολογικὸν ἀκόμη φαινόμενον τοῦ πανικοῦ μετὰ τῶν οἰωνδήποτε συνεπειῶν του, εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἐκρήξεως κρότος.

7. Ὄψιμα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐκρήξεως.

Πολὺ μεγαλυτέρας πιθανότητας νὰ ὑποστῶσιν καταρράκτην, ἔχουσιν οἱ ὀφθαλμοί, οἱ ἐκτεθέντες εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν οὐδετερονίων ἢ οἱ μὴ ἐκτεθέντες τοιοῦτοι. Τοῦτο ὅμως θὰ συμβῇ μετὰ πάροδον 3-5 ἐτῶν. Δύο ἐπίσης ὄψιμοι ἐπιδράσεις τῆς ἀκτινοβολίας, ὡς ἡ ἐπὶ τῆς γονιμότητος καὶ ἡ ἐπὶ τῆς κληρονομικότητος τοιαύτη, τελοῦσιν εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης καὶ ἐρεύνης, ὥστε τὰ περὶ τούτων συμπεράσματα, μόνον μετὰ πάροδον ἐτῶν τινῶν νὰ ὦσιν δυνατά.

8. Ὑγειονομικὰ μέτρα ἀμύνης κατὰ τῶν ἀτομικῶν ὅπλων.

Τὴν βάσιν τῆς ἀμύνης μας κατὰ τῶν ἀτομικῶν ὅπλων ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ ὑγειονομικοῦ τομέως, ἀποτελοῦσι :

α) Ἡ αὔξησις τῶν ἀποθεμάτων αἵματος.

β) Ὁ ἐφοδιασμὸς ἑκάστης πόλεως ἢ κέντρου αἱμοδοσίας, μὲ ἕτοιμον αἷμα πρὸς χρῆσιν.

γ) Ἔγκαιρος καθορισμὸς τῆς ὁμάδος αἵματος καὶ ἡ ἀναγραφὴ ταύτης ἐπὶ τοῦ δελτίου ταυτότητος τῶν πολιτῶν.

δ) Ἡ τυποποίησις τοῦ ὑλικοῦ μεταγγίσεως, συμφώνως πρὸς τὰς κρατούσας ἀρχὰς τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Μεταγγίσεως Αἵματος τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ε) Ἡ ἐκπαίδευσις ἀριθμοῦ ἰατρῶν εἰς τὰ θέματα τῆς ἀκτινοπαθείας.

στ) Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἄσκησις ἀπὸ τοῦδε, ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ πολιτῶν εἰς τὰ θέματα τῶν πρώτων βοηθειῶν, τὰ γενικὰ καὶ τὰ εἰδικὰ τοιαῦτα. Διότι ἀποτελεῖ—καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίζεται τοῦτο—πλάνην ἐξ ἴσου πρὸς τὰς ἄλλας ἐπικίνδυνον, ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ φρόνιμος καὶ ἔγκαιρος προετοιμασία τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν οἰωνδήποτε κινδύνων, προκαλεῖ ἢ ἐνισχύει τὴν περὶ τούτων ψύχωσιν.

Ἡ ἀπὸ τῶν φιλοξένων τούτων στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἀστυνομικῆς μας περιοδικῆς ἐκδόσεως, ἀνάπτυξις—ἐν γενικαῖς γραμμαῖς—μιᾶς πλευρᾶς τοῦ ὅλου θέματος, οὐδὲ αὐτὴν βεβαίως ἐξαντλεῖ πλήρως.

Πολλὰ εἶναι τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα γεννᾷ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς Πολιτικῆς Ἀμύνης, ἡ σύγχρονος μορφὴ τῶν πολεμικῶν μέσων· ἡ πρόβλεψις ἀκόμη τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τούτων, εἰς μίαν ἐποχὴν συνεχοῦς καὶ καταπληκτικῆς ἀνατάσεως τῆς ἀνθρωπίνης δυνατότητος πρὸς νέας ὁλοὲν ἐπινοήσεις, διὰ τῶν ὁποίων, ὅσον εἰς οὐδεμίαν ἴσως ἄλλην ἐποχὴν τῆς γνωστῆς ἱστορίας, χαρακτηρίζεται τόσον ἔντονα ἡ ἀποφασιστικὴ ἱκανότης τοῦ ἀνθρώπου, νὰ ἀποκαλύπτῃ καὶ καθυποτάσσῃ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀγνώστου, ποὺ περιβάλλουν καὶ κυβερνοῦν τὴν ζωήν του.

Πολλὰ εἶναι τὰ προβλήματα. Ἀλλὰ καὶ πολλὴ ἡ ἀνάγκη, ὅπως, ἕκαστος ἀπὸ τῆς εἰδικότητός του, τονίζῃ καὶ ἀποκρούῃ τὴν πλάνην, ὅτι ὑπάρχουν κίνδυνοι, ἐκ τῆς βάσεως καὶ μόνον αὐτῶν, μοιραίως ἐξουδετεροῦντες πᾶσαν προσπάθειαν ἀμύνης κατὰ τῆς ἐνδεχομένης προσβολῆς των.

Ἡ πεῖρα τῆς μακρᾶς ἱστορίας τοῦ κόσμου κατέδειξεν, ὅτι τίποτε εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ζωήν, δὲν εἶναι ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὰς δυνατότητας ἀντιμετωπίσεώς του.

Κατὰ συνέπειαν ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκην, ἡ συνεχὴς προσπάθεια διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῶν συνθηκῶν ἀμύνης καὶ ἐπιβιώσεως τοῦ ἔθνους. Ἐντὸς αὐτῆς, τὸ χρέος διὰ τὴν παντοειδῆ προστασίαν τῶν ἀμάχων εἶναι πάντοτε μέγα.

Κ. ΤΕΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ P. Villetorte Ἀστυνόμου τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας τῆς Γαλλίας, κατὰ μετάφρ.
Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν παρατηρήσεων ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰδικῶν αὐτῶν θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀνακαλύψῃ τὰ ἐγκληματικὰ ἐνστικτα, τὰς κλίσεις πρὸς ἀμφισβητουμένας συνηθείας, τοὺς αὐτουργοὺς μικροκλοπῶν καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα θεραπευτικὰ μέτρα προλήψεως. Θὰ ἠδύνατο νὰ γίνουν καὶ προσωπικαὶ παρεμβάσεις ἢ μᾶλλον νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὡρισμένα παιδαγωγικὰ μέτρα κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκείνης τῶν τριῶν μεγάλων περιόδων τῆς ζωῆς, ἥτις θὰ ἐφαίνετο περισσότερον εὐνοϊκή.

Εἴτε τῆς σχολικῆς διὰ τῶν διδασκάλων ἢ εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας μὲ τὴν βοήθειαν τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, εἴτε εἰς τοὺς δημοσίους τόπους ὑπὸ εἰδικῶν ἀστυνομικῶν, εἴτε τέλος μέσα καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν οἰκογένειαν διὰ τῆς παρεμβάσεως ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων ἢ τῆς Ἀστυνομίας, ἐφ' ὅσον αἱ γενόμεναι συστάσεις θὰ εἶχον ἀνάγκην ὑποστηρίξεως ἀπὸ μίαν ἰσχυροτέραν ἀρχήν.

Παρομοία ἀτομικὴ ἢ γενικὴ ἐνέργεια τῆς Ἀστυνομίας δέον νὰ ἐπιχειρῆται ὑπὸ προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι εἰδικῶς κατηρτισμένον.

Θὰ ἦτο μάταιον ν' ἀποκρύψωμεν ὅτι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν πρέπει νὰ γίνουν πολλὰ ἀκόμη, ἀλλὰ ἀρνούμεθα ὅτι ἡ στρατολογία τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀστυνομίας βελτιοῦται σταθερῶς καὶ ὅτι εἰς τὰς διαφόρους Ὑπηρεσίας της, ἔχουν εἰσέλθει κατὰ πλειονότητα, ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐργασθοῦν ὅπως ἐπιθυμοῦμεν. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Σχολαί, τὸ πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν μιᾷ λέξει ἡ μόρφωσις τοῦ προσωπικοῦ, διευκολύνουν συμαντικῶς τὴν ἐξέλιξιν αὐτήν.

Διὰ νὰ πεισθῶμεν δι' αὐτό, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς διοικήσεως, πολλοὶ Ἀστυνόμοι καὶ Διευθυνταὶ ἀξιολόγων πόλεων, ἔσχον τῶν πρωτοβουλίαν νὰ ὀργανώσουν, κατὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον, ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων ἡ δρᾶσις διὰ τοὺς ἀνηλίκους δὲν εἶναι ἀμελητέα. Σημειώνομεν, κατ' ἀρχὴν, τὴν Τουλούζην εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ὀργανωθῆ εἰδικὴ ὁμὰς διὰ τοὺς ἀνηλίκους.

Ἐπίσης, εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Σαὶν - ἐ - Μάρν, εἰς Μάνς, εἰς Ραμπαί, εἰς Καὲν ἐλήφθησαν παρόμοια μέτρα μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὰς πλείστας τῶν πόλεων αὐτῶν, εἰς Ντόλ, εἰς Πουντουάζ, ἄλλοι ἀστυνομικοί, ἀπὸ συμφώνου μὲ τὰς Ὑπηρεσίας Ἐθνικῆς Παιδείας, ὠργάνωσαν εἰδικὰ μαθήματα Τροχαίας, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς ἐπαφὴν παιδιὰ καὶ ἀστυνομικούς.

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ παραδείγματα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν κατὰ τύχην, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλα προέρχονται ἀπὸ πρωτοβουλίας Ἀστυνόμων τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖοι οὐδεμιᾶς συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως ἔτυχον εἰς ὑλικὸν καὶ προσωπικὸν καὶ οἵτινες ζητοῦν ἀπὸ τοὺς συνεργάτας των μίαν ὅλως ἀφιλοκερδῆ ἐργασίαν.

Αἱ προσπάθειαι τούτων δὲν ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ, διότι ἐκτὸς τῶν πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων τοπικοῦ χαρακτῆρος, τὰ ὁποῖα εἶχον, μετ' εὐχαριστήσεως διεπιστώσαμεν ὅτι ἡ Γενικὴ Ἐπιθεώρησις Παιδείας ἐξεδήλωσε τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον της. Κατόπιν πρωτοβουλίας ὑπαλλήλων τῆς Ἐπιθεωρήσεως ταύτης συνεστήθη μία Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ἀστυνόμου τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν σύνταξιν ἑνὸς σχεδίου κοινῆς ἐγκυκλίου σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν τομέα προλήψεως τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς δράσεώς της μὲ τὸν νέον ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων. Τέλος, μία ἐγκύκλιος τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Ἰουλίου 1953, ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων.

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δράσεως τοῦ προσωπικοῦ εἴχομεν προτείνει ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συντελουμένης τώρα ἀναδιοργανώσεως τῆς 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας, συσταθῇ ἐν εἰδικὸν σῶμα γυναικῶν ἀστυνομικῶν. 'Η Διοίκησις ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν κτηθεῖσαν πεῖραν ἐκ τῆς προσφάτου χρησιμοποιήσεως τῶν γυναικῶν ἀστυνομικῶν δὲν ἐθεώρησεν καλὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς προτάσεις μας καίτοι τὸ σῶμα τοῦτο ὑφιστάμενον εἰς τὴν 'Αστυνομίαν τῶν Παρισίων παρέχει καθ' ἑκάστην δείγματα τῆς δραστηριότητός του. 'Η 'Εθνικὴ 'Ασφάλεια δὲν διαθέτει τοὺς πολυτίμους αὐτοὺς βοηθοὺς οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον της.

'Αντὶ τῶν γυναικῶν ἀστυνομικῶν αἱ ὁποῖαι ἐστρατολογήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ πρόσληψις διπλωματούχων εἰδικῶν παιδαγωγικῶν Σχολῶν κατόπιν πολυμήνου ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς 'Αστυνομικὰς Σχολάς. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἡ παρέμβασις ἑνὸς ὀργάνου τοῦ γυναικείου ἀστυνομικοῦ σώματος δύναται νὰ διευκολύνῃ μεγάλως μίαν ἀνάκρισιν ἢ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς διοικητικοῦ ἢ δικαστικοῦ μέτρου. 'Ωμιλήσαμεν πρὸ ὀλίγου περὶ τῶν δυσαρέστων συνεπειῶν τὰς ὁποίας ἔχουν ὡρισμέναι ἐνέργειαι τῆς 'Αστυνομίας, ὅπως ἡ σύλληψις τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς εἰς μίαν οἰκογένειαν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο ὠφέλιμον, ἂν μὴ ἀπαραίτητον νὰ ἦτο δυνατὴ ἡ παρέμβασις ἑνὸς ὀργάνου τῆς γυναικείας 'Αστυνομίας.

'Εὰν πρέπει νὰ γίνῃ σχετικὴ ἐξέτασις καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐρωτηματολόγιον ὑπὸ 'Αξιωματικοῦ τῆς Δικαστικῆς 'Αστυνομίας, θὰ ἦτο καλύτερον νὰ γίνῃ τοῦτο ὑπὸ μιᾶς γυναικός.

Θὰ ἦτο εὐκταῖον ἐπίσης ὅταν ἕνας ἀστυνομικὸς τῆς Δικαστικῆς 'Αστυνομίας ἐνεργεῖ μίαν σύλληψιν ἐντὸς οἰκίας συνοδεύεται καὶ ἀπὸ μίαν γυναῖκα ἀστυνομικὸν ἱκανὴν νὰ ρυθμίσῃ τὰ οἰκονομικὰ καὶ οἰκογενειακὰ ζητήματα ἐπὶ τόπου.

Παρὰ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα, δὲν ἔχομεν ἐπιτύχει δυστυχῶς πολλὰ πράγματα. 'Ελπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ κτηθεῖσα πεῖρα εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Γαλλίας νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταβάλῃ τὴν στάσιν της καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀρνῆται τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς ἄλλας Χώρας ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀστυνομικῶν.

Εὐχόμεθα ὅπως συσταθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν ἕνα Σῶμα γυναικῶν ἀστυνομικῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους καθορίζομεν δι' αὐτό, ἐξευρισκομένου τοῦ προσωπικοῦ τούτου κατόπιν αὐστηρᾶς ἐκλογῆς καὶ μακρᾶς δοκιμασίας.

Θὰ ἠθέλαμεν σήμερον διὰ τῶν ἐκτεθέντων νὰ ὑπολογίσωμεν τί θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ἡ 'Αστυνομία εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων καὶ προπαντὸς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων.

'Επιχειρήσαμεν εἰς πολλὰς περιπτώσεις νὰ διαχωρίσωμεν τὰ καθαρῶς δικαστικὰ ἀπὸ τὰ διοικητικὰ προβλήματα, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀστυνομικῶν ἐπὶ τοῦ τί δύνανται νὰ ἐπιτελέσουν, ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὁποῖα καθορίζουν οἱ Νόμοι καὶ οἱ Κανονισμοί, ἐξ ἰδίας των πρωτοβουλίας βάσει τῶν ἐξουσιῶν αἱ ὁποῖαι τοὺς ἔχουν δοθῇ καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι—ὅπως ἔχῃ εἴπει ἕνας ἐκ τῶν φίλων μας—πολὺ περισσότερα ἀπὸ τὰ δικαιώματά μας καὶ τὰ μέσα μας.

Θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω ἐδῶ πολλὰς προσωπικὰς ἐπιτυχίας συναδέλφων μας, ἐλλείψει ὅμως χρόνου θὰ ἀρκεσθῶ νὰ χρησιμοποιήσω τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν οἱ συνάδελφοί μας τῆς Τουλούζης ἀπηύθυναν εἰς τὴν ὁμάδα ἐμπειρογνωμόνων, ἡ ὁποία συνεκλήθη ὑπὸ τῆς διεθνοῦς Συνομοσπονδίας μας διὰ τὴν U.N.E.S.C.O.

Τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1952, ἐπιχειρήθη ἕνα πείραμα εἰς τὴν Τουλούζην, διὰ τῆς συστάσεως μιᾶς εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἡ ὁποία ἐρύθμιζε τὰ διάφορα ζητήματα τὰ ὁποῖα εἶχον σχέσιν μέ τοὺς νέους.

Τὸ πείραμα αὐτὸ εἶχε δύο σκοπούς:

—Νὰ συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τοὺς ἀνηλίκους,

ἀδιαφόρως ἂν ἐπρόκειτο περὶ προλήψεως (γενικῆς ἢ εἰδικῆς) ἢ ἀναζητήσεως ἀναφερομένης εἰς τὸν ἐγκληματίαν ἀνήλικον ἢ θῦμα.

—Νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς εἰδικοὺς ἀστυνομικοὺς τὴν ἀκρόασιν καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνηλίκων κατὰ τρόπον ἀπηλλαγμένων προλήψεων καὶ διάφορον τῆς ἀστυνομικῆς τακτικῆς ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται ὑπὸ ὡρισμένων Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Ὁμὰς αὐτὴ τῶν ἀνηλίκων τεθεῖσα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀστυνόμου—Διοικητοῦ Ἀσφαλείας, περιλαμβάνει ἕνα βαθμοφόρον καὶ ἑπτὰ ἀστυφύλακας.

Ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐδόθησαν εἰς τὴν δημοσιότητα οἱ ἀκόλουθοι ἐνδιαφέροντες ἀριθμοί:

Ἀπὸ τοῦ 1952 μέχρι τοῦ 1953, ἡ δρᾶσις τῆς Ὁμάδος ἀνηλίκων δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἀκολούθως:

—119 μηνύσεις εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν ὑπὸ κατηγορίαν νεαροὶ ἡλικίας 18 ἐτῶν, εἴτε ὡς αὐτουργοί, συναυτουργοί, ἢ συνένοχοι, εἴτε ὡς θύματα (ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς 24 Ἰουλίου 1889 καὶ τῶν μεταγενεστέρων Νόμων).

—80 Ἀνακοινώσεις ἢ ἀναφοραὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἐξαφάνισιν ἢ ροπὴν πρὸς ἀλητείαν ἀνηλίκων.

—131 Ἐκτελέσεις εἰσαγγελικῶν παραγγελιῶν.

— 31 ἀνακρίσεις σχετικαὶ μὲ παρεκτροπὰς γονέων.

—770 ἐξετάσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν προστασίαν ἀνηλίκων.

—333 διάφοροι ἐπεμβάσεις.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς Ὁμάδος ἀνηλίκων περιλαμβάνουν 850 φακέλλους, ἀφορῶντας διάφορα πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ ἐπίβλεψιν ἀνηλίκους.

Οἱ ἀνήλικοι δημιουργοῦν παντοῦ ὀδυνηρὰ προβλήματα, ἀσχέτως ἂν εἶναι θύματα κληρονομικότητος, ἢ τῶν περιστάσεων, θέτουν ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπότητος, ἀγωνιώδη ἐρωτήματα, τῶν ὁποίων αἱ ἀπαντήσεις εὑρίσκονται συχνὰ εἰς τὴν καρδιὰν καὶ τὴν λογικὴν παρὰ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν.

Ὁ O.H.E., ἡ U.N.E.S.C.O., τὸ Διεθνὲς Κέντρον Ἀνηλίκων καὶ πολυάριθμοι Ὀργανώσεις, ἀσχολοῦνται, ἐπὶ Διεθνοῦς πεδίου, μὲ τὴν λύσιν τῶν ἀπείρων προβλημάτων τὰ ὁποῖα θέτει ἡ προστασία μιᾶς γενεᾶς, τὴν ὁποίαν θὰ ἠθέλαμεν καλυτέραν καὶ περισσότερον εἰρηνικὴν ἀπὸ τὴν προηγουμένην.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπιχειρεῖται παρόμοια ἐργασία, ὑπὸ ὀργανώσεων ἐμφορουμένων ἀπὸ τὰς ἰδίας προθέσεις.

Ἐνώπιον τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς κινήσεως, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὰς ἀπόψεις μας, εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποφύγουν τὰς εὐθύνας τὰς ὁποίας φέρουν οἱ Κρατικοὶ Ὀργανισμοὶ καὶ κάθε ἄτομον. Θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ μείνωμε ἀσυγκίνητοι πρὸ τοιούτων προβλημάτων. Χάρις εἰς μίαν αὐθόρμητον κίνησιν, πολυάριθμοι ἀστυνομικοὶ ἀντιμετώπισαν τὸ πρόβλημα τῶν ἀνηλίκων καὶ ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτούς.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι θὰ δυνηθοῦν νὰ ζήσουν ἐν κοινωνίᾳ χωρὶς τὸν φόβον τῆς Ἀστυνομίας, θὰ ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν ἀπὸ τώρα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν βαθυτάτην της σημασίαν: Ἐκείνην τῆς προστασίας καὶ τῆς προλήψεως, εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν ἡ ὁποία κτίζεται.

Θέτοντες τὴν Ἀστυνομίαν αὐτὴν ἔναντι τοῦ παιδιοῦ, θὰ συνενωθῶμεν μὲ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς γενεᾶς, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς προστατευομένης καλύτερον καὶ ὑποσχομένης μίαν εὐρυτέραν ἁρμονίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, εἰς μίαν περισσότερον δικαίαν κοινωνίαν.

ΟΙ ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

— ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ —

(ΑΡΘΡΑ 121 - 133 Π.Κ.)

Ὑπὸ Ὑπαστ. Α' κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

Β'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

I. Προλεγόμενα.
II. Παῖδες.
III. Ἔφηβοι.
IV. Ἀνήλικοι μετεφηβικῆς ἡλικίας.

* * *

I. Προλεγόμενα.

Ἀνωτέρω (σελ. 6950 τοῦ παρόντος) ἐγένετο λόγος, περὶ τῆς εἰδικῆς ποινικῆς μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων γενικῶς. Καὶ ἐτονίσθη ἐκεῖ, ὅτι τὸ Ποινικὸν Δίκαιον τῶν ἀνηλίκων εἶναι ὁπωσδήποτε διάφορον τοῦ ἐν γένει Ποινικοῦ Δικαίου (Οὐσιαστικοῦ καὶ Δικονομικοῦ) καὶ ὅτι τὰ ὅρια μεταξὺ ἀνηλικότητος καὶ ἐνηλικότητος εἶναι ἤδη σαφῶς καθωρισμένα, μὴ δυναμένης νὰ γεννηθῇ οὐδεμιᾶς περὶ τούτου ἀμφιβολίας. Πέραν τούτου, ἐλέχθη, ὅτι καὶ ἡ ἀνηλικότης διακρίνεται εἰς διάφορα στάδια, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντιστοιχεῖ ἀνάλογος κατηγορία ἀνηλίκων. Διακρίνομεν οὕτω: α) Νήπια (ἡλικίας 1–6 ἔτους συμπεπληρωμένου). Περὶ τούτων οὐδόλως ἐνδιαφέρεται τὸ Ποινικὸν Δίκαιον. Ἀφίενται ταῦτα εἰς τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, διεπομένην ἀπὸ τοὺς κανόνας τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου καὶ δὴ τῶν ἄρθρων 1500 καὶ ἑπ. τοῦ Α. Κ. β) Παῖδας (ἡλικίας 7—12 ἐτῶν). γ) Ἐφήβους (ἡλικίας 12—17 ἐτῶν) καὶ δ) Ἀνηλίκους μετεφηβικῆς ἡλικίας (17—21 ἐτῶν).

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὴν ἐπὶ μέρους εἰδικὴν μεταχείρισιν ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, κατὰ τὸν νέον Κώδικα, παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς :

II. Παῖδες.

Παῖς διαπράττων **κακούργημα** ἢ **πλημμέλημα** ὑποβάλλεται εἰς **ἀναμορφωτικὰ** ἢ **θεραπευτικὰ** μέτρα. Τὰ ἀναμορφωτικὰ μέτρα εἶναι τὰ ἑξῆς :

1. Ἐπίπληξις τοῦ παιδός.

2. Θέσις τοῦ παιδὸς ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπιμέλειαν τῶν γονέων, ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων αὐτοῦ.

3. Θέσις τοῦ παιδὸς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν προστατευτικῶν ἑταιριῶν ἢ ἱδρυμάτων ἀνηλίκων ἢ εἰδικῶν ἐπιμελητῶν.

4. Εἰσαγωγὴ τοῦ παιδὸς εἰς κατάστημα ἀγωγῆς κρατικόν, δημοτικόν, κοινοτικὸν ἢ καὶ ἰδιωτικὸν (ἄρθρον 122 Π.Κ.).

Περὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐξ ἄλλου μέτρου θεραπευτικοῦ ἀποφαίνεται ὁ δικαστής, ἂν ἡ κατάστασις τοῦ παιδὸς ἀπαιτῇ ἰδιαιτέραν μεταχείρισιν καὶ ἰδίᾳ ἂν ὁ παῖς πάσχῃ ἀπὸ ψυχικὴν νόσον ἢ ἄλλην νοσηρὰν διατάραξιν τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἢ εἶναι τυφλός, κωφάλαλος, ἐπιληπτικὸς ἢ ἔκδοτος εἰς τὸν πότον ἢ ἐμφανίζῃ ἀνώμαλον καθυστέρησιν τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεώς του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ δικαστὴς διατάσσει τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ παιδὸς εἰς θεραπευτικὸν ἢ ἄλλον κατάλληλον κατάστημα, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν εἰδικοῦ ἰατροῦ (ἄρθρον 123 Π.Κ.).

Παῖς διαπράττων **πταῖσμα** ὑποβάλλεται, ἂν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον ὁ δικαστής, μόνον εἰς ἀναμορφωτικὰ μέτρα καὶ δὴ πάντα τὰ λοιπά, ἐκτὸς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς κατάλληλον κατάστημα ἀγωγῆς, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς θεραπευτικὰ (ἄρθρον 124 Π.Κ.). Φρονοῦμεν οὐχὶ ὀρθῶς, καθ' ὅσον, λαμβανομένων

ὑπ' ὄψιν τῶν σκοπῶν, οἵτινες ἐπιδιώκονται, διὰ τῆς θεσπίσεως εἰδικοῦ δικαίου ἀνηλίκων, ἀναπόφευκτος ἀποβαίνει καὶ ἡ ὑποβολὴ τῶν παίδων εἰς μέτρα θεραπευτικά, ἔστω καὶ ἂν ἡ ὑπ' αὐτῶν τελεσθεῖσα πρᾶξις συνιστᾷ πταῖσμα.

Ἐν τῷ νόμῳ γίνεται λόγος περὶ ἐ π ι π λ ή ξ ε ω ς δὲν καθοριζεται ὅμως τὸ εἶδος αὐτῆς, πῶς δηλ. πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἐπίπληξις. Ὅπως ἐλέχθη(1) ἡ τοιαύτη ἐπίπληξις ἐνέχει μορφήν, συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ὁ παῖς πρέπει νὰ κατανοήσῃ τὸ σφάλμα του καὶ νὰ μετανοήσῃ. Δέον ὅθεν, ὅπως αὕτη εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἡλικίαν, τὸν χαρακτῆρα κλπ. τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀνηλίκου. Δυνατὸν δηλ. νὰ εἶναι λίαν αὐστηρά, ἀλλὰ καὶ συμβουλευτικὴ καὶ καθοδηγητική. Πάντως, κατὰ τὴν ἐπιβολὴν ταύτης, γνώμονα δέον ν' ἀποτελῇ ἡ προσωπικότης τοῦ ἀνηλίκου ἐγκληματίου.

Ἕτερον ἀναμορφωτικὸν μέτρον, διαλαμβανόμενον εἰς τὸν νόμον, εἶναι καὶ «ἡ θ έ σ ι ς τ ο ῦ π α ι δ ὸ ς ὑ π ὸ τ ὴ ν ἐ π ι μ έ λ ε ι α ν π ρ ο σ τ α τ ε υ τ ι κ ῶ ν ἑ τ α ι ρ ι ῶ ν ἢ ἱ δ ρ υ μ ά τ ω ν ἀ ν η λ ί κ ω ν ἢ ε ἰ δ ι κ ῶ ν ἐ π ι μ ε λ η τ ῶ ν ἀ ν η λ ί κ ο υ».

Ἡ ἄσκησις τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἀνετέθη εἰς τὸ 2ον τμῆμα τῆς παρὰ τῷ δικαστῇ ἀνηλίκων συσταθείσης ὑπηρεσίας ἐπιμελείας ἀνηλίκων. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λέγῳ ἐπιμελείας ὁρίζεται ὡς κάτωθι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 § 3, α' τοῦ ἀπὸ 30/6-20/7/54 Β.Δ.(2), ὅπερ ἐξεδόθη εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σχετικοῦ νόμου 2793/1954 «Περὶ ὀργανώσεως παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἀνηλίκων ὑπηρεσίας ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων». «Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἀνηλίκων τεθέντων ὑπὸ ἐπιμέλειαν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Ἐπιμελητής, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου τοῦ ἀνηλίκου, ἐπικοινωνεῖ συστηματικῶς μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν γονέων του, τοῦ διδασκάλου, τοῦ ἐργοδότου του καὶ λοιπῶν προσώπων, σχετιζομένων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μετ' αὐτοῦ, καθοδηγεῖ καὶ ὑποβοηθεῖ τοῦτον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ὁμαλῆς κοινωνικῆς διαβιώσεώς του, ὑποδεικνύει καὶ παρακολουθεῖ τὴν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων πρέπουσαν μεταχείρισιν τούτου καὶ ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν του ἀνηλίκου».

Τὰ καταστήματα ἀγωγῆς, εἰς ἃ δύναται νὰ γίνῃ τοποθέτησις τοῦ ἐγκληματίσαντος ἀνηλίκου εἶναι ποικίλα. Ὡς τοιαῦτα ἀναφέρομεν τὸ λειτουργοῦν ἐν Κορυδαλλῷ ἀναμορφωτικὸν κατάστημα ἀνηλίκων, τὰς πρακτικὰς Γεωργικὰς καὶ Τεχνικὰς Σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος κλπ.

Κατὰ τὴν ρητὴν διατύπωσιν τοῦ νόμου, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐπιβολῆς ἀναμορφωτικοῦ τινὸς μ έ τρου, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καὶ προσθέτους ὑποχρεώσεις, ἀφορώσας τὸν τρόπον τῆς διαβιώσεως ἢ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἀνηλίκου (ἄρθρον 122 § 2 Π.Κ.).

Τὸ δικαστήριον δὲν ὁρίζει ἐκ τῶν προτέρων τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἀνηλίκους μέτρων, ἀλλὰ τερματίζει ταῦτα, προϊούσης τῆς ἐκτελέσεως καὶ δὴ ὅταν κρίνῃ, ὅτι ἐτελεσφόρησαν. Ὡσαύτως δύναται, διαρκούσης τῆς ἐκτελέσεως, ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ ληφθέντα μέτρα δι' ἄλλων, κρινομένων ὡς καταλληλοτέρων, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ τελικῶς ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἐὰν πρόκειται περὶ μ έ τρων θεραπευτικῶν πράττει τοῦτο, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν εἰδικοῦ ἰατροῦ. Ὡς τοιοῦτοι νοητέοι οἱ ψυχίατροι καὶ ἐκ τούτων οἱ περὶ τὴν παιδικὴν ψυχιατρικὴν ἀσχολούμενοι. Τέλος, ἐὰν δυνάμει μεταγενεστέρου νόμου ἡ δι' ἣν κρατεῖται ὁ ἀνήλικος πρᾶξις χαρακτηρισθῇ ὡς ἀνέγκλητος, ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ν' ἀπολύσῃ ἢ μὴ αὐτὸν καὶ δὴ μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως (συνδυασμὸς ἄρθρων 4 καὶ 124 Π.Κ.).

1. Ἴδε ἐκτενῆ μελέτην εἰς Ποινικὰ Χρονικὰ (Τόμος Α' σελ. 212 ἐπ. καὶ 265 ἐπ.) ὑπὸ Γαρδίκα «Οἱ ἀνήλικοι Ἐγκληματίαι», εἰδικῶς δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἰς σελ. 222.

2. Ἴδε τοῦτο εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α' 153)1954).

III. Ἔφηβοι.

Ἔφηβος διαπράττων **πταῖσμα** τυγχάνει τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ἧς καὶ ὁ παῖς. Ὑποβάλλεται δηλ. μόνον εἰς ἀναμορφωτικὰ μέτρα, ἐκτὸς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς κατάλληλον κατάστημα ἀγωγῆς.

Διαπράττων, ἀντιθέτως, ὁ ἔφηβος **κακούργημα** ἢ **πλημμέλημα** ἢ ὑποβάλλεται εἰς ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα ἢ καταδικάζεται εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος. Ὁ δικαστὴς δηλ. ἐπιβάλλει ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα, ὅταν κρίνῃ, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀρκετὰ πρὸς πρόληψιν νέων ἀξιοποίνων πράξεων. Ἂν ὅμως ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις καὶ τῆς ὅλης προσωπικότητος τοῦ πράξαντος κριθῇ, ὅτι διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐφήβου, ἀπὸ τῆς τελέσεως νέων ἀξιοποίνων πράξεων, εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ποινικὸς σωφρονισμὸς αὐτοῦ, καταδικάζεται οὗτος εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος (ἄρθρον 127 § 1 Π.Κ.).

Ὅθεν, δὲν ἐξετάζεται ἐν προκειμένῳ ἡ βαρύτης τῆς πράξεως, ἀλλὰ τὸ πρόσφορον ἢ μὴ τῶν μέτρων. Εἶναι ἐπομένως δυνατὸν ἐν δεδομένῃ τινὶ περιπτώσει ἔφηβος τελῶν κακούργημα νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀναμορφωτικόν τι μέτρον, ἐν ᾧ ἄλλος, διαπράττων πλημμέλημα, νὰ καταδικασθῇ εἰς ποινικὸν σωφρονισμόν.

Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ, προϊούσης τῆς ἐκτελέσεως, τὴν ἀντικατάστασιν ἀναμορφωτικοῦ τινὸς μέτρου δι' ἑτέρου θεραπευτικοῦ ἢ καὶ ἀντιστρόφως, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς παῖδας.

Οἱ καταδικαζόμενοι εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος ἔφηβοι, δύνανται νὰ τύχωσιν προσωρινῆς ἀπολύσεως (ἄρθρ. 129), ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐπιδείξουν καλὴν διαγωγήν, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ.

Τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν διατάσσει τὸ τριμελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τοῦ περιορισμοῦ, κατόπιν προτάσεως τοῦ δ/ντοῦ τοῦ καταστήματος, ἐν ᾧ κρατεῖται ἡ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐν τῇ ἀποφάσει, περὶ τῆς ὑπὸ ὅρον ἀπολύσεως, ὁρίζεται ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν δύο, οὔτε ἀνώτερος τῶν πέντε ἐτῶν. Κατὰ τοῦ καταδικασθέντος δύνανται, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας, νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ πρόσθετοι ὑποχρεώσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὸν τρόπον τοῦ βίου τοῦ ἀνηλίκου ἢ τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁ ἀπολυθείς, κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας, φέρηται κακῶς, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος, τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τῶν ἐχόντων ἐκ τοῦ νόμου τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνηλίκου, νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ὑπὸ ὅρον ἀπόλυσιν ἢ νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν οὗτος εἶχεν ὁρισθῇ βραχυτέρας διαρκείας.

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, (σελ. 6953 τοῦ παρόντος), ἂν τὸ ἔγκλημα ἐτελέσθη μὲν κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ὁ δράστης ὅμως αὐτοῦ δικάζεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους (περίπτωσις νεαροῦ ἐγκληματίου Κώνστα) ὁ δικαστὴς δύναται ἢ νὰ ἐπιβάλῃ περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος ἢ νὰ καταγνώσῃ ποινὴν ἠλαττωμένην, κατὰ τὸ ἄρθρον 83 Π.Κ., ἂν κρίνῃ, ὅτι ὁ περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος δὲν εἶναι ἤδη σκόπιμος. Ἡ ποινὴ ὅμως αὕτη ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συνεπάγεται τὴν ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ καταδικασθέντος ἢ τὴν παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς κατάστημα ἐργασίας. Τέλος, κατὰ γενικὸν κανόνα, οἱ κατάδικοι οὗτοι κρατοῦνται κεχωρισμένως ἀπὸ ἄλλους καταδίκους ἀνηλίκους (ἄρθρον 130 Π.Κ.).

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος συνεπλήρωσε τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, τὸ δικάσαν δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος διὰ τῆς ποινῆς τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος, ἠλαττωμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 83, ἐκτινομένης κεχωρισμένως ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐνηλίκων κρατουμένων (ἄρθρον 131 § 2 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 130 § § 2 καὶ 3).

Ἡ διάρκεια τοῦ περιορισμοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μέτρων, δὲν ὁρίζεται ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ **(ἀρχὴ ἀορίστου διαρκείας)**, ἀλλὰ σχετικῶς, δηλ. κατὰ τὸ ἀνώτατον καὶ τὸ κατώτατον ὅριον (ἄρθρον 127 § 2 Π.Κ.). Τὸ ἀνώτατον ὅριον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσιν ἔτη καὶ τὸ κατώτατον νὰ εἶναι βραχύτερον τῶν ἓξ μηνῶν. Εἰδικῶς περὶ τούτου ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Π.Κ. ἔχον ὡς ἑξῆς: «Ἡ διάρκεια τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐφήβων ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος εἶναι κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον πέντε ἔτη καὶ κατὰ μέγιστον εἴκοσιν, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πρᾶξις ἀπειλῆται ἐν τῷ νόμῳ διὰ στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς ἀνωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν ἢ διὰ θανατικῆς ποινῆς, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ἡ διάρκεια εἶναι κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον ἓξ μῆνες καὶ κατὰ μέγιστον δέκα ἔτη».

Τοῦτο σημαίνει ὅτι δι' ἃ ἐγκλήματα ἀπειλεῖται ποινὴ θανάτου ἢ ἰσοβίου καθείρξεως ἢ καὶ προσκαίρου τοιαύτης μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ἀδιαφόρως κατωτάτου ὁρίου, ὡς λ.χ. ἐπὶ βιασμοῦ (ἄρθρον 336 Π.Κ.) ἢ ληστείας (ἄρθρον 380 § 1 Π.Κ.) κλπ., ὁ περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος καθορίζεται εἰς 5—20 ἔτη. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ δὴ προκειμένου περὶ παντὸς πλημ/τος ἢ κακουργήματος, τιμωρουμένου τὸ πολὺ διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν, ὡς λ.χ. ἐπὶ παιδοκτονίας (ἄρθρον 303 Π.Κ.), πλαστογραφίας (ἄρθρον 216 § 3 Π.Κ.), ἀποπλανήσεως παιδὸς (ἄρθρον 339 Π.Κ.) κλπ., ὁ περιορισμὸς κυμαίνεται μεταξὺ 6 μηνῶν καὶ 10 ἐτῶν.

Τονίζομεν τοῦτο, διότι ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲν κρατεῖ ὁμοφωνία. Ὑπεστηρίχθη δηλ. καὶ ἡ ἄποψις, καθ' ἣν ἡ καταδίκη εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος 5—20 ἐτῶν ἐπιβάλλεται μόνον ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐγκλήματος τιμωρουμένου διὰ καθείρξεως τοὐλάχιστον 10 ἐτῶν, ὡς λ.χ. ὁσάκις πρόκειται περὶ βιασμοῦ, σχόντος τὸν θάνατον τῆς παθούσης (ἄρθρον 340 Π.Κ.) κλπ.

Ἡ διάταξις ἐμφανίζει καὶ δικονομικὸν ἐνδιαφέρον. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἁρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἶναι τὸ τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον ἀνηλίκων, ἐνῷ εἰς τὴν δευτέραν, δηλ. εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς κατὰ τοῦ οἰκείου ἐγκλήματος προβλεπομένης ποινῆς εἶναι κάθειρξις 10 ἐτῶν, ἁρμόδιον εἶναι τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον ἀνηλίκων, ὡς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 113 § 1 στοιχ. β' Κ.Π.Δ. ὁρίζοντος ὅτι: «τὸ τριμελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα ἐγκλήματα, δι' ἃ ἡ κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα ἐπιβλητέα ποινὴ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος εἶναι τοὐλάχιστον πέντε ἐτῶν».

IV. Ἀνήλικοι μετεφηβικῆς ἡλικίας.

Ὁ νέος Ποινικὸς Κῶδιξ, ὡς πρὸς τοὺς ἐγκληματίας τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας, οὓς δὲν χαρακτηρίζει ὡς ἀνηλίκους (οὐχὶ ὀρθῶς νομίζομεν, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη), ἤτοι τοὺς ἡλικίας 18—21 θεσπίζει: α) μείωσιν τῆς ποινῆς καὶ β) τὴν ἀρχὴν τοῦ διαχωρισμοῦ των ἀπὸ τοὺς ἐνήλικας κρατουμένους. Τοῦτο τονίζεται ρητῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 133 Π.Κ., καθ' ὅ, κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καταγνώσῃ ποινὴν ἠλαττωμένην καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα οἱ κατάδικοι οὗτοι κρατοῦνται κεχωρισμένως ἀπὸ ἄλλους καταδίκους ἐνήλικας.

Ὅθεν κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν τούτων δύναται νὰ καταγνωσθῇ καὶ ἡ θανατικὴ ποινή, διότι ὁ δικαστὴς δὲν ὑποχρεοῦται, ἀλλ' ἁπλῶς δικαιοῦται νὰ καταγνώσῃ ποινὴν ἠλαττωμένην. Ἂν ἑπομένως ἐν συγκεκριμένῃ τινὶ περιπτώσει κρίνῃ, ὅτι ἡ ποινὴ δέον νὰ μὴ εἶναι μειωμένη, ἀλλὰ πλήρης, τότε οὐδὲν κώλυμα ὑφίσταται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θανατικὴν ποινήν, συντρεχουσῶν βεβαίως καὶ τῶν προϋποθέσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 86 Π.Κ. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ μὲ τοὺς δικαζομένους, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀνηλίκους, δι' ἔγκλημα πραχθὲν ὑπ' αὐτῶν, διαρκοῦντος τοῦ σταδίου τῆς ἐφηβικῆς των ἡλικίας. Διότι οὗτοι, κατὰ δυνητικὴν εὐχέρειαν τοῦ δικαστοῦ ὑποβάλλονται ἢ εἰς ποινικὸν σωφρονισμόν, (ὁπότε οὐδεὶς λόγος περὶ θανατικῆς των ποινῆς δύναται νὰ γίνῃ) ἢ εἰς ποινὴν μειωμένην, κατὰ τὸ ἄρθρον 83, Π.Κ. μὴ δυναμένην δηλ. νὰ ὑπερβῇ τὴν κάθειρξιν τῶν εἴκοσιν ἐτῶν.

ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑΣ

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΙΛΗΝ

Ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐργαστηρίων τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σαντιάγου — Χιλῆς
Dr. Luis SANDOVAL SMART

Ἡ συνεχὴς αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀδικημάτων ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῶν κακοποιῶν ἐπενεχθεῖσαι τελειοποιήσεις εἰς τοὺς τρόπους τῆς ἐκτελέσεως τούτων, καθιστῶσι σήμερον περισσότερον παρὰ ποτε, ἀναγκαίαν τὴν προσφυγὴν τῶν Δικαστικῶν ὡς καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν πάλην ἐναντίον τῆς μάστιγος ταύτης τῆς κοινωνίας, εἰς τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης.

Εἰς τὴν Χιλὴν εὐθὺς ὡς διαπραχθῇ ἀδίκημα, αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ἀναφέρουν ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸν ἀνακριτήν. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας διὰ τὴν πιστοποίησιν τοῦ ἀδικήματος καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχετικοῦ φακέλλου.

Τὸ οἴκημα τῆς Γεν. Διευθύνσεως εἰς Σαντιάγο τῆς Χιλῆς

Ἐφ' ὅσον ὁ δικαστὴς δὲν ἔφθασε ἀκόμη εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀδικήματος, εἰδικὴ δύναμις τῆς Ἀστυνομίας καλουμένη «Καραβινιέροι τῆς Χιλῆς», λαμβάνει ὅλας τὰς ἐπιβαλλομένας προφυλάξεις διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐθελουσίαν ἢ τυχαίαν καταστροφὴν τῶν πειστηρίων τοῦ ἐγκλήματος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως ὁ δικαστὴς βοηθεῖται ὑπὸ δυνάμεως τῆς Ἀστυνομίας ὀνομαζομένης «Δικαστικῆς Ἀστυνομίας», ἥτις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας τῆς Χιλῆς, τῆς ὁποίας τὰ παραρτήματα εὑρίσκονται εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς χώρας.

Εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας εἶναι προσηρτημένον τὸ τελειότερον ἐπιστημονικὸν συγκρότημα τῆς νοτίου Ἀμερικῆς: **Τὸ Ἐργαστήριον τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σαντιάγου.**

Ὁ ἐπιστημονικὸς οὗτος ὀργανισμὸς ἱδρύθη τὴν 29 Αὐγούστου 1935 κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας.

Βάσει τοῦ νόμου τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1938 τὸ ἱδρυμα τοῦτο ἔλαβε τὴν νομικήν του ὑπόστασιν. Διὰ δύο συμπληρωματικῶν διαταγμάτων,—τὸ τελευταῖον ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1944—καθωρίσθη ἡ ὀργανική του διάρθρωσις, αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τέλος ὁ τρόπος τῆς ἐντάξεώς του ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Διευθύνσεως Δικαστικῆς Ἀστυνομίας. Οὕτω εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ 2ου διατάγματος ὁρίζονται ὡς ἑξῆς οἱ σκοποὶ καὶ δικαιοδοσίαι τοῦ ἱδρύματος.

Ἄρθρον 19ον. «Τὸ Ἐργαστήριον τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας θὰ ἐξαρτᾶται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως συνεργασίαν μετὰ τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Δικαστηρίων τῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποστολῆς θὰ ἐξετάζῃ τὰ ἴχνη καὶ πειστήρια

τῶν ἐγκλημάτων, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου θὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῶν χρησιμοποιηθέντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος. Θὰ ἑτοιμάζῃ σχεδιαγράμματα, θὰ ἐκτελῇ φωτογραφίας, αἵτινες θὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν παραστατικὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀδικήματος καὶ θὰ συντάσσῃ ἀναφορὰς χρησίμους διὰ τὴν ἐν γένει προώθησιν τῆς ἀνακρίσεως.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ σώματος τῶν Καραβινιέρων καὶ τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας οἵτινες θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος θὰ ἀπαγορεύσουν τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς περιέργους, θὰ διατάξουν δὲ τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δημοσίου χώρου, ἢ εἰς ὡρισμένας περιτώσεις τὴν ἀπομόνωσίν του.

Οὗτοι θὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν ἀκεραίαν καὶ ἀμετάβλητον διατήρησιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἰχνῶν, πειστηρίων, διὰ τὴν μὴ μετακίνησιν τῶν πτωμάτων, διὰ τὴν παρ' οὐδενὸς ἀφὴν ὅπλων, ἀντικειμένων ἢ ἐργαλείων χρησιμοποιηθέντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος μέχρι τῆς ἀφίξεως ἐμπειρογνώμονος τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον ἐκδώσῃ ἀντιθέτους ὁδηγίας».

Τὰ Δικαστήρια ὁλοκλήρου τῆς Δημοκρατίας, ἀπὸ τὴν Ἀρίκαν ἕως τὸν Μαγγελάνον, τὰ δικαστήρια στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς, τὰ ἐργατικὰ δικαστήρια κ.τ.λ. συμβουλεύονται τὸ Ἐργαστήριον τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας, εἰδικὸν ἐπὶ τῶν πλέον ποικίλων ζητημάτων. Ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐργαστήριον ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως συνεργάζεται μετὰ τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἐν γένει διδαχὴν καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν μαθητῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου.

Διὰ νὰ δύναται τὸ ἐργαστήριον τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς τριπλὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις διῃρέθη εἰς τὰ ἀκόλουθα τμήματα:

1ον Τμῆμα: Ἐντοπίσεως τοῦ ἀδικήματος. Τοῦτο περιλαμβάνει τρεῖς ὑπηρεσίας: φωτογραφικὴν, ἐπιπεδομετρίαν, λῆψιν ἀναγλύφων ἰχνῶν.

2ον Τμῆμα: Ἰατροεξεταστῶν Ἀστυνομίας.

3ον Τμῆμα: Ἰχνῶν καὶ ἀρχείων.

4ον Τμῆμα: Δικαστικῆς, Φυσικῆς καὶ Χημείας. Τοῦτο περιλαμβάνει:

α) Δικαστικὴν Χημείαν (Βιοχημεία, Βιομηχανικὴ Χημεία, Φαρμακολογία).

β) Δικαστικὴν Φυσικὴν (Μακροφωτογραφία, Μικροφωτογραφία, Φασματοσκοπία, Μικροσκοπία, Φθοροσκοπία, προσδιορισμὸς εἰδικοῦ βάρους).

5ον Τμῆμα: Ἐξετάσεως ἐγγράφων.

6ον Τμῆμα: Ἐφηρμοσμένης τεχνικῆς.

α) Τεχνικῆς Μηχανικῆς.

β) Τεχνικῆς Ἠλεκτρισμοῦ (πραγματογνωμοσύναι ἐπὶ ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ραδιοφώνων κ.λ.π.).

γ) Τεχνικῆς Μηχανολογίας (κινητῆρες, ἀτυχήματα τροχαίας κ.λ.π.).

7ον Τμῆμα: Ἰατροδικαστικῆς βλητικῆς (ἐσωτερική, ἐξωτερική, συνισταμένη, πυροτεχνία).

8ον Τμῆμα: Δικαστικῆς λογιστικῆς.

Ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς C.I.P.C. εἰς τὴν Χιλὴν ἐθεώρησα ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ γνωρίσω διὰ τῶν σελίδων τῆς «Διεθνοῦς Ἐπιθεωρήσεως» τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐγκληματολογίας. Θὰ ἐκθέσω δὲ ἐν συντομίᾳ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας τῆς ἐκτελουμένης ὑπὸ ἑκάστου τμήματος τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας στηριζόμενος ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ 1947.

1ον Τμῆμα: Ἐντόπισις τοῦ ἀδικήματος.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη περιγράφει τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος τῇ βοηθείᾳ φωτογραφιῶν ἁπλῶν, στερεοσκοπικῶν, μετρικῶν καὶ ἐγχρώμων. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη χρησιμο-

ποιεῖ ὁμοίως τὰς τελευταίας προόδους εἰς τὸ πεδίον τοῦτο: τὴν ἐπιπεδομετρίαν καὶ τὸ σχέδιον. Ἡ λῆψις ἀναγλύψων ἀποτυπωμάτων ὡς π.χ. ἴχνη ἐλαστικῶν αὐτοκινήτου, ὑποδημάτων, ὀδόντων κ.λ.π. ἐκτελεῖται ὁμοίως ὑπὸ τοῦ τμήματος τούτου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1947 τὸ τμῆμα τοῦτο ἐξετέλεσε 2047 φωτογραφίας, κατόπιν παραγγελιῶν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας, Στρατιωτικῶν δικαστηρίων, διαφόρων Ὑπουργείων, τῆς Ὑπηρεσίας Σημάνσεως κ. λ.π. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐξετελέσθησαν, ὡς συμπληρωματικὰ πληροφοριακὰ στοιχεῖα, 1733 ἁπλᾶ καὶ μετρικὰ σχέδια. Ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ὀδοντοστοιχειῶν ἐπέτρεψε τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν δύο ἐγκλημάτων, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι, εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν (φόνος σωφὲρ) οἱ ἀρουραῖοι καὶ εἰς τὴν δευτέραν (φόνος ἄραβος ἐμπόρου) ὁ ἴδιος ὁ δράστης εἶχον καταστρέψει τὴν ἐπιδερμίδα τῶν δακτύλων τῶν θυμάτων.

2ον Τμῆμα: Ἰατροεξεταστὴ Ἀστυνομίας.

Εἰς κάθε ἀδίκημα συνοδευόμενον ἀπὸ σωματικὰ τραύματα, θανατηφόρα καὶ μή, τὸ Ἐργαστήριον τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως, χάρις εἰς τοὺς ἰατροεξεταστάς του, οἵτινες εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα ἰατροδικασταὶ ἐργαζόμενοι εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξετάσεως τὸ πτῶμα τοῦ θύματος, ἐὰν ὑπῆρξε τοιοῦτον, μεταφέρεται εἰς τὸ Ἰατροδικαστικὸν Ἰνστιτοῦτον, «Carlos Ibar» ὅπως ὑποστῇ τὴν ὁριστικὴν ἐξετασιν.

3ον Τμῆμα: Ἴχνη καὶ Ἀστυνομικὰ Ἀρχεῖα.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀσχολεῖται μὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, τὰ ἴχνη βημάτων κ.ἄ. ἅτινα ἀνακαλύπτονται εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἐνῷ συγχρόνως τηρεῖ τὰ Ἀστυνομικὰ ἀρχεῖα, χρησιμεύοντα διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν πιστοποίησιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἐγκληματίου καὶ τοῦ εἴδους τοῦ ἐγκλήματος.

Διατηρεῖ τοὺς ποινικοὺς φακέλλους τῶν ἐγκληματιῶν, ὡς καὶ τοὺς φακέλλους τοὺς περιέχοντας τὸ ἐγκληματολογικὸν παρελθὸν τῶν ἐγκληματιῶν τῆς χώρας, ὡς καὶ τῶν διεθνῶν τοιούτων. Εἰς τούτους γίνεται μνεία τῶν συλλήψεων, τῆς γενεαλογίας, τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χρησίμων εἰς τὴν Ἀστυνομίαν πληροφοριῶν.

Εἰς εἰδικὰ ἀρχεῖα οἱ συνήθεις ἐγκληματίαι ἀναφέρονται κατὰ γένος, ἡλικίαν, ἐθνικότητα, τρόπον ἐργασίας, ψευδώνυμα κ.τ.λ. Ἐν τῷ συνόλῳ των τὰ ἀρχεῖα ταῦτα προσφέρουν τὰς περισσοτέρας τῶν ἐγγυήσεων διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνακάλυψιν ἑνὸς ἐγκληματίου.

Κάθε ἄτομον συλλαμβανόμενον λόγῳ ὑπονοιῶν ἢ κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀνακριτοῦ ὁδηγεῖται εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ὅπου ἐξετάζεται κατὰ πόσον βαρύνουν τοῦτο ἄλλαι κατηγορίαι ἢ καταζητήσεις.

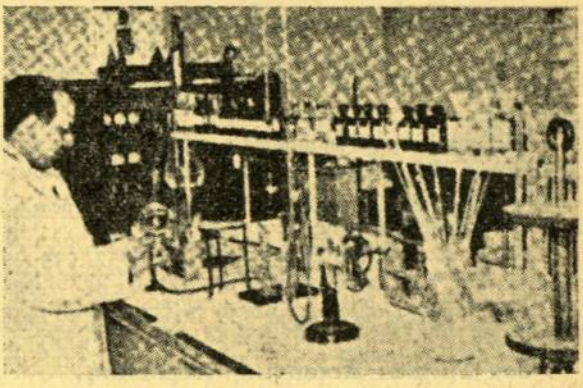
Ἐπίσης τηρεῖται μονο—δακτυλικὸν ἀρχεῖον περιλαμβάνον τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα 25.000 περίπου ἐγκληματιῶν διεθνῶν καὶ μή, ἵνα καθίσταται δυνατὴ ἡ πιστοποίησις τῆς ταυτότητος ἐγκληματιῶν διὰ τῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἀφεθέντων ὑπ' αὐτῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ εἴδους τούτου ἀρκεῖ τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἑνὸς καὶ μόνου δακτύλου ἢ καὶ τμήματος αὐτοῦ. Ἐκτὸς τοῦ ἀρχείου τούτου εὑρίσκεται ὑπὸ ὀργάνωσιν καὶ ἀρχεῖον ἀποτυπωμάτων παλαμῶν.

Τέλος ὑπάρχουν ἀρχεῖα περιέχοντα τὴν περιγραφὴν ἀπολεσθέντων ἢ ὑπεξαιρεθέντων ἀντικειμένων ἀξίας.

4ον Τμῆμα: Δικαστική, Φυσικὴ καὶ Χημεία.

Τὸ τμῆμα τοῦτο εἰς μὲν τὸν κλάδον τῆς Βιοχημείας ἐξετάζει τὰς κηλίδας αἵματος (πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ταυτότητος ὑπόπτου ἢ ἀπόδειξιν τῆς πατρότητος) κηλίδας σπέρματος, σιέλου, οὔρων κ.λ.π.

Εἰς τὸν κλάδον τῆς βιομηχανικῆς Χημείας τὸ τμῆμα τοῦτο ἐξετάζει ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς πρώτας ὕλας, ἕτοιμα βιομηχανικὰ προϊόντα, νοθείας, πυρκαϊὰς ἐγκληματικὰς καὶ μὴ κ.λ.π. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φαρμακευτικὴν χημείαν ἡ σημασία της εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν εἶναι παγκοίνως γνωστή.

Τὸ χημικὸν ἐργαστήριον

Ἡ μακρο—καὶ μικρο—φωτογραφία εἶναι μέσα πολύτιμα διὰ τὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐπίδειξιν ἀποδεικτικῶν στοιχείων συγκεντρωθέντων κατόπιν ἐπισταμένων ἐξετάσεων διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ἢ τοῦ μικροσκοπίου.

Ἡ φασματογραφία τῆς περιοχῆς τοῦ ὁρατοῦ φάσματος, ἀποτυπώνει ὅ,τι ἀπεκάλυψεν ἡ δι' ἀπορροφήσεως ἢ ἐκπομπῆς φασματοσκοπία, ἐνῷ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὑπεριώδους ἢ ὑπερύθρου ἀποκαλύπτει πράγματα μὴ ἀντιληπτὰ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμόν.

Τὸ τμῆμα τοῦτο ἐξέδωκε τὸ 1947 διακοσίας δύο πραγματογνωμοσύνας εἰς κλάδους τῆς δικαστικῆς χημείας καὶ διακοσίας ἑβδομήκοντα τέσσαρας εἰς κλάδους τῆς δικαστικῆς φυσικῆς.

5ον Τμῆμα: Ἐξέτασις ἐγγράφων.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀσχολεῖται μὲ κάθε τι ἀφορῶν πλαστὰ ἔγγραφα ἀδιάφορον ἂν εἶναι ταῦτα δακτυλογραφημένα, ἔντυπα, κ.λ.π. Ἐπίσης ἀσχολεῖται μὲ τὴν διενέργειαν ἀνακρίσεων δι' ἐγκλήματα πλαστογραφίας ἀξιῶν, γραμματίων, χαρτονομισμάτων, σφραγίδων κ.λ.π. εἴτε ταῦτα ἐξετελέσθησαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰδικὸν τμῆμα ἐξετάζει ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως τὴν παραποίησιν τῶν ἔργων τέχνης, ἰδίᾳ ζωγραφικῶν πινάκων, (τεχνικὴ πινακολογία).

Κατὰ τὸ ἔτος 1947 τὸ τμῆμα τοῦτο ἐξετέλεσε 422 διαφόρους πραγματογνωμοσύνας.

6ον Τμῆμα: Ἐφηρμοσμένη τεχνική.

Αἱ γνώσεις ἑνὸς πολιτικοῦ μηχανικοῦ καθίστανται λίαν χρήσιμοι εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ὑπολογισθοῦν αἱ ἀντοχαὶ τῶν διαφόρων ὑλικῶν (εἰς καταρρεύσεις οἰκοδομῶν, κ.λ.π.).

Ὁ κλάδος τῆς τεχνικῆς ἠλεκτρισμοῦ ἀπέδειξε τὴν μεγάλην αὐτῆς χρησιμότητα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τελευταίου πολέμου, ἀνακαλύψας τὸ παράνομον δίκτυον τῶν ραδιοφ. πομπῶν τῶν διατηρουμένων εἰς τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν ναζί. Ὑπῆρξε μέγας θρίαμβος διὰ τὴν Ἀστυνομίαν μας, ἥτις, βοηθουμένη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, κατώρθωσε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ τελειότερον δίκτυον κατασκοπίας τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰς διαφόρους κρυπτογραφικὰς κλείδας, ὡς καὶ τὰς συμπαθητικὰς μελάνας τὰς χρησιμοποιουμένας ὑπὸ τῶν παρανόμως δρώντων.

Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ τμήματος τούτου καθίστανται ἐξαιρετικὰ χρήσιμοι εἰς περιπτώσεις ἀδικημάτων χρησιμοποιούντων ὡς ὄργανον τὸν ἠλεκτρισμὸν ὡς π.χ. ἐμπρησμοί, ἠλεκτροπληξίαι τυχαῖαι καὶ μὴ κ.τ.λ.

Ὁ κλάδος τῆς μηχανικῆς τοῦ τμήματος τούτου παίζει μέγαν ρόλον εἰς πρα-

γματογνωμοσύνας μηχανημάτων, καταστροφῶν, φθορῶν, σαμποτάζ, ἀτυχημάτων, κυρίως δὲ δυστυχημάτων τροχαίας κινήσεως, αὐξανομένων συνεχῶς μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

7ον Τμῆμα: Δικαστικὴ βλητική.

Τὸ τμῆμα τμῆμα τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λύσιν ὅλων τῶν προβλημάτων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς, ἐσωτερικῆς καὶ συνισταμένης βλητικῆς καὶ νὰ ἐκτελέσῃ πραγματογνωμοσύνας ἐπὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη διαθέτει τὰ τελειότερα ὄργανα διὰ τὴν πιστοποίησιν τῆς προελεύσεως βλημάτων, ὁμοίων τοῦ ἐργαστηρίου τῆς F.B.I. τῆς Οὐάσιγκτον, τὸ ὁποῖον εἴχομεν τὴν τύχην νὰ γνωρίσωμεν κατὰ τὴν κατὰ τὸ 1941 ἐπίσκεψιν τῆς μεγάλης ταύτης ἀδελφῆς Δημοκρατίας.

Οὕτω τὸ τμῆμα τοῦτο δύναται νὰ καταλήξῃ εἰς συμπεράσματα ἐπὶ τῆς πιστοποιήσεως τῆς προελεύσεως τῶν βλημάτων, καλύκων, ὅπλων κ.τ.λ. ἀνευρεθέντων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Κατὰ τὸ ἔτος 1947 ἐξετελέσθησαν 85 πραγματογνωμοσύναι.

8ον Τμῆμα: Δικαστικὴ λογιστική.

Εἰς κάθε ἐγκληματολογικὸν ἱνστιτοῦτον ἢ ἐργαστήριον, σπουδαίαν θέσιν κατέχει πάντοτε τὸ τμῆμα τοῦτο αὐξανομένης καθημερινῶς τῆς χρησιμότητός του λόγῳ τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῶν « οἰκονομικῶν » ἀδικημάτων.

Ἡ αἰσχροκέρδεια ἡ συντελουμένη διεθνῶς ἢ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, εἴτε αὕτη στρέφεται κατ' ἰδιωτῶν εἴτε κατὰ τοῦ Κράτους, ἡ ἀπόκρυψις κερδῶν, περιπτώσεις τινες ἐμπρησμῶν ἐπὶ σκοπῷ παρανόμου κέρδους τῇ βοηθείᾳ ψευδῶν λογιστικῶν βιβλίων, πάντα ταῦτα δύνανται νὰ δώσουν λαβὴν εἰς ἀνακρίσεις καὶ σημαντικὰς ἀποκαλύψεις ἐκ μέρους τῶν εἰδικῶν λογιστῶν τοῦ ἐργαστηρίου.

Ὑπὸ ὀργάνωσιν εὑρίσκεται τὸ τμῆμα τῶν « δικαστικῶν φορολογιῶν » διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ἀπατῶν ἐπὶ σισυρῶν, κοσμημάτων κ.λ.π.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1947 τὸ τμῆμα τῆς λογιστικῆς ἐξέδωκε 118 πραγματογνωμοσύνας ἐπὶ σχετικῶν πρὸς τὰς ἀνωτέρω περιγραφείσας ὑποθέσεις.

Γενικῶς τὸ ἐργαστήριον τῆς τεχνικῆς Ἀστυνομίας τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας ἐξετέλεσε 3178 πραγματογνωμοσύνας κατὰ τὸ ἔτος 1947.

Ὑπὸ δὲ τοῦ τμήματος Ἀστυνομικῶν Ἀρχείων Ἰχνῶν ἐξεδόθησαν 113.836 ἀναφοραί, ἀντιπροσωπεύουσαι οἰκονομίαν πολλῶν ἑκατομμυρίων πέζος διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν χάρις εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνακάλυψιν ἀνακτηθέντων ἑκατομμυρίων.

Ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης καταφαίνεται ἡ ἀλήθεια τῶν ὅσων ἀνεφέρομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμβολὴν τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν Χιλήν, καὶ τῆς τελειότητος τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Τεχνικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ νοτιώτερον τοῦτο μέρος τοῦ κόσμου.

Ἡ σωστὴ πορεία

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. ΑΝ. ΣΥΦΑΝΤΟΥ

Βρισκόμαστε στὸ καινούργιο σκαλοπάτι τοῦ δρόμου ποὺ ἄνοιξε ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ ὁ πολιτισμός μας. Ἡ μηχανὴ πῆρε τὰ σκῆπτρα καὶ κρατάει ἐμᾶς τοὺς ὑπηκόους της στὴν ἀγωνία. Μιὰ ἀγωνία ἀνάμιχτη μὲ θαυμασμό, ἀλλὰ καὶ μὲ πολλὰ ἐρωτηματικά, στὸ θέμα ποὺ μᾶς ἄνοιξε.

Ποιὰ θἄναι δηλαδὴ ἡ πορεία τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα; Ποιὰ θἄναι ἡ τύχη τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, ἔπειτα ἀπ' αὐτὲς τὶς κατακτήσεις τῆς μηχανῆς;

Αὐτά, κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα, μπορεῖ νὰ σκεφτῇ ὁ καθένας μας αὐτὴ τὴ στιγμή, καθὼς ὁ ἀνθρώπινος λογισμός, ἁρματωμένος ἀπ' τὰ ἐπιτεύγματα τῆς δικῆς του ἐπινοήσεως στράφηκε πρὸς μιὰ κατεύθυνση. Νὰ κατακτήσῃ τὸ Σύμπαν!

Αὐτὸ τὸ ἄγνωστο ὑπερπέραν, ποὺ τόσους αἰῶνες τώρα στέκεται μυστήριο ποὺ ἡ γοητεία του δαμάζει τὶς ἀνθρώπινες ψυχές, καὶ στέκει δυνάστης νοσταλγικὸς στὸ λογισμὸ τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ τὸ μυστήριο ποὺ προσείλκυσε τῆς ἀνθρωπότητας τὸ νοῦ, ἄρχισε τώρα νὰ γίνεται κάτι τὸ χειροπιαστό, κάτι ποὺ ἔγινε κτῆμα τῆς ἀνθρώπινης περιέργειας καὶ τοῦ ἀνθρώπινου λογισμοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος σ' ὅλα τὰ πεδία τῆς ἐρεύνης, βάδισε πάντα μπροστά, ἀκάθεκτος. Ἡ πορεία του αὐτὴ ὑπαγορεύτηκε ἀπὸ μιὰ περιέργεια φυσικὴ καὶ ἐπίκτητη. Οἱ θρίαμβοι τῶν κατακτήσεων, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ καὶ οἱ ἀχτῖδες φωτὸς ποὺ θὰ ξεχυθοῦν ἀπὸ τ' ἄγνωστα σκοτάδια καὶ θὰ φωτίσουν νέους ὁρίζοντες δράσεως, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ποὺ θωπεύουν χαδιάρικα τὴ φυσική του αὐτὴ ἔφεση καὶ ἀποτελοῦν τὴν θερμουργὸ πηγὴ ποὺ τὸν τραβᾶνε ὅλο καὶ πιὸ μπροστά, χωρὶς δισταγμούς, χωρὶς δυσπιστία.

Ὁ Ludwig Busse προσπαθῶντας νὰ δώσῃ τὸ ὅριο τῆς ἀνθρώπινης γνώσεως, λέει, πὼς τὸ ὅριο αὐτὸ δὲν ἔγινε στὸ γνωστὸ ποτέ. Εἶναι ὅμως κινητὸ καὶ κάθε μέρα σπρώχνεται διαρκῶς, ὅλο καὶ πιὸ μπροστά, πρὸς τὸ πεδίο τοῦ ἀγνώστου. Αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια, ὅσο μεγάλη εἶναι καὶ ἡ ἀλήθεια πὼς μπήκαμε σ' ἕνα δρόμο ποὺ τραβάει πρὸς τὸ διάστημα.

Ὁ ἄνθρωπος πιστεύει πάντα στὸν ἑαυτό του καὶ στὴ μεγάλη του δύναμη. Τὸ ἀνθρώπινο ἐγώ, ποτὲ δὲν σταμάτησε νὰ διευθύνῃ αὐτὴ τὴν πορεία.

Ἂν ὅμως δὲν ὑπῆρξε δισταγμὸς στὴ διερεύνηση καὶ στὴν κατάκτηση ὑπῆρξε πάντα ἡ ἀντίδραση ἀδυσώπητη κι' ἐριστική. Δυὸ παρατάξεις, στάθηκαν αἰώνιοι ἀντίπαλοι στὴν ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ, στὴν ἱστορία τῆς προόδου. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸ πνεῦμα κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ὕλη. Πανίσχυροι μεγιστᾶνες κι' οἱ δύο στῆς ἀνθρωπότητας τὴν πορεία, κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμὴ δίνουν τὴ μεγάλη μάχη τῆς ἐπιβίωσης. Δυὸ δρόμοι ἀντίθετοι τοὺς φέρνουν σ' ἕνα πεδίο μάχης καὶ δίνουν ἐκεῖ τὴν αἰώνια «εἰρηνικὴ» μάχη, βαδίζοντας τὸν αἰώνιο δρόμο τους, προσηλωμένοι σὲ μιὰ πορεία. Ἀπὸ τὴ διαρκῆ αὐτὴ μάχη, παίρνουν καινούργιες δυνάμεις, γιὰ τὴ συνέχιση τῆς συγκρούσεως. Ριζωμένοι βαθειὰ καὶ οἱ δυό τους στὴν ἀνθρώπινη φύση, κάνουν τὴν ἀνθρωπότητα νὰ παραπαίῃ ἀλύπητα μεταξὺ φθορᾶς καὶ αἰωνιότητας. Ἡ δίμορφη αὐτὴ ἐκδήλωση τῆς ἀνθρώπινης φύσης στάθηκε πάντοτε ἐνάντια στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της καὶ αὐτὴ ἡ ἐναντίωση μεταφέρεται ἀτόφια στὴν πανανθρώπινη πορεία, ποὺ κάθε τόσο ἀλλάζει μοτίβο, ἀλλάζει σκέψη καὶ χρῶμα. Μὰ ὅμως, αὐτὴ ἡ ἐναντίωση, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, εἶναι ἡ θερμουργός, ἡ δημιουργική, ἡ φωτογόνος πηγὴ ποὺ φωτίζει τὰ πεδία τῆς διερεύνησης καὶ κεντρίζει τὴν ἀνθρώπινη προσπάθεια πρὸς τὴν ἐξέλιξι, πρὸς τὴν κατάκτησι, πρὸς τὸν πολιτισμό.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ὕλη, στέκεται σὰν ἡγετικὴ τάξη. Ἡ ἀνθρωπότητα ἔχει μεταβληθῆ σ' ἕνα στρατόπεδο μὲ χίλια δυὸ πράγματα ὡπλισμένη, ἕτοιμη γιὰ τὴν ἐκστρατεία ποὺ προπαρασκεύασε μιὰ δύναμι, ποὺ τὴν ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν πιὸ μικρὴ μο-

νάδα τῆς ὕλης. Ὁ ἀτομικὸς πολιτισμὸς τοῦ αἰῶνα μας, τραβάει ὅλο καὶ πιὸ μπροστά.

Ἡ ὥθηση τῆς ἀνθρώπινης γνώσης, στὸν τομέα τῆς μηχανῆς στέκει πάντα φραγμὸς στὴν προσπάθεια τοῦ πνεύματος νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ συρμὸ καὶ νὰ τραβήξῃ τὴ δική του πορεία. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ σκέπτεται σὰν μηχανή. Ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του μηχανοποιήθηκαν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμα ἡ πνευματικὴ του πλευρά, γίνεται προσπάθεια νὰ μηχανοποιηθῇ. Οἱ αἰώνιες ἀξίες, ἐρευνῶνται ἀπ' τὴν ἴδια σκοπιά, κάτι σὰν συνισταμένη παραγώγων μιᾶς μηχανῆς. Ἔτσι ἀκριβῶς, ὅπως ἡ παραγωγὴ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας. Ἡ αὐτοματοποίηση, βέβαια, ἐπακόλουθο αὐτῆς τῆς στροφῆς, ἔγινε ἡ ἀγωνία τοῦ καιροῦ. Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ἄρχισαν ἐπικίνδυνα νὰ πληθαίνουν, γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει καταντήσει ὁ ὑπηρέτης τῆς μηχανῆς. Ξεκινήσαμε μὲ τὴν πρόθεση ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ βαδίζουμε στὴν ἐξυπηρέτηση τῆς μηχανῆς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Μιὰ ἑτερογονία σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων μᾶς τρομάζει. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνα δεῖγμα τῆς ἀνθρώπινης ἀτέλειας ποὺ στάθηκε ἀνήμπορη νὰ ρυθμίσῃ τὴ σχέση αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος.

Ἡ στροφὴ πρὸς τὸ Σύμπαν, καὶ μάλιστα σὰν ἐγωϊστικὴ ἐπίδειξη πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἰσχύος, ἔχει γίνει τὸ ἄγχος τῆς ἐποχῆς. Ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλείδα, ἡ τροχοπέδη τῆς ἀχαλίνωτης ταχύτητος ποὺ πῆρε ἡ ἀνθρωπότητα, λείπει αὐτὴ τὴ φορά, ἀφοῦ λείπει ἡ πίστη πρὸς τὴν πνευματικὴ πρωτοπορία. Ἡ πίστη ἐκείνη, ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ σκέπτεται ἀνώτερα, πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὴν ἄλογη φύση, ἀποδείχτηκε μικρὰ ἔπειτα ἀπὸ τὶς καινούργιες ἰδέες ποὺ ἔπραξε ὁ μηχανισμός." Ἔτσι, ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη, ποῦ εἶναι ἡ στοργὴ τῆς ἀνθρωπότητας πρὸς ἑαυτήν; Ὁ ἐγωϊσμὸς ποὺ ξεπετάχτηκε ὑπέρμετρος καὶ ἀπειλητικός, ἔβαλε ὁριστικὸ φραγμὸ στὴν προσπάθεια νὰ γνωρίσουμε τὸν ἄνθρωπο. Νὰ τὸν γνωρίσουμε στὸ πνευματικό του περιεχόμενο. Νὰ μποῦμε στὴν ἰδιαίτερη φύσι του. Νὰ δοῦμε τὶς πνευματικές του ἐνατενίσεις, τὶς ἰδέες του, τὶς νοσταλγίες του. Νὰ διακρίνουμε τὴν ἀληθινὴ πορεία ποὺ θέλει νὰ πάρῃ. Γιατὶ ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὴ ἡ πορεία ποὺ ποθεῖ, εἶναι καὶ ἡ πανανθρώπινη πορεία πρὸς τοὺς ἰδεατοὺς ἐκείνους κόσμους, ἐκεῖ ποὺ τὸ πνεῦμα χύνεται ξεκούραστο στὶς πολυθρόνες τῶν ὀνείρων του. Πρὸς τὰ ἐκεῖ πρέπει νὰ στραφῇ ἡ πορεία, γιατὶ αὐτὴ ἡ πορεία εἶναι σωστή, εἶναι ἀλάνθαστη, εἶναι ἐπιβεβλημένη. Τὸ σωστὸ καὶ τὸ ἀλάνθαστο αὐτῆς τῆς πορείας, βγαίνει ἀπ' τὴν πνευματικὴ ἀναπόληση καὶ τὸν πνευματικὸ αὐθορμητισμό, καὶ τὸ ἐπιβεβλημένο τῆς πορείας προβάλλεται, γιατὶ τὸ ζητάει ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας, γιατὶ εἶναι ἄλλωστε προορισμός.

Ἡ ὑλικὴ ὑπόσταση τῆς φύσης, τὸ μόνο ρόλο ποὺ μπορεῖ νὰ παίξῃ στὴν ἀνθρώπινη πορεία, εἶναι αὐτὸς ποὺ φτάνει μέχρι τὸ ὅριο τῆς ἐξυπηρέτησης τοῦ πνεύματος, γιὰ νὰ φτειάξῃ τὸν πολιτισμό του καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορεία του. Ὁ ὑλικὸς πολιτισμὸς εἶναι ὁ ἀναγκαῖος ὑπηρέτης ποὺ μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ, ὥστε νὰ λάβουν σάρκα καὶ ὀστᾶ, οἱ πνευματικὲς ἀναπολήσεις ποὺ εἶναι μιὰ συνισταμένη «ὡραιοποίησης» τῶν αἰωνίων ἀξιῶν. Ὑπερβάσεις στὸ προκείμενο καὶ μάλιστα σὰν κι' αὐτὲς ποὺ ἄρχισαν νὰ γίνουνται, εἶναι μιὰ σύγκρουση δύο τεράστιων ὄγκων ποὺ ἡ συνύπαρξή τους ἀποτελεῖ τὴν παγκόσμια ἁρμονία. Εἶναι μιὰ γενικὴ ἐπανάσταση ποὺ βαδίζει στὴν καταστροφὴ καὶ στὴν ἐξουθένωση.

Ὅμως, ὅσο κι' ἂν φύγαμε ἀπ' τὴν σωστὴ πορεία, πρέπει παρὰ πολὺ σύντομα νὰ ξαναβροῦμε τὸ σωστό μας τὸ δρόμο. Ὁ πνευματικὸς πολιτισμὸς (καὶ σὰν τέτοιος νοεῖται ἐκεῖνος ποὺ καθοδηγεῖται πρωτοποριακὰ ἀπ' τὸ πνεῦμα) τραβάει αἰῶνες τώρα τὴν πορεία του. Καὶ αὐτὴ του ἡ πορεία εἶναι φυσικὴ κι' ἀπροσπέλαστη. Οἱ γενικὲς ἀντιθέσεις ὑπάρχουν πάντα μέσα στὴ φύση. Αὐτὲς ὅμως ἀποτελοῦν τὸν ρυθμιστῆρα τῆς παγκόσμιας ζωῆς. Αὐτὲς ἀποτελοῦν τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς κοσμικῆς πορείας.

Α. ΣΥΦΑΝΤΟΣ

Μιὰ ἐπιτυχημένη ἐκδρομὴ τοῦ Ε' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν

Ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Λ. ΣΤΡΑΤΙΚΗ

Τετάρτη 13 Μαΐου 1959.

Εἶναι μιὰ συνηθισμένη βδομαδιάτικη μέρα. Μιὰ μέρα κοινή, ἐργάσιμη, ὅπως λέμε, χωρὶς τίποτα τὸ ἰδιαίτερο. Καὶ ὅμως, γιὰ μᾶς ἔχει μιὰ ξεχωριστὴ σημασία... Ναὶ γιὰ μᾶς ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ε' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, αὐτὴ ἡ μέρα εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες τῆς ἀστυνομικῆς ζωῆς.

Πᾶνε περίπου δύο χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Διοίκησις τοῦ Ε' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος ἐζήτησε νὰ πραγματοποιήσῃ μιὰ ἡμερησία ἐκδρομή. Μὰ οἱ ἀνώμαλες συνθῆκες, ποὺ ἐπικρατοῦσαν στὰ 'Εθνικά μας ζητήματα, ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ κυρίως ζητήματος, τὴν ἀνάγκασαν νὰ ἀναβάλῃ αὐτὴν τὴν ὁμορφη πρωτοβουλία της γιὰ εὐθετώτερο χρόνο.

Ἔλοιπόν. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἡ 13 Μαΐου, ἀντιπροσωπεύει αὐτὸν τὸν «εὐθετώτερο χρόνο» ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπέτρεψε νὰ πραγατοποιήσουμε μιὰ ὁμορφη, χαρούμενη καὶ μορφωτικὴ ἐκδρομὴ τοῦ Τμήματός μας, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς ἐδόθη, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἡ εὐκαιρία νὰ ξεφύγουμε λίγο ἀπὸ τὴν τύρβη τῆς πολυθώρυβης ζωῆς τῆς 'Αθήνας καὶ νὰ ξεκουράσωμε σῶμα καὶ ψυχὴ στὴν πλούσια, ἀπὸ ἀνοιξιάτικη πρασινάδα 'Ελληνικὴ ὕπαιθρο. Γι' αὐτό, αὐτὴ ἡ ἡμέρα θὰ μᾶς μείνῃ ἀξέχαστη. 'Ο σεβαστὸς Διοικητής μας 'Αστυν. Α' κ. 'Αθ. Γεωργουλέας, φροντίζων προσωπικῶς γιὰ τὴ διοργάνωσι τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς εἶχε προετοιμάσει τὰ πάντα μὲ ὄρεξι καὶ πρόγραμμα.

'Ο Διοικητὴς τοῦ Ε' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος καὶ μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των.

Κι' ἔτσι ἔγινε πιὰ γεγονὸς τετελεσμένο ἡ ἐκδρομή μας. 'Απὸ τὴν παραμονὴ ὁ μάγειρος ἑτοίμασε καὶ πακετάρισε ἕνα ἐξαιρετικῆς ποιότητος φαγητὸ μὲ φροῦτα κ.τ.λ. ποὺ θὰ ἐχρησίμευε σὰν ἐκλεκτὸ προάριστο, ἂς ποῦμε, γιὰ τοὺς καλοφαγάδες. Καὶ τὸ σύνθημα ἦταν : «Ὥρα ἓξ στὴν πλατεῖα «Παναθηναίων» στὴ Λεωφόρο 'Αλεξάνδρας, κοντὰ στὸ Τμῆμα μας». 'Εκεῖ θὰ μᾶς περίμενε ἕνα μεγάλο εὐρύχωρο πολυτελέστατο πούλμαν γιὰ 40 περίπου ἄτομα. 'Η ἐκδρομὴ αὐτὴ ἦταν πρὶν ἀπὸ πολλὲς ἡμέρες τὸ θέμα μας. Τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς συζητήσαμε,ὡς ἀργά, γιὰ ὅ,τι ἤξερε ὁ καθένας γιὰ τὰ μέρη ποὺ θὰ ἐπισκεπτώμεθα. Τὸ πρωΐ, ὅταν ξυπνήσαμε, ἀπ' τὰ τζάμια τῆς πόρτας τοῦ ἐξώστου καὶ τὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου δὲν μπορέσαμε νὰ διακρίνωμε καλά, τὸν οὐρανό. Τὸ γαλάζιο φόντο του ἦταν σκεπασμένο μ' ἕνα γκρίζο τρεμουλιαστὸ θάμπος καὶ δὲν βάσταξα : « Νὰ παρ' εὐχὴ » μουρμούρισα, « καλὰ πρόβλεψε χθὲς τὸ μετεωρολογικὸ δελτίο. 'Ο καιρὸς εἶναι... κακός, ψυχρὸς κι' ἀνάποδος ».

'Η κακεντρέχεια ἑνὸς συναδέλφου ποὺ δὲν θ' ἀρχότανε στὴν ἐκδρομή μας, ἦρθε σὰν κακὸς δαίμονας :

— 'Ατυχία ! ! !

— Βρέχει ;

Ἄχ αὐτὸς ὁ συνάδελφος...

Μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα καὶ τὶς γνῶμες διχασμένες καὶ τὴν καρδιά μας κρύα, ἐνοιώθαμε μιὰ ἀπέραντη θλίψη νὰ μᾶς κυκλώνῃ... Μ' ἀργότερα, ὅταν... ξυπνήσαμε καὶ κάναμε ἐπιπόλαια κακὲς σκέψεις, πόσο ὅμορφη ἦταν ἡ ἐκπληξίς μας. Γιατὶ ἡ ἀντάρα στὸ σύθκμπο πρωϊνὸ δὲν ἦταν μαῦρα σύννεφα, ἀλλὰ προμήνυμα μιᾶς πραγματικῆς καλοκαιρινῆς ἡμέρας...

Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου μαρσάρει καὶ τὸ ἀθόρυβο ὄχημα κυλᾶ ἁπαλᾶ στὸν νοτισμένο ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο πρὸς τὴν Κηφισιά. Τὰ τραγούδια τώρα πλημμυρίζουν χαρούμενα τὸ λεωφορεῖο καὶ ὁ ἦχος τους σκορπίζει στοὺς καταπράσινους καὶ λουλουδιασμένους κήπους τῶν πιὸ μαγευτικῶν προαστείων τῶν 'Αθηνῶν, σὰν ἕνα ὅμορφο ἐκδρομικὸ μαρσάκι...

Οἱ ἄνθρωποι ἀγουροξυπνημένοι τραβοῦν βιαστικὰ γιὰ τὶς δουλειές τους. Ἄλλοι περπατοῦν στοὺς δρόμους καὶ ἄλλοι περιμένουν στὶς στάσεις. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ λεωφορεῖο μας σταματάει καὶ πάλι κάπου. Οἱ συνάλεδφοι συνεχίζουν εὔθυμα καὶ μὲ κέφι τὸ τραγούδι τους. Μιὰ νεαρὴ νοικοκυρά, ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου της, μᾶς χαιρετᾷ χαμογελῶντας... τῆς ἀνταποδίδουμε τὸ χαιρετισμὸ καὶ συνεχίζουμε.

Λίγο πάρα κάτω ἀνεβαίνει ἕνας Ὑπαστυνόμος ὁ ὁποῖος φαίνεται νἄχῃ πολὺ κέφι... τὸ εὐχόμαστε... Τί κρύβει ὅμως κάτω ἀπὸ τὸ σακκάκι του ; Ὁ πιὸ δαιμόνιος συνάδελφος ἀντιλαμβάνεται : « Πάγος !»—φωνάζει. « Πάγος »... ἀναλογίζονται οἱ περισσότεροι... Τί σχέσει μπορεῖ νἄχῃ αὐτὴ ἡ λέξι, μὲ τὸ ἀντικείμενο ποὺ κρύβει ὁ Ὑπαστυνόμος ; Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ μυστικὸ ἔγινε κοινὸ στοὺς περισσοτέρους...

— « Πάγος... κρύα »...

Τὰ εὐγενικὰ τοῦτα πειράγματα, τῆς συντροφιᾶς μας, ὑπεχρέωσαν τὸν Ὑπαστυνόμο νὰ σταθῇ ὄρθιος στὸ διάδρομο τοῦ λεωφορείου καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ἐκεῖνο ποὺ ἔκρυβε μὲ χαμόγελο, κάτω ἀπὸ τὸ σακκάκι του :

Ἦταν μιὰ τραγιάσκα ποὺ πίστευε ὅτι θὰ κάλυπτε ἔτσι τὸ 'Αμερικάνικο κούρεμά του... Σκασμένοι στὰ γέλια, ἀρχίζουμε πάλι τὰ τραγούδια... Βρισκόμαστε τώρα ἔξω μακρυά, στὸν εὐωδιασμένο κάμπο τῆς « τρισεύγενης 'Αττικῆς ». 'Αγρότες καὶ ἀγρότισσες, σκυμμένοι στῆς μάννας γῆς τὸ πρόσωπο, σκαλίζουν, σπέρνουν, θερίζουν... Μερικοὶ στέκονται γιὰ λίγες στιγμὲς ὄρθιοι—τὰ τραγούδια μας τοὺς ξαφνιάζουν—χαιρετοῦν καλόκαρδα κι' ὕστερα ξανασκύβουν στὴ δουλειά τους... Δεξιά μας, σφυρίζοντας καὶ ἀγκομαχῶντας, περνᾷ μιὰ σιδηροδρομικὴ ἁμαξοστοιχία. Ὁ μαῦρος καπνὸς τῆς μηχανῆς της, ἀνεβαίνει ὁλόϊσα πρὸς τὸν οὐρανό, θαρρεῖς θυσία καμωμένη ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ταξιδιωτῶν ποὺ σέρνει στὰ βαγόνια του, γιὰ καλὸ κατευόδιο...

Τὸ λεωφορεῖο μας τρέχει πάντα ἀνάμεσα ἀπὸ ἀνθισμένες ἐλιές, βαθυπράσινα δένδρα, καρπερὰ σπαρτὰ καὶ κόκκινα, πολύχρωμα λειβάδια... Ὁ ἥλιος, βασιλεὺς ἀγέρωχος τοῦ Στερεώματος, ἀνεβαίνοντας ὁλοπύρινος στὸ οὐράνιο πεντακάθαρο βασίλειό του, στέλνει πονόψυχος τὶς θερμὲς εὐεργετικές του θυγατέρες νὰ ζεστάνουν τὴ γῆ μας... Σὲ μιάμιση ὥρα φτάνουμε στὸν 'Ωρωπό, ποὺ εἶναι καὶ ὁ πρῶτος σταθμός μας. Ἡ ζωὴ στὴν ὡραία ἐτούτη κωμόπολη, μόλις ἀρχίζει νὰ μπαίνῃ σὲ κίνησι. Στὴν παραλία οἱ ψαράδες μαζεύουν τὰ δίκτυα καὶ βγάζουν ὁλοζώντανα τὰ ψάρια, στὴν ἀμμουδιά.... Τὰ καταστήματα ἕνα—ἕνα, σιγὰ—σιγά, ἀρχίζουν ν' ἀνοίγουν... Τὸ φέρρυ—μπὸτ ποὺ θὰ μᾶς μεταφέρῃ στὶς Εὐβοϊκὲς ἀκτὲς ἀργεῖ.... Ὥρα εἶναι γιὰ πρωϊνό... Ὡραία ἰδέα.... Ἔτσι κι' ἔγινε... Μά, τὸ πρωϊνὸ πῆρε κάπως μεγαλύτερες διαστάσεις στὴν κοιλιὰ μερικῶν.... Πάντως, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ὅλων εἶχε ἀνοίξει ἡ ὄρεξι καὶ ὅλοι ριχτήκαμε στὸ φαγητό...

Κι' ὕστερα ρωτήσαμε γιὰ κάποιο ἡφαίστειο ποὺ ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ μᾶς ἀπήντησαν, ὅτι αὐτὸ σήμερα ὑπάρχει μόνο στὴν φαντασία μερικῶν ἀφελῶν σὰν παραμύθι γύρω ἀπὸ τὸν παμπάλαιο θρῦλο τοῦ σβυσμένου πιὰ ἡφαιστείου...

Στὴν 'Ερέτρια, ὅπου μᾶς διαπεραίωσε τὸ « φέρρυ — μπότ », συναντήσαμε τὴν ἴδια πρωϊνὴ κίνησι. Οἱ ψαράδες κι' ἐδῶ μάζευαν τὰ δίχτυα τους, βγάζοντας ἀπὸ τὸ νερὸ τὸν κόπο καὶ τὸ μόχθο τῆς νύχτας... Οἱ « ποδοσφαιρομανεῖς » συνάδελφοι τὄρριξαν στὴν ὠκύποδα μπάλα καὶ οἱ πιὸ ρωμαντικοὶ πηγαινοέρχονται στὴν ὄμορφη παραλία, κυττῶντας τὴν πλατειὰ θάλασσα...

Ὕστερα πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ ἐργοστάσιο τοῦ 'Αλιβερίου. Στὸ κολοσσιαῖο αὐτὸ ἐπίτευγμα προόδου καὶ πολιτισμοῦ τῆς Χώρας μας εἴδαμε καὶ θαυμάσαμε πολλά. Μάθαμε ἀκόμη πῶς ἡ θερμικὴ ἐνέργεια μετατρέπεται σὲ σηχανικὴ καὶ μετὰ σὲ ἠλεκτρική...

Δὲν θ' ἀσχοληθῶ ἐπ' αὐτοῦ περισσότερον γιατὶ εἶναι γνωστό, ὅτι ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιο σήμερα ἠλεκτροφωτίζεται ἡ μισὴ 'Ελλάς. Στὸ παρακείμενο χωριουδάκι, τὸ 'Αλιβέρι, ποὺ τ' ὄνομά του πῆρε καὶ τὸ ἐργοστάσιο, συναντήσαμε πολιτισμένη φιλοξενία.

Βρήκαμε κι' ἐδῶ πολλὰ λαχταριστὰ ψάρια, μὲ 12 δρχ. μόνον τὴ μερίδα καὶ ὅπως τὰ θέλαμε. Φάγαμε σὲ δυὸ σειρὲς τραπέζια σὰν μιὰ ἀγαπημένη οἰκογένεια καὶ χορέψαμε μὲ κέφι καὶ διάθεσι δημοτικοὺς κι' εὐρωπαϊκοὺς χορούς. 'Εν συνεχείᾳ, μὲ ἀδιάπτωτο πάντα κέφι καὶ τραγούδι, συνεχίσαμε τὴ διαδρομὴ γιὰ τὴ Χαλκίδα. Τὰ τραγούδια ἀπὸ μικροφώνου, τοῦ συναδέλφου Καχαρᾶ, μᾶς συναρπάζουν καὶ τὸν χειροκροτοῦμε, παρακαλώντας τον μ' ἐπιμονὴ νὰ συνεχίσῃ. Οἱ καλλιτέχνες τῆς ὁκᾶς μᾶς ξεκαρδίζουν στὰ γέλια μὲ τὶς ἀμίμητες ἀπομιμήσεις των.... Στὶς 3.30' τὸ ἀπόγευμα φτάσαμε στὴ Χαλκίδα. Ξεχυθήκαμε στοὺς δρόμους, ἄλλοι μὲ τὰ γραφικὰ μόνιππα ποὺ τὰ διατηροῦν γέροι ἀμαξηλάτες μὲ ρεμβώδικα μάτια καὶ ἀθεράπευτη νοσταλγία, γιὰ τὴν παληὰ ἐποχή, ἄλλοι μὲ τὰ πόδια κι' ἄλλοι μὲ αὐτοκίνητα...Σχετικῶς ἡ Χαλκίδα ἔχει πολλὴ χάρη καὶ ὁμορφιὰ... Τὸ φαινόμενο τῆς παλίρροιας, ποὺ σχηματίζεται στὸ στενὸ τοῦ Εὐρίπου προσελκύει πάντα τοὺς περαστικούς. Δυστυχῶς ὅμως ἂν καὶ παραμείναμε στὴν πόλη πάνω ἀπὸ 2 ὥρες δὲν σταθήκαμε τυχεροὶ νὰ ἰδοῦμε τὸ «γύρισμα» τῶν νερῶν. Πάντως, στὸ ὁρμητικὸ κύλισμά τους, οἱ πιὸ πολλοὶ τῆς συντροφιᾶς μας ρωμαντζάραμε μὲ βαρκάδα. 'Από τὴν Χαλκίδα πήραμε ἀρκετὲς ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες πάνω στὴ συνδετικὴ γέφυρα, στὰ ὁρμητικὰ νερὰ καὶ ἀνάμεσα στ' ἀξιοθέατα τῆς πόλεως... 'Εδῶ, ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπορέσαμε νὰ πραγματοποιήσουμε, ἦταν τὸ πρῶτο μπάνιο μας, γιὰ τὸ ὁποῖον εἴχαμε κιόλας προετοιμασθῆ. Τὰ νερὰ ἦταν ἀκόμη κρύα. Στὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὴ Θήβα σταματίσαμε σ' ἕνα ξέφωτο. Στὴ Θήβα φτάσαμε ὅταν ὁ ἥλιος εἶχε κρυφτεῖ πιά. Στ' ὅμορφο πάρκο τῆς πόλεως, περάσαμε λίγες εὐχάριστες στιγμὲς ἀνάμεσα στὰ λουλούδια καὶ τοὺς Θηβιῶτες. Οἱ τιμὲς τῶν ἀναψυκτικῶν, ἴδιες μὲ τῶν 'Αθηνῶν.

Ἤδη ἄρχισε νὰ μυρίζῃ πρωτεύουσα...Ἦταν ἄλλωστε καὶ ὥρα... 'Από τὸ πάρκο τῆς πόλεως ἔκοψα, μὲ τὴν ἄδεια τοῦ φύλακος, δυὸ τριαντάφυλλα ποὺ θὰ ἐχρησίμευαν γιὰ κάτι ποὺ κι' ἄλλοι πολλοὶ εἶχαν σκεφθῆ. Στὸ μικρόφωνο τοῦ λεωφορείου ποὺ κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαδρομῆς μας παρήλασαν ὅλοι οἱ αὐτοχειροτονηθέντες τραγουδιστὲς καὶ καλλιτέχνες τῆς ὁκᾶς, πλησιάζει ἕνας συνάδελφος. Ὁ συνάδελφος αὐτός, ἐξουσιοδοτημένος ἐξ ὅλης τῆς συντροφιᾶς μας, εὐχαριστεῖ τὸν κ. Διοικητὴ γιὰ τὴν ἔμπνευσι ποὺ εἶχε νὰ διοργανώσῃ αὐτὴ τὴν ἐκδρομή, γιὰ χάρι τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς μεγάλης μας ἱκανοποιήσεως τὸν παρεκάλεσε νὰ δεχθῇ τὰ δυὸ δροσερὰ τριαντάφυλλα, τὰ ὁποῖα καὶ προσέφερε ντροπαλὰ ὁ μικρὸς χαριτωμένος γυιὸς τοῦ ἀστυφύλακος Καλφακάκου. 'Ακολούθως ὁ κ. Διοικητής, μᾶς εὐχαρίστησε καὶ αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του καὶ μᾶς συνεχάρη γιὰ τὴν ὑποδειγματικὴ τάξι ποὺ ἐτηρήσαμε, καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἐκδρομῆς μας καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴ προσπάθεια διὰ μίαν μεγαλυτέρας διαρκείας ἐκδρομὴν εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, ὥστε νὰ συντελέσῃ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ψυχικὴ καὶ σωματική μας ξεκούρασι καὶ σὲ μορφωτικὸ σκοπό, πρᾶγμα ὅπερ καὶ εὐχηθήκαμε ἅπαντες. ...

Λ. ΣΤΡΑΤΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀμαράντου.

Πάροδος Ἀμφικράτους 7, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀθανάσιος Ἀμάραντος, ἀπὸ τὰ Σουδενὰ τῶν Καλαβρύτων, πολέμησε στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821, σὰν ἀρχηγὸς ὁμάδος καὶ ἀργότερα σὰν ἑκατόνταρχος. Διεκρίνετο γιὰ τὴν τόλμη του καὶ τὴν γενναιότητά του. Πολεμῶντας, τραυματίσθηκε στὴ μάχη Λεβιδίου καὶ Πατρῶν.

Ἀμασείας.

Πάροδος Πρατίνου 55, στὸ συνοικισμὸ Ριζάρη.

Ἡ Ἀμάσεια, ἀρχαία πόλις τῆς πρὸς τὸν Πόντον Καππαδοκίας, ἦτο ἀρκετὰ γνωστή, σὰν πατρὶς τοῦ Γεωγράφου Στράβωνος. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες πόλεις τῆς Μ. Ἀσσίας, ποὺ διατήρησε τ' ὄνομά της μέχρι τὸ 1922.

Ἀμβρακίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δυρραχίου 28, στὰ Σεπόλια.

Σπουδαία πόλις τῶν Μολοσσῶν τῆς Ἠπείρου, ἡ Ἀμβρακία στὴν ἀρχαιότητα, βρισκόταν στὴν σημερινὴ θέσι τῆς Ἄρτας. Ἀπ' αὐτή, πῆρε καὶ τ' ὄνομα ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος. Σὰν πιὸ παλαιοὶ κάτοικοί της, φέρονται, οἱ Δρύοπες.

Ἀμεινάνδρου (ἢ Ἀμυνάνδρου).

Πάροδος Βεΐκου 110, στὸ Κουκάκι.

Ὁ Ἀμείνανδρος, βασιλεὺς τῶν Ἀθαμάνων, εἶναι γνωστὸς ὄχι τόσο γιὰ τὰ προσωπικά του προσόντα, ἀλλὰ γιὰ τὴν γεωγραφικὴ θέσι τῆς μικρῆς του χώρας ποὺ βρισκόταν μεταξὺ Μακεδόνων καὶ Αἰτωλῶν. Πολλὲς φορὲς ἦλθε σὲ προστριβὲς μὲ τὸν Φίλιππο τῆς Μακεδονίας, ὁ ὁποῖος διεκδικοῦσε τὸ βασίλειό του. Τὸ 189 π.Χ., μὲ τὴν βοήθεια τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας, κατώρθωσε νὰ ἐκδιώξῃ τὸ Φίλιππο καὶ νὰ πάρῃ ξανὰ τὸ βασίλειό του, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀφαιρέσει ὁ Φίλιππος.

Μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία, ἀναφέρεται ἱστορικὰ καὶ ἐπώνυμος τοῦ Ἀττικοῦ γένους Εὐπατριδῶν, τῶν Ἀμυνανδριδῶν.

Ἀμεινίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀναγεννήσεως 56, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀμεινίας, ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Αἰσχύλου καὶ τοῦ Κυνεγείρου. Στὴν ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος, αὐτὸς πρῶτος, ὡς κυβερνήτης Ἀττικῆς τριήρους, ἐνέπηξε τὸ ἔμβολο στὰ πλευρὰ περσικοῦ πλοίου κι' ἔτσι ἄρχισε ἡ μεγάλη σύγκρουσις. Σ' αὐτόν, μᾶλλον, ἀποδίδεται καὶ ἡ βύθισις τῆς ναυαρχίδος στὴν ὁποία ἐπέβαινε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ξέρξου, Ἀριαβίγνης. Ὕστερα ἀπὸ τὴ ναυμαχία, ὁ Ἀμεινίας μαζὶ μὲ τὸν Ἀθηναῖο Εὐμένη καὶ τὸν Αἰγινήτη Πολύκριτο, πῆραν τὸ ἀριστεῖο τῆς προσωπικῆς ἀνδρείας.

Ἀμεινοκλέους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμβρ. Φρατζῆ 46.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στ' ὄνομα πολλῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος, χωρὶς γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς νἄχουμε λεπτομέρειες.

Ἀμειψίου.

Ἀπὸ Προμπονᾶ 7, στὸν ὁμώνυμο συνοικισμὸ (τέρμα (Πατησίων).

Ὁ Ἀμειψίας, διάσημος κωμῳδιογράφος τῆς ἀρχαιότητος, σύγχρονος τοῦ Ἀριστοφάνους, καίτοι πολλὲς φορὲς νίκησε τὸν Ἀριστοφάνη σὲ διαγωνισμοὺς κωμῳδιαν, δὲν μπόρεσε νὰ κερδίσῃ τὴν Ἀθανασία, τὴν ὁποίαν κέρδισε ὁ ἀνταπαλός του.

Ἀμερικῆς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σταδίου 6, στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο Στρατοῦ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στὴ μιὰ ἀπὸ τὶς πέντε ἠπείρους τῆς γῆς ποὺ εἶναι γνωστὴ καὶ μὲ τ' ὄνομα «Νέος Κόσμο»ς, τὴν Ἀμερική. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἢ Ἀμερικὴ γενικώτερα, βρίσκεται στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο τῆς γῆς καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ Βόρειο καὶ Νότιο Ἀμερική. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιφανείας εἶναι τετραπλασία τῆς Εὐρώπης.

Τ' ὄνομα Ἀμερικὴ προῆλθε ἀπὸ τὸν Ἀμέρικο Βεσπούκιο, ἔμπορο καὶ ἐξερευνητὴ ἀπὸ τὴν Φλωρεντία τῆς Ἰταλίας, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ἐξερευνητικά του ταξίδια, ἀνεκάλυψε τὸ Νέο Κόσμο. Σήμερα ἡ Ἀμερική, δίκαια θεωρεῖται σὰν ἡ πλουσιώτερη τοῦ κόσμου χώρα, καθὼς καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὴ πολιτικοστρατιωτικῶς. Θεωρεῖται ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀμίλτωνος (Χάμιλτων).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 97, στὴ πλατεῖα Αἰγύπτου (Λ. Ἀλεξάνδρας ἀρχή).

Ὁ Σὲρ Οὐίλιαμ Ἅμιλτων, διάσημος Σκῶτος συγγραφεὺς καὶ φιλόσοφος καθὼς καὶ ἐξαίρετος φιλέλλην, ἤκμασε τὸ 1788-1856. Χρημάτισε καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ἀσχολήθηκε ξεχωριστὰ μὲ τὴν ἐπιστήμη τῆς Λογικῆς.

Ἀμοργοῦ.

Πάροδος Πατησίων 236, στὴ Πλ. Κολιάτσου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στὴ γνωστὴ νῆσο τῶν Κυκλάδων ποὺ βρίσκεται Ν.Α. τῆς Νάξου καὶ Β. τῆς Ἀνάφης. Περιβάλλεται ἀπὸ πολλὲς νησῖδες, μερικὲς τῶν ὁποίων κατοικοῦνται. Τὸ κλῖμα τῆς Ἀμοργοῦ εἶναι ξηρὸ καὶ ὑγιεινό, οἱ δὲ κάτοικοί της (περίπου 5.000) ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργία, τὴν ἁλιεία καὶ τὴν ναυτιλία.

Στὰ πολὺ παληὰ χρόνια, ἐλέγετο Ὑπερία ἢ Παγκάλη, ἀργότερα δὲ πῆρε τ'ὄνομα Ἀμοργός, κατὰ παραφθορὰν δὲ Ἀμλογὸς ἢ Ἀμουργία. Ἀρκετὰ ἀξιόλογα εἶναι τὰ ἀρχαῖα καὶ βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς νήσου. Σπουδαιότερο δὲ βυζαντινὸ μνημεῖο εἶναι ἡ μονὴ Χοζοβιωτίσσης, ποὺ κτίσθηκε τὸ 1088 ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξιο Κομνηνό.

Οἱ γυναῖκες τῆς Ἀμοργοῦ εἶναι ἀρκετὰ ὡραῖες καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὶς ὡραιότερες τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀμορίου.

Πάροδος Ἀχαρνῶν 140, στὸν Ἅγ. Παντελεήμονα Ἀχαρνῶν.

Τὸ Ἀμόριον, ἀρχαία πόλις τῆς Μ. Ἀσίας, θεωρεῖται σὰν τὸ προπύργιο τοῦ Βυζαντίου, γιατὶ ἀντέστη στὶς ἐπιδρομὲς καὶ πολιορκίες τῶν Ἀράβων. Ἐκτὸς τῆς στρατιωτικῆς του σημασίας, τὸ Ἀμόριον ἦτο καὶ κέντρον ἐμπορικό, κατεῖχε δὲ τὴν πρώτην θέσιν στὶς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἀμπάτη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλοπάππου 2, στὸν ὁμώνυμο συνοικισμό.

Ὁ Ἀμπάτη ἢ Ἀμπάτι Ἰωσήφ, φιλέλλην ἀπὸ τὴν Κορσική, πῆρε μέρος στὴ μάχη τοῦ Πέτα μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ καὶ διακρίθηκε γιὰ τὴν ἀνδρειοσύνη του. Ἀργότερα, μὲ τὸ Φαβιέρο μαζί, πῆρε μέρος σ' ὅλες τὶς ἐκστρατεῖες, καθὼς καὶ στὴν πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι, διωρίστηκε φρούραρχος Μεθώνης μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ Συν/ρχου. Πέθανε τό 1850.

Ἀμπατιέλλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἠλ. Ζερβοῦ 49, στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο Ἀχαρνῶν.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴ Κεφαλλωνίτικη οἰκογένεια τῶν Ἀμπατιέλλων, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὴ μεγάλη Ἐπανάστασι τοῦ Γένους.

Ἀμπελακίων.

Διασταυροῦται μὲ τὴν ὁδὸ Δημητσάνης, στὸν Παναθηναϊκὸ (τέρμα Ἀμπελοκήπων). Τ' Ἀμπελάκια, εἶναι κοινότης τῆς ἐπαρχίας Λαρίσης καὶ βρίσκονται πάνω σ' ὀροπέδιο τῆς Ὄσσης, μὲ ὑψόμετρο 350 μ. Τ' Ἀμπελάκια εἶναι γνωστὰ γιατὶ σ' αὐτὰ ἱδρύθηκαν καὶ λειτούργησαν γιὰ πρώτη φορὰ συνεργατικοὶ συνεταιρισμοί. Ὁ πρῶτος συνεταιρισμὸς ἔγινε σ'αὐτὰ τὸ 1788. Τὸ 1932 στ' Ἀμπελάκια ἔγινε σύσκεψις τῶν θεωρητικῶν τῶν συνεταιρισμῶν, οἱ ὁποῖοι πῆραν διάφορες ἀποφάσεις γιὰ τὴν πρόοδο κι' ἀνάπτυξι γενικὰ τοῦ ἀξιολόγου αὐτοῦ θεσμοῦ, στὴν ὅλη Ἐθνικὴ Οἰκονομία.

Γιὰ τὴν Πολιτικὴ Οἰκονομία καὶ εἰδικώτερα γιὰ τὸ κλάδο αὐτῆς τὴν Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ καθὼς καὶ γιὰ τοὺς Γεωργικοὺς συνεταιρισμούς, τ' Ἀμπελάκια ἔχουν μιὰ ἀξιόλογη θέσι.

Ἀμπλιανῆς.

Πάροδος Μύλων 52, στὸ Κολωνό.

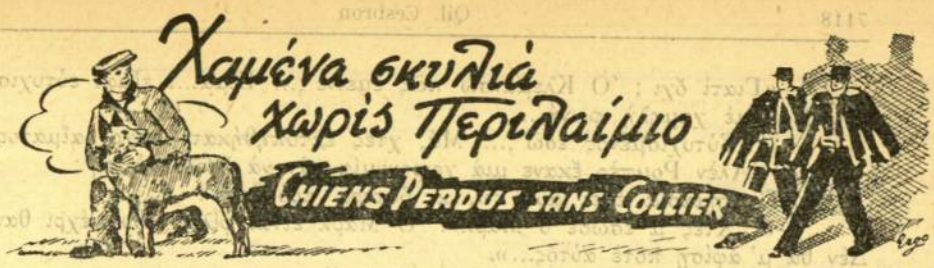
Πρόκειται γιὰ τοποθεσία μεταξὺ Γραβιᾶς καὶ Ἀμφίσσης, ὅπου τὸν Ἰούλιο τοῦ 1824 ἔγινε μεγάλη μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων. (Δεβὶρ Πασσᾶς—Κίτσος Τζαβέλλας). Μὲ τὴν νίκη τῶν Ἑλλήνων στὴν Ἄμπλιανη, ἐξασφαλίστηκε ἡ κατοχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Στερ. Ἑλλάδος, τὸ 1824.

Ἀμύντα.

Πάροδος Ζαλεύκου 4, στὸ Παγκράτι.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στ' ὄνομα πολλῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας, οἱ ὁποῖοι διεδραμάτισαν κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, σημαντικὸ ρόλο στὴν ἱστορία τοῦ Μακεδονικοῦ βασιλείου.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

.....

—«...Κάθισε ! Πᾶρε τὸ φλυτζάνι σου... Πρέσεξε μὴ καῇς !... Ἔτσι εἶναι, φίλε μου... Ὅλοι σας περαστικοὶ εἶσθε ἐδῶ... Κανεὶς δὲν μένει στὸ Τερνεραί.... Κάθε τέλος τοῦ χρόνου, τὸ ἕνα τέταρτο ἀπὸ τὰ παιδιὰ φεύγει... Γυρνοῦν στὶς οἰκογένειές τους ἤ...».

—«...Ἀλλά, ἐσεῖς, Ἀρχηγέ ; Θὰ μείνετε ;...».

—«...Ἀσφαλῶς... Ἴσως... Μά, μὴν ξεχνᾶς ὅτι ἔχω κι' ἐγὼ δικαίωμα νὰ ζήσω τὴ ζωή μου... Πρέπει... Κατάλαβες ;...».

—« Τί σημαίνει «νὰ ζήσετε τὴ ζωή σας ;»...

—«Μά, ἁπλούστατα : Νὰ πατρευτῶ, νὰ κάνω κι' ἐγὼ παιδιά...».

—«Ὅπως ἡ Μάμμυ κι' ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ἔ ;... Καταλαβαίνω... τότε γιατὶ τὸν Μπουφαλό ;...».

—«...Εἶναι δυνατόν ;...».

—«Γιατί ;...».

—«...Αὐτό, φίλε μου, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ διευθύνῃ κανείς... Κι' ἐσύ, ὅταν κάποτε παντρευτῇς θὰ θελέσῃς νὰ διαλέξῃς κάποιον ποὺ ἀγαπᾷς...»

—«Ποτέ ! Ποτέ !... Ἐγὼ δὲν θ' ἀγαπήσω ποτὲ κανένα... Ὄχι ! Ὄχι ! Ποτέ !...».

Τὸ φλυτζάνι ἔτρεμε ἀνάμεσα στὰ δάκτυλά του... Ἡ Φρανσουὰζ τοῦ τὸ πῆρε ἀπὸ τὰ χέρια, κάθισε ἀπέναντί του καὶ σήκωσε διὰ τῆς βίας τὸ πρόσωπό του ποὺ δὲν ἔβλεπε πιὰ παρὰ τὰ κατσαρὰ μαλλιά, ἐνῷ τὸ ἄρωμα γυάλιζε ἀκόμα πάνω σὲ μερικὲς μπουκλες.

Ἡ Ἀρχηγὸς τρόμαξε σχεδὸν ἀπὸ τὴ σκληρότητά του, ἀπὸ τὶς ρυτίδες τῶν μεγάλων ποὺ ἀπλώθηκαν ξαφνικὰ στὸ παιδικό του πρόσωπο...

—«...Δὲν θ' ἀγαπήσῃς ποτὲ κανένα ; Γιατί ;...».

...Ὁ ἄνδρας τῶν ἕνδεκα ἐτῶν μίλησε ἐπὶ τέλους μὲ [illegible] Δύσκολο ν' ἀναγνωρίσῃ κανεὶς μιὰ κραυγὴ πόνου, μέσα σὲ ἕνα [illegible] ξεφωνητό).

—«...Γιατὶ κάθε φορὰ ποὺ ἀγάπησα κάποιον, [illegible]».

—...«Ἄκουσε, Ἀλέν...».

—«Δὲν θέλω πιὰ νὰ μὲ παρατᾶνε. [illegible] !!!».

Ἡ Ἀρχηγὸς κατάλαβε [illegible] κρυμμένα πράγματα :

—«...Ἐμένα ὅμως... ἐμένα μ' ἀγαπᾷς πολύ... Ἔτσι [illegible] Μ' ἀγαπᾷς πολύ, παρ' ὅλο [illegible] θὰ μ' ἐγκατα-

—«Γιατὶ ὄχι ; Ὁ Κλεμανσὼ πῶς ἔμεινε ;... Εἶμαι... εἶμαι εὐτυχισμένος» πρόσθεσε μὲ χαμηλὴ φωνή...

—«...Εὐτυχισμένος ἐδῶ ;... Μά, χτὲς ἐκτυπηθήκατε μέχρι αἵματος !».

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔκανε μιὰ χειρονομία σὰν νὰ ἤθελε νὰ πῇ :

«Τί σημασία ἔχει αὐτό ;», κι' ὕστερα πρόσθεσε :

—«...Χτὲς μ' ἔσωσε ὁ Μάρκ ! Ὁ Μὰρκ εἶναι φίλος μου μέχρι θανάτου... Δὲν θὰ μ' ἀφίσῃ ποτὲ αὐτός...».

Καὶ πάλι ἕνα σύννεφο, ἐσκίασε τὸ βλέμμα του...

—«...Εὐτυχισμένος... Ναί ! Εὐτυχισμένος !...» ἐπανέλαβε, ἐνῷ κουνοῦσε τὸ κεφάλι του...

—«...Ἤσουνα εὐτυχισμένος, καὶ ὅμως δὲν τὸ ἔλεγες...» εἶπεν ὁ Ἀρχηγὸς μὲ κάποια σκληρότητα.

—«...Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια !...».

—«...Ἄκου, Ἀλέν...Ἄκουσέ με πολὺ προσεκτικά... Θὰ σοῦ δώσω ἐγὼ μιὰ ἀλάθητη συνταγὴ γιὰ νὰ εὐτυχήσῃς εἰλικρινά... Φρόντισε λοιπὸν ν' ἀγαπᾷς ὅλο, μὰ ὅλο τὸν κόσμο...».

—«...Ἂς ἀρχίσουν τότε πρῶτα οἱ ἄλλοι ! ! !».

—«...Ἀλλά, ἂν καθένας τὸ λέει αὐτό, τότε ;...».

—«...Ἐκεῖνοι ποὺ ἀγαποῦν ὅλον τὸν κόσμο εἶναι σὰν νὰ μὴν ἀγαποῦν κανένα... εἶπε ὁ Ἀλὲν Ρομπέρε χωρὶς νὰ τὴν κυττάξῃ...

—«...Δὲν θἄθελες ἐσὺ νὰ σὲ προτιμοῦν ; Ἔ ;...».

—«...Καθένας μὲ τὴ σειρά του !» ἐφώναξε. «Οἱ ἄλλοι εἶχαν τοὺς γονεῖς τους... Τόσο τὸ χειρότερο γι' αὐτοὺς ἂν ἀπέτυχαν... Ἄ ! Ἀρχηγέ ! ἀρχηγέ...».

...Εἶχε σκεπάσει τὸ πρόσωπό του μέσα στὰ χέρια του... τὸ εἶχε ἔτσι φυλακίσει πίσω ἀπὸ τὸ κιγκλίδωμα τῶν δακτύλων του, ποὺ ἦταν ἀδύνατα, γκρίζα καὶ εἶχαν νύχια κομμένα ἄτακτα...

Ἡ Φρανσουὰζ νόμισεν ὅτι ἔκλαιγε... τὸ ἤθελε αὐτό, τὸ προτιμοῦσε, τὸ ἤλπιζε... Μόνον μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ξεπηδοῦσεν ἐπὶ τέλους ἡ πηγὴ τῶν αἰσθημάτων του μέσα ἀπὸ τὸν βράχο αὐτὸ τῆς σκληρότητός του...

Μά, καθὼς ἔκανε ν' ἀπομακρύνῃ τὰ χέρια του, φάνηκε τὸ πρόσωπό του κλειστό, παγωμένο, σκληρό, ἀπαιτητικό.

...Εἶχε τὸ ἴδιο ὕφος καὶ τὴν ἴδια ἐχθρικὴ ἔκφραση ποὺ εἶχε τὴν ἡμέρα ποὺ πρωτοῆρθε στὸ Τερνεραί. Ἡ Φρανσουὰζ στάθηκεν ἀπορημένη καὶ διστακτική... Ξαφνικὰ ὅμως εἶπε γρήγορα, προσποιουμένη ὅτι δὲν πρόσεξε τὴν ἀλλαγή :

—«Εἶμαι βέβαιη ὅτι λυπᾶσαι ποὺ δὲν πῆγες στὸν Ταρζάν... Ἔτσι δὲν εἶναι;... Μά, μὴ στεναχωριέσαι... Ἔχω ἐδῶ πολλὰ περιπετειώδη μυθιστορήματα... Θέλεις νὰ διαβάσουμε ἕνα μαζί;... Νά, παραδείγματος χάριν, τό : «Μικρὸς Πρίγκηψ»... Μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ ἔχεις διαβάσει...».

—«Δὲν ἔχει σημασία» ἀπάντησε τὸ παιδὶ ἀδιάφορα, «μποροῦμε νὰ διαβάσουμε μερικὲς σελίδες στὴν τύχη... Εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον...».

Ἡ Ἀρχηγὸς πῆρε ἀπ' τὴ Βιβλιοθήκη της τὸ λεπτὸ τόμο, ὅπου τὰ χονδρὰ δάκτυλα τοῦ Σελεστέν, ποὺ τὸ εἶχε δανειστῇ κάποτε, εἶχαν ἀφίσει ἐπάνω βρώμικα σημάδια, τὸ ἄνοιξε στὴν τύχη, καὶ διάβασε :

«—...Ἂν σ' ἀρέσῃ, ἐξημέρωσέ με, εἶπεν ἡ ἀλεποῦ... Ναί! ἂν θέλῃς ἕνα φίλο, » ἐξημέρωσέ με...».

«—Τὶ πρέπει νὰ κάνω;» ρώτησεν ὁ μικρὸς πρίγκιψ...

«—Πρέπει νὰ εἶσαι πολὺ ὑπομονετικὸς» ἀπάντησεν ἡ ἀλεποῦ «θὰ καθήσῃς » στὴν ἀρχὴ λιγάκι μακρυὰ ἀπὸ μένα, ὅπως τώρα στὸ χορτάρι... Θὰ σὲ παρατηρῶ » μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ, καὶ δὲν θὰ λὲς τίποτε... Ἀλλὰ κάθε μέρα θὰ μπορῇς νὰ » κάθεσαι πιὸ κοντά...».

Τὴν ἄλλη μέρα ξανάρθε ὁ μικρὸς Πρίγκιψ...

«—Θἄξιζε καλύτερα νἄρχεσαι πάντα τὴν ἴδια ὥρα» εἶπεν ἡ ἀλεποῦ «Ἂν ἔρ-» χεσαι, παραδείγματος χάριν, στὶς τέσσερις ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, ἀπὸ τὶς τρεῖς θὰ » ἀρχίσω νὰ εἶμαι εὐτυχισμένη...»...

—Τὸ παιδὶ σηκώθηκε γιὰ νἄρθῃ νὰ καθίσῃ κοντὰ στὴ νέα κοπέλλα... Ἐν τούτοις δὲν διάβαζε συγχρόνως μὲ ἐκείνην... τὰ μάτια του παρατηροῦσαν κατ' εὐθεῖαν πολὺ μακρυά, πέρα ἀπὸ τὰ τζάμια τοῦ παραθύρου...

Ἂν τοὺς ἔβλεπε κανεὶς ἀπὸ ψηλά, μὲ τὰ κεφάλια τους δίπλα-δίπλα, θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ὅτι βλέπει ἕνα χωράφι στάρι στὴν ἄκρη ἑνὸς ἄγριου δάσους...

Μερικὲς στιγμὲς ἄκουγαν νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἀπέραντη νύχτα οἱ κραυγὲς τοῦ Ταρζὰν καὶ τὸ ὑπόκωφο βουητὸ τοῦ μηχανήματος προβολῆς... Ἡ Φρανσουὰζ συνέχιζε τὸ διάβασμά της μὲ φωνὴ ὁλοένα καὶ πιὸ ἀσθενικὴ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή... Ἐσκέφτονταν ἀδιάκοπα τὸ μικρὸ αὐτὸ παιδὶ ποὺ ἦταν καθισμένο κοντά της, αὐτὸν τὸν μικρὸ πρίγκηπα ποὺ ἦταν ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ ὅλους, καὶ ποὺ ἦταν ἀναγκασμένη ἀπόψε νὰ τὸν ἀπογοητεύσῃ κι' αὐτή!!!

«—Καὶ ὅταν ἐπλησίασεν ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως :

«—Ἆχ!» εἶπεν ἡ ἀλεποῦ «θὰ κλαίω!..».

«—Αὐτὸ εἶναι λάθος σου» εἶπεν ὁ μικρὸς Πρίγκιψ «δὲν εὐχήθηκα τὸ κακό » σου... Μονάχη σου θέλησες νὰ σ' ἐξημερώσω...»

«—Μά, βέβαια» εἶπεν ἡ ἀλεποῦ.

«—Ἀλλά, θὰ κλάψῃς» ξαναεῖπεν ὁ μικρὸς Πρίγκιψ...

«—Μά, βέβαια!» ἀπάντησεν ἡ ἀλεποῦ»...

—«Μὰ βέβαια!» ἐπανέλαβε πολὺ σιγὰ καὶ ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ... Ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ τὸν ἐκύτταξε σιωπηλά. Διέκρινε ἀκόμα στὰ μαλλιά του τὰ ὑπολείμματα τοῦ ἀρώματος... Ἡ μυρουδιὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ ἁπλώνεται γύρω...

Ἦταν βέβαιη ὅτι κάποτε, μιὰ μέρα μελλοντική, θὰ ξαναθυμότανε αὐτὸ τὸ πρόστυχο ἄρωμα μὲ συγκίνηση, καὶ ὅτι θὰ ἔνοιωθε τότε τὴν ἀνάγκη νὰ κλάψῃ, φέρνοντας στὴ θύμησή της ἐτοῦτο τὸ παιδί, τὸν δυστυχισμένο «μικρὸ πρίγκιπα» τοῦ Τερνεραί...

«—Οἱ ἄνθρωποι ἐξέχασαν αὐτὴν τὴν ἀλήθεια» εἶπεν ἡ ἀλεποῦ. «Ἀλλὰ ἐσὺ δὲν » πρέπει νὰ τὴν ξεχάσῃς... Γίνεσαι ὑπεύθυνος παντοτεινὰ γιὰ ὅ,τι ἐξημέρωσες!!!».

—«Μά, βέβαια...» μουρμούρισε γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὁ Ἀλλὲν Ρομπέρ, ἀναστενάζοντας πονεμένα...

.....

...Τώρα, ὁ Ὀλάφ, δὲν ἔβλεπεν οὔτε τοὺς τοίχους, οὔτε τὸ ταβάνι, οὔτε τοὺς γείτονές του...

Ἡ φαντασία του τὸν εἶχε μεταφέρει σ' ἕνα ἄλλο κόσμο... Νόμιζε πὼς ἦταν καθισμένος πάνω σ'ἕνα θρόνο ἀπὸ μπαομπάμπ (δέντρο τῆς Ἀφρικῆς)... Ἕνα τοτέμ! ἕνα κρανίο ἱπποποτάμου!!! Ὁλόκληρος ὁ κόσμος του εἶχε διαστάσεις δύο μέτρα ἐπὶ τρία, ἢ μᾶλλον ἡ ὀθόνη εἶχε μεγαλώσει στὶς διαστάσεις ἑνὸς ἀπέραντου κόσμου...

Ὁ Ὀλὰφ εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι ὅλοι οἱ ὠκεανοὶ τῆς γῆς εἶχαν σχηματίσει μιὰ ἀτέλειωτη θάλασσα κι' ὅλα τὰ δάση τῆς γῆς εἶχαν φτειάξει μιὰν ἀπέραντη ζούγκλα, γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὸ φοβερὸ βασίλειο τοῦ Ταρζάν... Βασίλειο μαγικό, ὅπου κυριαρχοῦσεν ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἀνταπόδοσις κι' ὅπου κανεὶς δὲν ἦταν ἀδύνατος, ἰσχνός, ταπεινωμένος, γιατὶ ἀγρυπνοῦσεν ὁ Ταρζάν!!! Ἀρκεῖ μιὰ ἐπίκληση γιὰ νὰ φτάσῃ μαζὶ μὲ τοὺς ἐλέφαντές του, τὰ λιοντάρια του, τοὺς πιθήκους του... Συνοδεύεται ἀπὸ ὁλόκληρη τὴ σοφία, τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ κόσμου... «Ταρζάν, ὁ Δίκαιος!...». «Ταρζάν, ὁ δυνατὸς πατέρας τῶν ὀρφανῶν!...». Ταρζάν, ὁ στοργικὸς ἀδελφὸς τῶν καταπιεζομένων!!!...».

(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

(27/28 - 5 - 59)

«Περὶ συστάσεως Κέντρων Μετεκπαιδεύσεως Ἀστυνομικῶν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Κ. Ν. 2458)53 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων», ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20.1.1958 (Α' 11) Β.Δ., β) τοῦ Α.Ν. 1671)51 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. 3076)54, γ) τῆς ὑπ' ἀριθ. 92 128)16.12.1954 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν», δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 250 (Τ. Β') Φ.Ε.Κ. δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 387)1958 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

1. Συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ ταῖς Σχολαῖς Ἀστυφυλάκων, Ἀρχιφυλάκων καὶ Ὑπαστυνόμων Β', Κέντρα Μετεκπαιδεύσεως Ἀστυνομικῶν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως.

Διὰ τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας δύνανται νὰ λειτουργήσουν τοπικὰ Κέντρα Μετεκπαιδεύσεως.

2. Ἡ μετεκπαίδευσις τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὰ Κέντρα γίνεται τμηματικῶς κατὰ βαθμοὺς καὶ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος. Οἱ ἐκ τῶν προσκαλουμένων τυχὸν κωλυόμενοι, λόγῳ ἀσθενείας, ἀδείας κλπ., καλοῦνται πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τό, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ κωλύματος, λειτουργοῦν τμῆμα.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων εἰς ἕκαστον Κέντρον Μετεκπαιδεύσεως ἀστυφυλάκων, ἀρχιφυλάκων καὶ ἀξιωματικῶν καὶ ἡμερομηνία ἐνάρξεως, λειτουργίας αὐτῶν, καθορίζονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

4. Ἡ μετεκπαίδευσις δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἀνὰ τριετίαν.

Ἄρθρον 2

1. Τῶν Κέντρων Μετεκπαιδεύσεως προΐσταται ὁ ἑκάστοτε Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ λοιποῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

2. Τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, διορίζεται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τῶν Σχολῶν Ἀστυφυλάκων, Ἀρχιφυλάκων καὶ Ὑπαστυνόμων, οἱ δὲ διδάσκοντες καθηγηταὶ δικαιοῦνται τῆς ἑκάστοτε διὰ τὰς Σχολὰς καθοριζομένης ἀμοιβῆς.

3. Οἱ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως παραδίδωσιν εἰς τὴν Διοίκησιν ἐγκαίρως τὴν ὕλην τοῦ διδασκομένου ὑπ' αὐτῶν μαθήματος ἢ διαλέξεως, ἵνα πολυγραφῆται καὶ διανέμηται εἰς τοὺς μετεκπαιδευομένους πρὸς μελέτην.

4. Ἡ διδασκαλία δέον νὰ εἶναι θεωρητικὴ καὶ φροντιστηριακὴ ἢ πρακτική, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται οἱ καθηγηταὶ νὰ μορφώνωσι γνώμην περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἑκάστου τῶν μετεκπαιδευομένων. Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ καθηγητὴς ἑκάστου μαθήματος ὁρίζει ἀριθμὸν θεμάτων οὐχὶ πλέον τῶν 10 ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστος μετεκπαιδευόμενος κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν διαπραγματεύεται ἐν ἐπὶ 2ωρον γραπτῶς μὲ πλήρη ἐλευθερίαν ἀναπτύξεως τούτου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραπτοῦ θέματος καὶ τῆς προφορικῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μετεκπαιδεύσεως ἐξετάσεως, χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἡ ἐπίδοσις ἑκάστου ὡς ἀρίστη μὲ βαθμὸν 10, ἢ πολὺ καλὴ μὲ βαθμὸν 8 ἢ καλὴ μὲ βαθμὸν 6 ἢ μετρία μὲ βαθμὸν 4. Ὁ τελικὸς χαρακτηρισμὸς γίνεται διὰ τῆς ἐξαγωγῆς μέσου ὅρου ὅλων τῶν μαθημάτων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς.

Καὶ ὅταν ὁ μέσος ὅρος εἶναι 4 μέχρις 6 ἡ ἐπίδοσις εἶναι μετρία, ὅταν εἶναι ἄνω τοῦ 6 μέχρις 8 ἡ ἐπίδοσις εἶναι καλή, ὅταν εἶναι ἄνω τοῦ 8 μέχρις 9 ἡ ἐπίδοσις εἶναι πολὺ καλὴ καὶ ὅταν εἶναι ἄνω τοῦ 9 μέχρι 10 ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἀρίστη.

Ἄρθρον 3

1. Ἡ διάρκεια τῆς μετεκπαιδεύσεως ὁρίζεται διὰ τοὺς ἀστυφύλακας εἰς 4 ἑβδομάδας, διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας εἰς 6 ἑβδομάδας καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς 8 ἑβδομάδας, αἱ δὲ ὧραι διδασκαλίας, φροντιστηριακῆς ἢ πρακτικῆς ἀσκήσεως, δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὰς 3 ἡμερησίως. Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ὥρας οἱ μετεκπαιδευόμενοι θὰ ἐργάζωνται εἰς τὰς μονάδας των, μέχρι συμπληρώσεως τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας.

2. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ αἱ ὧραι διδασκαλίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Διὰ τοὺς ἀστυφύλακας σύνολον ὡρῶν 72 ἤτοι:

Ἐπαγγελματικὴ καὶ Κοινωνικὴ ἀγωγὴ ὧραι 17.

Κομμουνισμὸς καὶ ἡ καταπολέμησις αὐτοῦ ὧραι 17.

Ἀστυνομία καὶ Τουρισμὸς ὧραι 8.

Πρόληψις καὶ καταστολὴ τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος ὧραι 8.

Περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν καὶ περὶ νεωτέρων τεχνικῶν μέσων ἐπιβλέψεως καὶ προλήψεως δυστυχημάτων ὥραι 8.

'Ιστορία τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ὥραι 8.

Καλλιέργεια σχέσεων 'Αστυνομίας μετὰ τοῦ κοινοῦ ὥραι 6.

β) Διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας σύνολον ὡρῶν 108 ἤτοι :

'Επαγγελματικὴ καὶ Κοινωνικὴ ἀγωγὴ ὥραι 24.

Κομμουνισμὸς καὶ καταπολέμησις αὐτοῦ ὥραι 24.

Νομοθεσία περὶ κατασκοπίας ὥραι 6.

'Αστυνομία καὶ Τουρισμὸς ὥραι 12.

Πρόληψις καὶ καταστολὴ τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος ὥραι 12.

Περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν καὶ νεωτέρων τεχνικῶν μέσων ἐπιβλέψεως καὶ προλήψεως δυστυχημάτων ὥραι 12.

'Ιστορία τῆς 'Αστυνομίας πόλεων ὥραι 12.

Καλλιέργεια σχέσεων 'Αστυνομίας καὶ Κοινοῦ ὥραι 6.

γ) Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς σύνολον ὡρῶν 144 ἤτοι :

'Επαγγελματικὴ καὶ Κοινωνικὴ ἀγωγὴ ὥραι 24.

Κομμουνισμὸς καὶ καταπολέμησις αὐτοῦ ὥραι 24.

Περὶ ψυχολογικοῦ πολέμου (προπαγάνδα, ἀντιπροπαγάνδα κλπ.) ὥραι 8.

Περὶ κατασκοπίας καὶ ἀντικατασκοπίας ὥραι 24.

'Επιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ δίωξις τοῦ ἐγκλήματος ὥραι 12.

'Αστυνομία καὶ Τουρισμὸς ὥραι 12.

Περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν καὶ περὶ νεωτέρων μέσων ἐπιβλέψεως καὶ προλήψεως δυστυχημάτων. Στατιστικὴ Τροχαίας ὥραι 14.

'Ιστορία 'Αστυνομικοῦ Θεσμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ὥραι 10.

Καλλιέργεια σχέσεων 'Αστυνομίας καὶ Κοινοῦ ὥραι 8.

Κοινωνικὴ Ψυχολογία ὥραι 8.

3. Δι' ὡρισμένα ἐκ τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων δύναται νὰ χρησιμοποιῶνται πλείονες τοῦ ἑνὸς Καθηγηταὶ πρὸς διδασκαλίαν θεμάτων ἀποκλειστικῆς εἰδικότητος.

"Αρθρον 4

1. Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς 'Αστυνομικὰς Διευθύνσεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας, ἡ μετεκπαίδευσις τῶν μὲν ἀστυφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων θὰ γίνηται μερίμνῃ τῶν οἰκείων 'Αστυνομικῶν Διευθύνσεων εἰς τοπικὰ κέντρα λειτουργοῦντα ἐν τῷ Καταστήματι τῶν 'Αστυνομικῶν Διευθύνσεων, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν θὰ γίνηται εἰς τὸ Κέντρον 'Αθηνῶν τμηματικῶς, ἀποσπωμένων τούτων κατὰ τὸν χρόνον τῆς μετεκπαιδεύσεώς των εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν 'Αθηνῶν.

2. Αἱ ὧραι διδασκαλίας καὶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα θὰ εἶναι τὰ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον καθοριζόμενα, οἱ δὲ διδάσκοντες καθηγηταὶ θὰ διορίζωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ τῶν Κέντρων Μετεκπαιδεύσεως καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας.

"Αρθρον 5

Παρὰ τῷ Κέντρῳ Μετεκπαιδεύσεως 'Αξιωματικῶν, λειτουργεῖ ἴδιον τμῆμα ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν, παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας. 'Η φοίτησις εἰς τὸ τμῆμα ξένων γλωσσῶν γίνεται κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων μεταξὺ τῶν ἐπιθυμούντων καὶ ἐχόντων σχετικὰς γνώσεις τῆς ξένης γλώσσης ἀξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' τάξεως, μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως.

"Εκαστον τμῆμα ξένων γλωσσῶν δέον νὰ συγκροτῆται ἐξ ἀξιωματικῶν ἐχόντων κατὰ τὸ δυνατόν, τὸν αὐτὸν βαθμὸν γνώσεως τῆς ξένης γλώσσης.

'Η διάρκεια τῆς φοιτήσεως εἰς τὸ τμῆμα ξένων γλωσσῶν, ὁρίζεται εἰς ἓξ (6) τοὐλάχιστον μῆνας.

Οἱ ἐκπαιδευόμενοι, ὑποβάλλονται καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς προφορικὰς καὶ γραπτὰς ἐξετάσεις, εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἐκπαιεύσεως εἰς γενικὰς ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης ἐξετάσεις.

'Ο μέσος ὅρος τῶν μηνιαίων βαθμῶν, προστίθεται εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἐξιτηρίων ἐξετάσεων τὸ δὲ ἄθροισμα διαιρεῖται διὰ δύο. Τὸ προκῦπτον πηλίκον παριστᾷ τὸν τελικὸν βαθμὸν ἐπιδόσεως ὅστις καταχωρεῖται εἰς τὸ ἀτομικὸν βιβλιάριον τοῦ ἀξιωματικοῦ. Δι' ἑκάστην ἐξέτασιν ἀπονέμεται βαθμὸς ἀπὸ 0—20.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 28 'Απριλίου 1949

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

'Ο ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υφυπουργὸς

Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ

(ὑπ' ἀριθ. 66 ἀπὸ 26-5-59)

«Περὶ καθαριότητος ἑστιατορίων, γαλακτοπωλείων, ζαχαροπλαστείων, καφενείων καὶ πάσης φύσεως καταστημάτων τροφίμων».

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν, τῆς καταπληκτικῆς προόδου εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, ἀποτελεῖ συνείδησιν καὶ ἀξίωσιν τῆς κοινωνίας, ἀσκήσεως ὑπὸ τῆς Πολιτείας πλήρους ἐποπτείας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος τῶν πάσης φύσεως καταστημάτων ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν διατροφῆς καὶ ἀναψυχῆς τῶν πολιτῶν.

Δὲν εἶναι ἀνεκτὸν πλέον νὰ λειτουργοῦν, ὁπουδήποτε, εἴτε εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, εἴτε εἰς τὰς μικρὰς τοιαύτας ἢ τὰ χωρία, καταστήματα τροφίμων, ἑστιατόρια, ξαχαροπλαστεῖα, καφενεῖα κ.λ.π. τὰ ὁποῖα δὲν πληροῦν τοὺς στοιχειώδεις ὅρους, ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος.

Ἀλλαὶ ποῖοι εἶναι οἱ ὅροι αὐτοί;

Ὑπάρχουν βεβαίως διατάξεις καθορίζουσαι συγκεκριμένως εἰς πλείστας περιπτώσεις τὰς καθ' ἕκαστον προϋποθέσεις ὑφ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τῶν καταστημάτων αὐτῶν (π.χ. ὕπαρξις ψυγείων, ἀποχωρητηρίων, ἐγκαταστάσεων ὕδατος κ.λ.π. κ.λ.π.)

Ἐπίσης νομοθετικῶς ἔχει ληφθῆ πρόνοια καὶ ἔχουν ταχθῆ ὡρισμένα κρατικὰ ὄργανα (ἀστυΐατροι, ὑγειον. ἐπιθεωρηταὶ κ.λ.π.) διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιβαλλομένων, νὰ λαμβάνωνται, μέτρων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος.

Οὐχ ἧττον, οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς πλεῖστα ἐκ τῶν ἀνωτέρω κέντρων ἢ καταστημάτων, ἡ κατάστασις εἶναι πλέον ἢ δυσάρεστος, ἥτις ὄχι μόνον ἐγκυμονεῖ κινδύνους διὰ τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ ἀναστρέφει πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν καλλιεργουμένην διὰ παντὸς μέσου προβολὴν τῆς χώρας ἡμῶν, ὡς τουριστικῆς τοιαύτης.

Ἀποτελεῖ ὡς ἐκ τούτου κατεπείγουσαν καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀνάπτυξις ἐνδιαφέροντος καὶ πίστεως ἐπὶ τὴν ὑγιεινὴν καὶ καθαριότητα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐκμισθωτὰς τῶν καταστημάτων καὶ τῶν πάσης φύσεως κέντρων ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ, συνειδήσεως καὶ εὐθύνης εἰς πάντα τὰ ἐντεταλμένα ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὄργανα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων καὶ στοιχειωδῶν ὅρων πολιτισμοῦ, ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος οἱουδήποτε κέντρου ἀναψυχῆς ἢ διαίτης τῶν πολιτῶν.

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι διὰ τῆς παρούσης μας, ἀξιοῦμεν πολυτελεῖς καὶ πολυδαπάνους ἐγκαταστάσεις ἐξαιρετικῶν μέσων λειτουργίας τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων καταστημάτων ἢ κέντρων.

Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἀξίωσιν μόνον διὰ τὰ κέντρα πολυτελείας, διὰ τὰ κέντρα δηλαδή, ἅτινα διεκδικοῦν τὸν καθορισμὸν ἰδίων ηὐξημένων τιμολογίων.

Ἡ σκέψις μας στρέφεται ἰδιαιτέρως πρὸς τὸ πλῆθος τῶν καταστημάτων καὶ κέντρων μέσης καὶ λαϊκῆς κατηγορίας. Εἰς τὰ κέντρα αὐτὰ συχνάζει ἡ πλειονότης τῶν πολιτῶν, εἴτε λέγονται ἑστιατόρια, εἴτε μπάρ, εἴτε λαϊκαὶ ταβέρναι, εἴτε οἰνοπαντοπωλεῖα, εἴτε καφενεῖα, εἴτε ζαχαροπλαστεῖα κ.λ.π.

Ἐκεῖ λοιπὸν ζητοῦμεν ἐφαρμογὴν ὅρων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, οὐσιαστικῶς καὶ οὐχὶ ἐπιφανειακῶς.

Δὲν ἀρκεῖ ἓν ἑστιατόριον ἢ ζαχαροπλαστεῖον νὰ ἐπιδεικνύῃ εἰς τὸ κοινὸν ἀποστράπτουσαν προθήκην μὲ προκλητικὴν ἔκθεσιν τῶν προσφερομένων εἰδῶν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἐφοδιασθῇ μὲ σύγχρονα μέσα συντηρήσεως (ἠλεκτρικὰ ψυγεῖα, ἠλεκτρικὴν κουζίναν κ.λ.π.) τὰ ὁποῖα ἐνίοτε τοποθετοῦνται εἰς περίβλεπτον θέσιν ἵνα προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τῶν πελατῶν.

Ἐπιβάλλεται ὅπως οἱ ὅροι ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος καλύπτουν καὶ τοὺς δευτερεύοντας χώρους τοῦ καταστήματος ἐκείνους ἀκριβῶς οἵτινες δὲν προβάλλονται διαρκῶς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ, ἐνῶ ἀποτελοῦν οὐσιαστικοὺς συντελεστὰς τῆς βαθμολογίας τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Καὶ οἱ χῶροι οὗτοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Αἱ ἀποθῆκαι καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν προαύλια τῶν κέντρων, ὅπου τὰ ἐναπαθηκευμένα εἴδη δέον νὰ εἶναι διευθετημένα κατὰ τρόπον μὴ παρέχοντα τὴν ἐντύπωσιν χώρου ἀπορρίψεως ἀχρήστων. Ἡ καλὴ διευθέτησις τούτων, ἡ καθαριότης τοῦ δαπέδου, ἡ χρῆσις τῆς ἀσβέστου, τοῦ προχειροτάτου τούτου μέσου καθαριότητος, ἡ ὕπαρξις ἐρμητικῶς κλειομένων δοχείων ἀπορριμμάτων, ἡ κανονικὴ ἀποχέτευσις τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων κ.λ.π., ἀποτελοῦν στοιχεῖα κρίσεως, καὶ

2. Ἡ ὕπαρξις ἀφοδευτηρίων, ἡ τήρησις καθαριότητος εἰς αὐτὰ καὶ ἡ συνεχὴς χρῆσις ἀπολυμαντικῶν, εἰς τρόπον ὥστε ὄχι μόνον ἐνοχλητικὰ ζωΰφια νὰ μὴ ὑπάρχουν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὀσμὴ δυσάρεστος νὰ μὴ διαχέεται εἰς τοὺς βοηθητικοὺς χώρους τῶν κέντρων, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὰς κυρίας αἰθούσας αὐτῶν.

Παράλληλος βεβαίως πρὸς αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαφόρων κέντρων. Ἐκτὸς τῆς συμπεριφορᾶς, ἥτις πρέπει νὰ εἶναι ἄψογος καὶ εὐγενικὴ ὑποχρεώνουσα τὸν πελάτην, ἀποτελεῖ ἀξίωσιν τοῦ κοινοῦ καὶ ἡ καθαριότης τῆς ἐνδυμασίας αὐτῶν.

Δὲν ἀνέχεται πλέον ἡ κοινὴ συνείδησις ὑπάλληλον μὲ ἀκάθαρτα ροῦχα ἀποπνέοντα δυσαρέστους ὀσμὰς καὶ προκαλοῦντα ἀηδίαν. Τὸν θέλει καθαρὸν ἔστω καὶ ἐὰν δὲν φέρει ὁλόλευκον μπλούζαν, ἀλλὰ ἁπλῶς ἓν ὑποκάμισον ἢ μίαν ποδιάν.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω δύνανται εὐκόλως νὰ τὰ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ τὰ διαπιστώσουν οἱ βαθμοφόροι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων διατάξεων πρὸς προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας.

Δὲν ἀπαιτοῦνται ἰδιαίτεραι ἱκανότητες, οὔτε ἰατρικαὶ γνώσεις, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ βαθμοφόρος τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς Χωροφυλακῆς τὴν ἀνωτέρω κατάστασιν καὶ νὰ ἐπέμβῃ πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Οἱ ἀστύϊατροι καὶ αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται βεβαίως διὰ τῶν ὀργάνων των, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀστυνομικῶν τοιούτων, νὰ ἐνεργοῦν τὰς ἐπιβαλλομένας ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιθεωρήσεις.

Ἐπιβάλλεται ὅπως καὶ μόνοι οἱ Διοικηταὶ τῶν Ἀστυνομ. Τμημάτων, Ὑπ/σεων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν, ἐπιβλέπουν συνεχῶς καὶ ἐνεργοῦν διὰ τὴν συμμόρφωσιν τῶν καταστηματαρχῶν πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὴν κοινωνικὴν πλέον ἀπαίτησιν, πρὸς ἐφαρμογὴν ὅρων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐντελλόμεθα τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἕκαστος Σταθμός, Ἀστυνομικὸν Τμῆμα καὶ Ὑποδ/σις Χωροφυλακῆς θὰ ἐφοδιασθῇ δι' εἰδικῶν ἐντύπων ἐπιθεωρήσεως καταστημάτων πωλήσεως καὶ κέντρων καταναλώσεως, τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν ἀναψυχῆς, ὡς τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα:

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ἢ ΣΤΑΘΜΟΣ .....
Ἀριθ. .....

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐν ..... τῇ ..... μηνὸς ..... ἔτους 19.... ἡμέραν ..... καὶ ὥραν ..... ὁ ὑπογεγραμμένος ..... ἐνήργησα ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐν ..... καταστήματος (.....) τοῦ..... παρισταμένου τοῦ ἰδίου (ἢ τοῦ .....).

Κατὰ ταύτην διεπίστωσα ὅτι .....
.....
.....

Εἰς τὸν ἀνωτέρω συνέστησα ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος οὐχὶ πέραν τῶν ..... συμμόρφωσίν του πρὸς τὰς ὑποδείξεις μου.

Οὗτος ἐδικαιολογήθη ὅτι .....
.....
καὶ ὑπεσχέθη συμμόρφωσιν.

Ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐπιθεώρησιν (ὑπογραφὴ) Ὁ παραλαβὼν (ὑπογραφὴ)

Τὰ ἔντυπα ταῦτα θέλουν ἐκτυπωθῇ μερίμνῃ τῶν Ἀστυνομικῶν Δ/νσεων καὶ Δ/σεων Χωρ/κῆς εἰς δύο χρωματισμοὺς καὶ θέλουν συρραφῇ ἀνὰ 200, ἤτοι ἑνὸς φύλλου λευκοῦ καὶ ἑτέρου φύλλου ἐγχρώμου. Ταῦτα θὰ ἀριθμηθοῦν δι' ἀριθμητῆρος ἀνὰ δύο, καθόσον τὸ ἓν θὰ ἀποτελῇ στέλεχος καὶ τὸ ἕτερον θὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν καταστηματάρχην.

β) Οἱ προϊστάμενοι τῶν Ἀστυνομικῶν τούτων Ὑπηρεσιῶν αὐτοπροσώπως καὶ διὰ βαθμοφόρων αὐτῶν, θὰ ἐνεργῶσι περιοδικὰς συχνὰς ἐπιθεωρήσεις. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν διαπιστωθῇ παράλειψις ἀφορῶσα τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, θὰ συντάσσωσι τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐπιθεωρήσεως μετὰ λεπτομεροῦς ἀναγραφῆς τῶν παρατηρήσεων καὶ ὑποδείξεων ὡς καὶ μνείας ὅτι ἐγένετο σύστασις συμμορφώσεως πρὸς τὰς ὑποδείξεις.

Ἐν προκειμένῳ ἔστω ὑπ' ὄψιν ὅτι, αἱ συστάσεις καὶ ὑποδείξεις θὰ γίνωνται κατὰ τρόπον συζητητικὸν καὶ πείθοντα τοὺς καταστηματάρχας ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συμμόρφωσις πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας μας, τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων.

γ) Ἐὰν δι' ὡρισμένους καταστηματάρχας παρατηρηθῇ, ὅτι ἐπιδεικνύουν ἀδιαφορίαν ἢ καὶ ἀναίδειαν ἔναντι τῶν συστάσεων τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, θὰ λαμβάνηται ἄμεσος μέριμνα διαπιστώσεως τῶν παραβάσεων καὶ ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, μηνυομένων τῶν ὑπαιτίων πρὸς ἐπιβολήν, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, αὐστηρῶν κυρώσεων, δεδομένου ὅτι, θὰ ἀποδεικνύεται διὰ τῶν ἐγγράφων συστάσεων ἡ κακὴ πίστις καὶ ἡ ἀδιαφορία τούτων διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ καθαριότητα.

δ) Καθ' ἕκαστον μῆνα οἱ προϊστάμενοι τῶν Σταθμῶν καὶ Ἀστυν. Τμημάτων θὰ ὑποβάλουν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των ἀριθμητικὴν κατάστασιν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιθεωρηθέντων καταστημάτων κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα:

.... ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΜΗΝΟΣ 19..

Ἐνδείξεις ἐπιθεωρήσεων καταστημάτων	Ἡμερομηνίαι											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	31
1) Εὑρέθησαν καθαρὰ												
2) Εὑρέθησαν ἀκάθαρτα καὶ ἐγένοντο συστάσεις												
3) Εὑρέθησαν ἀκάθαρτα καὶ ὑπεβλήθη μήνυσις												
Σύνολον												

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ἢ ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ

ε) Οἱ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενοι, ἤτοι Διευθυνταὶ Ἀστυν. Ὑποδιευθύνσεων (Ἀστυν. Πόλεων) ἢ Διοικηταὶ Διοικήσεων Χωρ)κῆς, λαμβάνοντες τὰς καταστάσεις αὐτὰς θὰ παρακολουθοῦν καὶ θὰ ἐνεργοῦν αἰφνιδιαστικὰς ἐπιθεωρήσεις, ἵνα διαπιστώνουν τὴν κατάστασιν, καθιστάμενοι καὶ αὐτοὶ ὑπεύθυνοι, εἰς δεύτερον βαθμόν, τῆς τυχὸν παρατηρηθησομένης ἀμελείας τῶν κατωτέρων αὐτῶν, δι' οὓς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ζητηθῶσιν εὐθῦναι καὶ θὰ ἐπιβάλλωνται αὐστηραὶ κυρώσεις.

Τὴν ὅλην δὲ ἐπίβλεψιν θὰ ἔχουν οἱ ἁρμόδιοι Ἀστυνομικοὶ Δ/νταὶ Πόλεων, Διοικηταὶ Ἀνωτέρων Δ/νσεων Χωρ/κῆς καὶ οἱ κ.κ. Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Β. Χωρ/κῆς.

Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην θέλω παρακολουθήσει προσωπικῶς καὶ θέλω ἐνεργήσει ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις εἰς κέντρα τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου. Μετὰ μῆνα δὲ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς της θὰ ἀξιώσω παρὰ τῶν κ.κ. Ἀρχηγῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Β. Χωροφυλακῆς τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων κατὰ παντὸς ἀμελοῦντος τὰ καθήκοντά του, ἐν προκειμένῳ Ἀξιωματικοῦ.

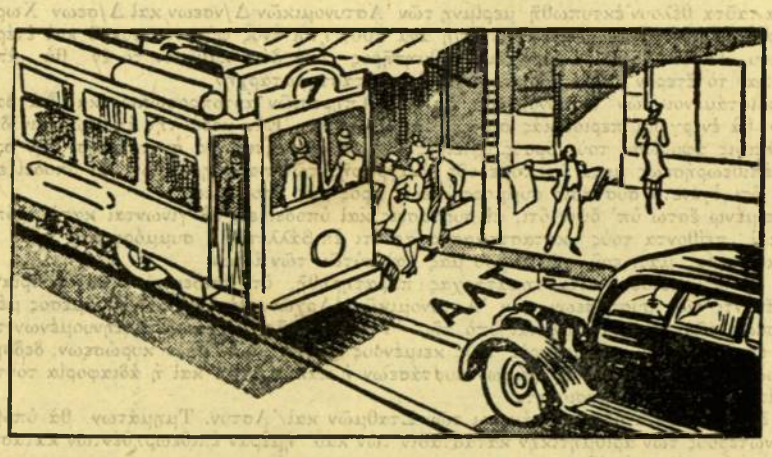
Ἀναφέρατε λῆψιν καὶ ἄμεσον ἐφαρμογήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1959

Ὁ Ὑπουργὸς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὑπαχρέωσις τῶν ὁδηγῶν εἶναι νὰ διευκολύνουν πάντοτε τὴν διάβασι τῶν πεζῶν καὶ πρὸ παντὸς τῶν γερόντων, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἀναπήρων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀστυφύλαξ Ποδάρας Ἀριστόβουλος.

—Ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των οἱ ἀστυφύλακες: Δρίτσας Ἐμμανουήλ, ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, καὶ Βούρτσης Διονύσιος, διὰ λόγους ὑγείας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἡμερησίας Διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, Ὑποστρατήγου κ. Ἀλεξάνδρου Νάτσινα, ἀπενεμήθη εὔφημος μνεία εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ἀθανάσιον Καρανίκαν, διότι, ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὑποθέσεως ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας.

—Ἀμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: Ὑπαστυνόμον Α' κ. Θεόδωρον Κόλλιαν, καὶ ἀστυφύλακας Εὐθ. Τζιλαλαλῆν, Χαρ. Πριόβολον, Ἀναστ. Ζαλαχώρην καὶ Κων. Μᾶκον, διότι ὁ πρῶτος παρέσχεν εἰς τὴν Ὑποδ)νσιν Γεν. Ἀσφαλείας σημαντικὴν πληροφορίαν ἥτις ὡδήγησεν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν, ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν 20μελοῦς σπείρας κλεπτῶν.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν 24-5-59, ἔλαβον χώραν οἱ Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες 1959, ὧν τ' ἀποτελέσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Γενικὴ βαθμολογία.

1η. Ὁμὰς Ἀστυνομίας Πόλεων, πολυνίκης καὶ πρωταθλήτρια Ἑλλάδος 1959 βαθμοὶ 153, 2α. Ὁμὰς Σχολῆς Εὐελπίδων βαθμοὶ 123, 3η. Ὁμὰς Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου βαθμοὶ 92, 4η. Ὁμὰς Στρατοῦ βαθμοὶ 81, 5η. Ὁμὰς Χωροφυλακῆς βαθμοὶ 48, 6η. Ὁμὰς Ὀλυμπιακοῦ Σ. Φ. Πειραιῶς βαθμοὶ 27, 7η. Ὁμὰς Ἑνώσεως Φιλάθλων Ἐθνικῆς Τραπέζης βαθμοὶ 24, 8η. Ὁμὰς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρείας βαθμοὶ 16, 9η. Ὁμὰς Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου βαθμοὶ 8, 10η. Ὁμὰς Σκοπευτικοῦ Συλλόγου Βόλου βαθμοὶ 4.

Ὁμαδικαὶ νίκαι.

Ἡ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπέτυχεν τὰς ἑξῆς νίκας:

1) Α' ὁμαδικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα ὀλυμπιακοῦ πιστολίου 0,22 ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μέτρων. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς ἔλαβε μέρος εἰς τοιοῦτον ἀγώνισμα, διότι μόλις πέρυσι ἀπέκτησεν ὀλυμπιακὰ πιστόλια διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν 50 μέτρων.

Οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ὁμάδα σκοπευταὶ ἐπέτυχον τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις: Ἀστυνόμος Β' Κρύος Βασίλειος ἐπιτυχίαι 491 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Γκίνης Σπυρίδων ἐπιτυχίαι 493 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Σεργεντάνης Ἰωσὴφ ἐπιτυχίαι 471 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Κουτσολιάκος Παναγιώτης ἐπιτυχίαι 468 ἐπὶ 600.

2) Α' ὁμαδικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα ταχείας βολῆς διὰ στρατιωτικοῦ περιστρόφου 0,38 ἀπὸ ἀποστάσεως 25 μέτρων ἐντὸς χρόνου 3''.

Οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ὁμάδα σκοπευταὶ ἐπέτυχον τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις: Ἀστυνόμος Β' Κρύος Βασίλειος ἐπιτυχίαι 276 ἐπὶ 300, ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 271 ἐπὶ 300, ἀστυφύλαξ Σεργεντένης Ἰωσὴφ ἐπιτυχίαι 260 ἐπὶ 300, ἀστυφύλαξ Γκίνης Σπυρίδων ἐπιτυχίαι 235 ἐπὶ 300.

3) Α' ὁμαδικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα ὀλυμπιακῶν ἀνδρεικέλων διὰ πιστολίου ὀλυμπιακοῦ 0,22, ἀπὸ ἀποστάσεως 25 μέτρων, στόχοι ἐμφανιζόμενοι—ἐξαφανιζόμενοι, εἰς χρόνον 8'', 6'', 4''.

Οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ὁμάδα σκοπευταὶ ἐπέτυχον τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις: Ἀστυνόμος Β' Κρύος Βασίλειος ἐπιτυχίαι 530 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Σεργεντάνης Ἰωσὴφ ἐπιτυχίαι 521 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 520 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος ἐπιτυχίαι 511 ἐπὶ 600.

Τὸ ἀγώνισμα τοῦτο εἶναι σχετικὸν μὲ τὴν ἐπίδειξιν, ἥτις ἐγένετο ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων ἐπὶ τῶν μπαλονίων.

4) Α' ὁμαδικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα πολεμικοῦ τυφεκίου, ἀπὸ ἀποστάσεως 300 μέτρων πρηνηδόν.

Οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγωνίσματος σκοπευταὶ ἐπέτυχον τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις: Ὑπαστυνόμος Β' Κουβέλης Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 168 ἐπὶ 200, ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος ἐπιτυχίαι 173 ἐπὶ 200, ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Νικ. ἐπιτυχίαι 172 ἐπὶ 200, ἀστυφύλαξ Ψύρρας Δημήτριος ἐπιτυχίαι 170 ἐπὶ 200, ἀστυ-

Ἡ σκοπευτικὴ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων

φύλαξ Μπέλμπας Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 169 ἐπὶ 200, ἀστυφύλαξ Καλφακάκος Δημήτριος ἐπιτυχίαι 168 ἐπὶ 200.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιδόσεων τῶν σκοπευτῶν μας Κουβέλη, Φωτοπούλου, Τριανταφυλλοπούλου καὶ Μπέλμπα, οἵτινες ἠγωνίζοντο καὶ ὁμαδικῶς, ἐδημιούργησε νέαν λαμπρὰν Πανελλήνιον ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο μὲ μέσον ὅρον 170 ἐπιτυχίας. Τὸ νέον ρεκὸρ ἔχει ἐπιτυχίας 682 ἐπὶ 800.

5) Α' ὁμαδικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα πολεμικοῦ τυφεκίου ἀπὸ 300 μ. γονυπετῶς. Οἱ μετασχόντες τοῦ ἀγωνίσματος σκοπευταὶ ἐπέτυχον τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις:

Ὑπαστυνόμος Β' Κουβέλης Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 155 ἐπὶ 200, ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος ἐπιτυχίαι 166 ἐπὶ 200, ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Νικ. ἐπιτυχίαι 155 ἐπὶ 200, ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 134 ἐπὶ 200.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιδόσεων τούτων ἐδημιούργησε νέαν Πανελλήνιον ἐπίδοσιν μὲ 614 ἐπιτυχίας ἐπὶ 800.

6) Ἀην ὁμαδικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ συνόλου τριῶν στάσεων, πρηνηδόν, γονυπετῶς, ὀρθίως διὰ πολεμικοῦ τυφεκίου ἀπὸ ἀποστάσεως 300 μέτρων.

Οἱ μετασχόντες τοῦ ἀγωνίσματος σκοπευταὶ ἐπέτυχον τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις : Ὑπαστυνόμος Β' Κουβέλης Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 441 ἐπὶ 400, ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος ἐπιτυχίαι 473 ἐπὶ 600, ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Νικ. ἐπιτυχίαι 425 ἐπὶ 600, ἀστυφύλαξ Μπέλμπας Κωνσταντῖνος ἐπιτυχίαι 438 ἐπὶ 600. Καὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς ὁμάδος τῶν ἀνωτέρω σκοπευτῶν λαμπρὰ Ἑλληνικὴ ἐπίδοσις μὲ 1777 ἐπιτυχίας ἐπὶ 2400.

Ἀτομικαὶ νίκαι.

1) Α' ἀτομικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα Καραμπίνας 0,22 ἀπὸ ἀπυστάσεως 50 μέτρων ὁ ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Νικ. μὲ ρεκὸρ 346 ἐπὶ 400. Νέα Ἑλληνικὴ ἐπίδοσις.

2) Α' ἀτομικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα πολεμικοῦ τυφεκίου ἀπὸ 300 μέτρων γονυπετῶς ὁ ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργ. μὲ ρεκὸρ 166 ἐπὶ 200. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις.

3) Α' ἀτομικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα πολεμικοῦ τυφεκίου ἐπὶ ἀποστάσεως 300 μέτρων πρηνηδὸν ὁ ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος, μὲ ρεκὸρ 173.

4) Α' ἀτομικὴν νίκην εἰς τὸ ἀγώνισμα πολεμικοῦ τυφεκίου ἐπὶ ἀποστάσεως 300 μέτρων, πρηνηδόν, γονυπετῶς, ὀρθίως, ὁ ἀστυφύλαξ Φωτόπουλος Γεώργιος, μὲ ρεκὸρ 473 ἐπὶ 600. Νέα Πανελλήνιος ἐπίδοσις.

5) Α' ἀτομικὴν νίκην ὡς πολυνίκης τῶν ἀγώνων σκοπευτής, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος μὲ βαθμοὺς 29.

Ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς ἕνια τῶν ἀγωνισμάτων οἱ σκοπευταὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι κατέλαβον κατὰ σειρὰν καὶ τὰς ἓξ (6) βαθμολογουμένας θέσεις, πρᾶγμα ὅπερ συνετέλεσεν εἰς τὴν διαφορὰν τῆς βαθμολογίας μεταξὺ πρώτης καὶ δευτέρας ὁμάδος, ὡς ἐν ἀρχῇ ἀναφέρεται.

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Σκοπευτικαὶ Ὁμάδες διὰ τοὺς Πανελληνίους Σκοπευτικοὺς ἀγῶνας ἀπετελέσθησαν ἐκ τῶν κάτωθι σκοπευτῶν τῆς Ἀστυνομίας, οἵτινες ἀνεδείχθησαν καὶ πρωταθληταὶ Ἑλλάδος εἰς τὴν σκοποβολὴν διὰ τὸ ἔτος 1959.

Ἀστυνόμου Β' Κρούου Βασιλείου, Ὑπαστυνόμου Β' Κουβέλη Κωνσταντίνου, Ὑπαρχιφύλακος Τριανταφυλλοπούλου Νικολάου, καὶ ἀστυφυλάκων : Φωτοπούλου Γεωργίου, Μπέλμπα Κωνσταντίνου, Σεργενάνη Ἰωσὴφ, Γκίνη Σπυρίδωνος, Ψύρρα Δημητρίου, Καλφακάκου Λημητρίου καὶ Κουτσολιάκου Παναγιώτου.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ πρόγραμμα τῆς 27-5-59, πλαισιωμένο ὁλόκληρο ἀπὸ τὴ διαλεχτὴ ὀρχήστρα τοῦ Πέρσυ Φέϊθ, καὶ μὲ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ κοινωνικὰ καὶ ἀστυνομικὰ ζητήματα, θεωρήθηκε ἀπ' τοὺς ἀκροατάς του σὰν ἕνα πολὺ ἐπιτυχημένο καὶ ζητήθηκε ἡ ἐπανάληψή του. Στὴν Ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν γνωστὲς μουσικές, κινηματογραφικὲς μελῳδίες καὶ παληὲς Ἰταλικὲς ἐπιτυχίες.

*

Λεβέντικη, λουλουδιασμένη, μὲ ἔντονο Ἑλληνικὸ χρῶμα καὶ χαριτωμένα σκίτσα ἀπ' τὴ χωριάτικη ζωή, ἡ ἐκπομπὴ τῆς 3-6-59 ἦταν ὁλόκληρη ἀφιερωμένη στὸ Ἑλληνικὸ χωριό. Μὲ βάση τὴν ἀνάπτυξη καὶ προώθηση τοῦ ἐσωτερικοῦ Τουρισμοῦ, τὸ πρόγραμμα αὐτό, ζωντάνεψε μὲ ἄφθαστη λογοτεχνικὴ καὶ μουσικὴ χάρη τὶς ἄπειρες γραφικὲς ὁμορφιὲς τῆς πατρίδος μας καὶ ἐνθουσίασε. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν δημοτικὰ τραγούδια τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ κάμπου, ἀπὸ κάθε Ἑλληνικὴ περιφέρεια.